

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ล้มละลาย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(การฟื้นฟูกิจการ)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๙

อ.พ. ๔/๒๕๕๙

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (การฟื้นฟูกิจการ)
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) มีหลักการ และเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพื่อกำหนดกระบวนการ พิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกำหนดโทษ อาญาที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘)

เหตุผล

โดยที่กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ยังไม่ครอบคลุม ลูกหนี้ซึ่งประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีทั้งบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน และประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงิน ชั่วคราว ดังนั้น เพื่อให้ลูกหนี้ซึ่งไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้มีโอกาสได้รับการฟื้นฟูกิจการ และไม่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลายหากมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) มีเนื้อหารวม
จำนวน ๓ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

หมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม

กำหนดกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้
ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘)

ส่วนที่ ๑ บทนิยาม

- “เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ
ไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

“คำร้องขอ” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

“ผู้ร้องขอ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบ
ด้วยแผน

“แผน” หมายความว่า แผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึง
ผู้มีส่วนได้เสียในคณะบุคคลผู้เป็นลูกหนี้ด้วย

“ผู้บริหารแผน” หมายความว่า ผู้จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแผนฟื้นฟู
กิจการ

“ผู้บริหารของลูกหนี้” หมายความว่า หุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการ ผู้จัดการ
หรือผู้มีอำนาจดำเนินกิจการของลูกหนี้อยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน
(ร่างมาตรา ๙๐/๙๑)

ส่วนที่ ๒ การขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการ ซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท แต่ไม่ถึงสิบล้านบาท โดยไม่ว่าหนี้ยื่นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควร และมีช่องทางฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ ซึ่งเป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้อายื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบกับแผนฟื้นฟูกิจการได้ และกำหนดบทสันนิษฐานที่ว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ คือ ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เกิดขึ้น ให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ ได้แก่ ๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน ๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลาสามสิบวัน ๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอบังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้วไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้ ๔) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่น ๆ และ ๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๒)

- กำหนดบุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ได้แก่ ๑) เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกัน และมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท และ ๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๙๐/๙๓)

- กำหนดกรณีที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ได้แก่ ๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น และ ๓) ศาลเคยมีคำสั่งยกคำร้องขอยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามความในหมวด ๓/๒ นี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๔)

- กำหนดความชัดเจนของคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการที่ต้องแสดงให้ปรากฏต่อศาลถึง ๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ ๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนทีลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย และ ๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้ ผู้ร้องขอจะต้องแนบแผนฟื้นฟูกิจการพร้อมหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบในแผนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมด (ร่างมาตรา ๙๐/๙๕)

- กำหนดรายการอย่างน้อยที่ต้องมีในแผนฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๖)

- กำหนดให้ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการต้องชำระค่าขึ้นศาลและวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาล (ร่างมาตรา ๙๐/๙๗)

- กำหนดเกี่ยวกับการถอนคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ที่ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๘)

ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

- กำหนดให้เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนคำร้องขอดังกล่าวเป็นการด่วนและให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับล่วงหน้าก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอและแจ้งวันเวลานัดไต่สวนแก่ลูกหนี้ เจ้าหนี้ทั้งหลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และแจ้งให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนายทะเบียนจะได้แจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย และลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน (ร่างมาตรา ๙๐/๙๙)

- กำหนดให้ในการไต่สวนคำร้องของศาลที่ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ หากได้ความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ และมาตรา ๙๐/๙๕ และมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาลสามารถให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๙๐/๑๐๑ อีกทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริตให้ศาลต้องมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๐)

- กำหนดหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบกับแผนฟื้นฟูกิจการของศาล
(ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๑)

- กำหนดให้ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอที่ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับกับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วนเพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน
(ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๒)

- กำหนดให้นำการไต่สวนคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๑๑ ซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามหมวด ๓/๑ มาใช้บังคับกับการไต่สวนคำร้องขอที่ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของศาลโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๓)

- กำหนดข้อห้ามต่างๆ อันเป็นการจำกัดสิทธิของลูกหนี้ เจ้าหนี้ และผู้ที่เกี่ยวข้องนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอที่ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนหรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๔)

- กำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ มาตรา ๙๐/๑๔ และมาตรา ๙๐/๑๕ ซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามหมวด ๓/๑ มาใช้บังคับกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน อายุความและระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการบังคับคดีและระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๕)

ส่วนที่ ๔ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

- กำหนดกระบวนการภายหลังเมื่อศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ เพื่อเป็นการเผยแพร่คำสั่งดังกล่าว ให้ศาลประกาศคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วยกับให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนำคำสั่งดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา
(ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๖)

- กำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผู้กมดเจ้าหนี้ที่ได้เข้าร่วมประชุมในการลงมติเห็นชอบด้วยแผนหรือได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมในการลงมติดังกล่าว และมีให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้ รวมทั้งคำสั่งของศาลที่ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้หรือผู้รับผิดชอบกับลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกัน หรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มีผลให้บุคคลเหล่านี้ ต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันที่ดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเหล่านี้จะยินยอมเป็นหนังสือด้วย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๗)

- กำหนดให้ในระหว่างการดำเนินการตามแผนฟื้นฟู หากมีเจ้าหนี้นยื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนว่าลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตน หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย ผู้บริหารแผนและลูกหนี้ และเมื่อไต่สวนแล้ว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินดังกล่าวเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนหรือลูกหนี้แก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไปหรือแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป แต่ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๘)

- กำหนดให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสติธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้บริหารแผน ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๙)

- กำหนดให้อำนาจผู้บริหารแผนในการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำข้อบังคับของลูกหนี้ขึ้นใหม่ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับหรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิของลูกหนี้ให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในแผนฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๐)

- กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหารแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๑)

- กำหนดหน้าที่ของผู้บริหารแผนที่ต้องจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๒)

- กำหนดให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล หรือแก่เจ้าหน้าที่ ผู้บริหารของลูกหนี้ หรือลูกหนี้ในการมีคำร้องต่อศาล หากปรากฏว่าผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผนหรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป โดยศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๓)

- กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ แทนผู้บริหารแผนคนเดิมที่พ้นจากตำแหน่งและยังมีกิจการตามแผนที่จะต้องดำเนินต่อไป (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๔)

- กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารแผนชั่วคราว (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๕)

ส่วนที่ ๕ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

- กำหนดให้ลูกหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วแต่กรณี สามารถขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ หากเห็นว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว โดยเมื่อศาลนัดพิจารณาและได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ และกรณีเมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วันนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุด ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๖)

- กำหนดให้กรณีศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารแผน ลูกหนี้และผู้บริหารของลูกหนี้ โดยไม่ชักช้า และเมื่อผู้บริหารแผนได้รับแจ้งต้องส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและกิจกรรมของลูกหนี้แก่ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ โดยเร็วที่สุด รวมทั้งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ ซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ศาลประกาศคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลาย หนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย กับให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์เพื่อนำคำสั่งดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๗)

- กำหนดให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของลูกหนี้ หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป ภายหลังที่ศาลมีคำสั่งยกเลิก คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๘)

- กำหนดให้ผลของคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ ของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ตามแผน แต่มีผลให้ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการ และทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป ให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป และสำหรับ ค่าตอบแทนของผู้บริหารแผน และหนี้ซึ่งผู้บริหารแผนก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิ ลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๙)

- กำหนดให้ภายหลังเมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ผู้บริหารแผนมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ เพื่อรักษาประโยชน์ของลูกหนี้ตามสมควรแก่พฤติการณ์ จนกว่าลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้จะเข้ามา จัดการ และถ้าตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว จนเป็นเหตุให้ไม่สามารถ ดำเนินกิจการของลูกหนี้ต่อไปได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ หรือดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๐)

- กำหนดให้คำสั่งศาลที่ให้อภัยโทษแก่ผู้ต้องหาและผู้ต้องหาที่พ้นโทษก่อนครบกำหนดโทษ และยกเลิกการพ้นโทษก่อนครบกำหนดโทษของผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๑)

ส่วนที่ ๖ บทกำหนดโทษ

- กำหนดโทษแก่ผู้ยื่นคำร้องขอให้พ้นโทษก่อนครบกำหนดโทษและเห็นชอบด้วยแผนพ้นโทษก่อนครบกำหนดโทษตามมาตรา ๙๐/๙๒ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๒)

- กำหนดโทษแก่ลูกหนี้ที่จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ อันเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๙๐/๑๐๔ (๘) (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๓)

- กำหนดโทษแก่ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ที่ทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๔)

- กำหนดโทษแก่ผู้ล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการพ้นโทษก่อนครบกำหนดโทษเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวด ๓/๒ นี้ อันเป็นกิจการ หรือข้อมูลตามที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการพ้นโทษจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย แต่ผู้ล่วงรู้ดังกล่าวนำไปเปิดเผยด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการพ้นโทษก่อนครบกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๕)

- กำหนดโทษแก่ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวด ๓/๒ นี้ โดยมีมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๖)

- กำหนดให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย ถ้าเหตุที่นิติบุคคลกระทำความผิดเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการ หรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๗)

- กำหนดให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวด ๓/๒ ด้วย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๘)

บทวิเคราะห์ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ)

ข้อดี

ลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน มีโอกาสเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้ หากกิจการของตนเข้าสู่ภาวะไม่อาจชำระหนี้ได้ ซึ่งหนี้้นั้นต้องเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการจำนวนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท เพื่อได้รับความคุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงิน โดยมีความพยายามในการลดขั้นตอน และค่าใช้จ่ายในกระบวนการเพื่อความเหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก ที่ต้องการความรวดเร็วแต่รัดกุม รวมถึงใช้เวลาในการฟื้นฟูกิจการไม่มากนัก เพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมด้วย

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

มกราคม ๒๕๕๙

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิท ผาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค	นิติกรชำนาญการ
นางสาวจิตรกาน เจียรตระกูล	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกานต์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวกาญจนา พาลดีหลุด	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ - ๑ -

- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ

ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) - ๘ -

- สรุป : ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) - ๑๘ -

- บทความวิจัยการสร้างคุณภาพของการพักบังคับการชำระหนี้

ในคดีฟื้นฟูกิจการ..... - ๒๐ -

- บทความทางวิชาการเรื่องการฟื้นฟูกิจการ

ภายใต้พระราชบัญญัติล้มละลาย - ๒๕ -

- ข่าว : แนะนำกฎหมายฟื้นฟูกิจการเอสเอ็มอี

หนุนรายเล็ก-กลางแกร่งระยะยาว..... - ๒๙ -

- สถิติสำนวนสำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประจำปีเดือนตุลาคม ๒๕๕๘..... - ๓๑ -

- สถิติสำนวนสำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประจำปีเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๙..... - ๓๒ -

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๒ (เฉพาะส่วนที่มีการแก้ไข) (๑)
- : ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง) (๓๓)
- : ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๓๙)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การฟื้นฟูกิจการ) (๕๓)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การฟื้นฟูกิจการ)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การฟื้นฟูกิจการ)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ)

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุตินันท์ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ เพื่อกำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกำหนดโทษอาญาที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ยังไม่ครอบคลุมลูกหนี้ซึ่งประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีทั้งบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน และประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว ดังนั้น เพื่อให้ลูกหนี้ซึ่งไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้มีโอกาสได้รับการฟื้นฟูกิจการ และไม่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลายหากมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

หมวด ๓/๒ ครอบคลุมพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- กำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มหมวด ๓/๒ ครอบคลุมพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘)

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๒ ครอบคลุมพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

หมวด ๓/๒

กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๕.๑ ส่วนที่ ๑ บทนิยาม

- กำหนดบทนิยามของคำว่า “เจ้าหนี้” “ลูกหนี้” “คำร้องขอ” “ผู้ร้องขอ” “แผน” “ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” “ผู้บริหารแผน” และ “ผู้บริหารของลูกหนี้” (ร่างมาตรา ๙๐/๙๑) มาตรา ๙๐/๙๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น “เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ ไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

“คำร้องขอ” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

“ผู้ร้องขอ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

“แผน” หมายความว่า แผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึง ผู้มีส่วนได้เสียในคณะบุคคลผู้เป็นลูกหนี้ด้วย

“ผู้บริหารแผน” หมายความว่า ผู้จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้บริหารของลูกหนี้” หมายความว่า หุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจดำเนินกิจการของลูกหนี้อยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

๕.๒ ส่วนที่ ๒ การขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

- กำหนดหลักเกณฑ์ในการยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการ ซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียว หรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัด ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท โดยไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ ซึ่งเป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบกับแผนฟื้นฟูกิจการได้ และกำหนดบทสันนิษฐานที่ว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ คือ ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เกิดขึ้น ให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ ได้แก่ ๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน ๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายใน

เวลาสามสิบวัน ๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอ
บังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้วไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้ ๔) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง
และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่น ๆ
และ ๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๒)

มาตรา ๙๐/๙๒ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้น
จากการดำเนินกิจการ ซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอน
ไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่า
สามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม
ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓
อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนได้

ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เป็นเหตุ ให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะ
ที่จะชำระหนี้ได้

(๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน

(๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้
ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลาสามสิบวัน

(๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอ
บังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้ว ไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้

(๔) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า
ลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่น ๆ

(๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้

- กำหนดบุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการ
และเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ได้แก่ ๑) เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการ
ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกัน และมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่
ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท
และ ๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๙๐/๙๓)

มาตรา ๙๐/๙๓ บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการ
และเห็นชอบด้วยแผนได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกัน และมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท

(๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง

- กำหนดกรณีที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ได้แก่ ๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคล หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น และ ๓) ศาลเคยมีคำสั่งยกคำร้องขอยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามความในหมวด ๓/๒ นี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๔)

มาตรา ๙๐/๙๔ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามความในหมวดนี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ

- กำหนดความชัดเจนของคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ที่ต้องแสดงให้เห็นปรากฏต่อศาลถึง ๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ ๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนทีลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย และ ๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้ ผู้ร้องขอจะต้องแนบแผนฟื้นฟูกิจการ พร้อมหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบในแผนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมด (ร่างมาตรา ๙๐/๙๕)

มาตรา ๔๐/๔๕ คำร้องขอของบุคคลตามมาตรา ๔๐/๔๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่ง
ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้น
จากการดำเนินกิจการรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็น
บริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท รวมทั้งรายชื่อ
และที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ

ผู้ร้องขอจะต้องแนบแผน พร้อมหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบในแผน
ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมด

- กำหนดรายการอย่างน้อยที่ต้องมีในแผนฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๔๐/๔๖)

มาตรา ๔๐/๔๖ ในแผนให้มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(๑) เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ

(๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะ

ยื่นคำร้องขอ

(๓) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ

(ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ

(ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลดจำนวนหนี้ลง และการจัด

กลุ่มเจ้าหนี้ โดยสิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้
ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

(ค) การลดทุนและเพิ่มทุน

(ง) การก่อหนี้และระดมเงินทุน รวมตลอดถึงแหล่งของเงินทุนและเงื่อนไข

แห่งหนี้สินและเงินทุนดังกล่าว

(จ) การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้

(ฉ) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด

(๔) การไถ่ถอนหลักประกัน ในกรณีที่มีเจ้าหนี้มีประกัน และความรับผิดชอบของ

ผู้ค้ำประกัน

(๕) แนวทางแก้ปัญหาในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างการปฏิบัติตามแผน

(๖) วิธีปฏิบัติในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้

(๗) ชื่อ คุณสมบัติ หนังสือยินยอมของผู้บริหารแผน และค่าตอบแทน

(๘) การแต่งตั้งและการพ้นตำแหน่งของผู้บริหารแผน

(๙) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินสามปี

(๑๐) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา ในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้

- กำหนดให้ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ต้องชำระค่าขึ้นศาลและวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาล (ร่างมาตรา ๙๐/๙๗)

มาตรา ๙๐/๙๗ ในการร้องขอฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาลหนึ่งพันบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาลเป็นจำนวนหนึ่งหมื่นบาทในขณะที่ยื่นคำร้องขอหรือตามจำนวนที่ศาลจะเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

- กำหนดเกี่ยวกับการถอนคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ที่ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๘)

มาตรา ๙๐/๙๘ ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอ หรือขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอ ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ เพื่อให้เจ้าหนี้ทั้งหลายและลูกหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

๕.๓ ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

- กำหนดให้เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนคำร้องขอดังกล่าวเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับล่วงหน้าก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอและแจ้งวันเวลานัดไต่สวนแก่ลูกหนี้ เจ้าหนี้ทั้งหลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และแจ้งให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้ง

คำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย และลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรก ไม่น้อยกว่าสามวัน (ร่างมาตรา ๙๐/๙๙)

มาตรา ๙๐/๙๙ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับล่วงหน้าก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอและแจ้งวันเวลานัดไต่สวนแก่ลูกหนี้ เจ้าหนี้ทั้งหลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และแจ้งให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย ทั้งนี้ ให้ส่งก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน

- กำหนดให้ในการไต่สวนคำร้องของศาลที่ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ หากได้ความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ และมาตรา ๙๐/๙๕ และมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาลสามารถให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๙๐/๑๐๑ อีกทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลต้องมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๐)

มาตรา ๙๐/๑๐๐ ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ และมาตรา ๙๐/๙๕ และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาลสามารถให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๙๐/๑๐๑ ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ และแผนเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนและมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนก็ได้

- กำหนดหลักเกณฑ์การให้ความเห็นชอบกับแผนฟื้นฟูกิจการของศาล (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๑)

มาตรา ๙๐/๑๐๑ การให้ความเห็นชอบด้วยแผนของศาล ต้องมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๙๖

(๒) แผนได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหนี้จำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้

ทั้งหมด

(๓) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้เสียเปรียบจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือกับข้อเสนอชำระหนี้ในลำดับซึ่งแตกต่างออกไป

(๔) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย และ

(๕) เจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

ในกรณีที่แผนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๙๖ ให้ศาลสอบถามผู้ร้องขอ ถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้นไม่ใช่สาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้ถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๙๖

- กำหนดให้ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วนเพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๒)

มาตรา ๙๐/๑๐๒ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย

- กำหนดให้นำการไต่สวนคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๑๑ ซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามหมวด ๓/๑ มาใช้บังคับกับการไต่สวนคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของศาลโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๓)

มาตรา ๙๐/๑๐๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๑ มาใช้บังคับกับการไต่สวนคำร้องขอของศาลโดยอนุโลม

- กำหนดข้อห้ามต่างๆ อันเป็นการจำกัดสิทธิของลูกหนี้ เจ้าหนี้ และผู้ที่เกี่ยวข้อง นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการ ตามแผนหรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือ จำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๔)

มาตรา ๙๐/๑๐๔ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึง วันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบ ด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ตามความในหมวดนี้

(๑) ห้ามมิให้ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ถ้ามีการฟ้องหรือร้องขอคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้

(๒) ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกันโดยประการอื่น

(๓) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาท ที่ลูกหนี้อาจต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งนั้นนั้นเกิดขึ้น ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๔) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้ามูลแห่งนั้น ตามคำพิพากษานั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ในกรณีที่ได้ ดำเนินการบังคับคดีไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่ง เป็นอย่างอื่น หรือการบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้วก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะทราบว่าได้มีการยื่นคำร้องขอ หรือการบังคับคดีตามคำพิพากษาให้ลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเสร็จก่อน วันดังกล่าว

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าห่วงงงเข้าไว้ จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าพนักงาน บังคับคดีขายได้โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร แล้วให้กักเงินไว้ ถ้าศาลมีคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบเงินนั้นแก่ผู้บริหารแผน

นำไปใช้จ่ายได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

(๕) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ซึ่งบังคับชำระหนี้ได้เองตามกฎหมายยึดทรัพย์สินหรือขายทรัพย์สินของลูกหนี้

(๗) ห้ามมิให้เจ้าของทรัพย์สินที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขายหรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าว ที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้อง บังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลลงการพิจารณาคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือหลังจากวันที่ ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ลูกหนี้หรือผู้บริหารแผน แล้วแต่กรณี ผิดนัดไม่ชำระ ค่าเช่าซื้อ ราคา ค่าตอบแทนการใช้ทรัพย์สิน หรือค่าเช่าตามสัญญา สองคราวติดต่อกัน หรือกระทำผิด สัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญ

(๘) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติ ของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๙) คำสั่งตามวิธีการชั่วคราวของศาลที่ให้ยึดอายัด ห้ามจำหน่าย จ่าย โอน ทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือให้พิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณานั้น ให้ศาลที่รับคำร้องขอมีอำนาจสั่งให้ระงับผลบังคับไว้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ถ้าต่อมาศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้มีคำสั่ง เกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวหรือคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวดังกล่าวตามที่เห็นสมควรต่อไป

(๑๐) ห้ามมิให้ผู้ประกอบการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ลูกหนี้หรือผู้บริหารแผน แล้วแต่กรณี ไม่ชำระค่าบริการ ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนสองคราวติดต่อกัน

แต่ไม่ห้ามผู้ประกอบการสาธารณูปโภคที่จะมีคำร้องให้ศาลที่รับคำร้องขอมีคำสั่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้องตามที่ศาลเห็นสมควร

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลหรือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่งไม่มีผลผูกพันลูกหนี้

การออกคำสั่งของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้ การทำนิติกรรมหรือการชำระหนี้ใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง การนั้นเป็นโมฆะ

- กำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ มาตรา ๙๐/๑๔ และมาตรา ๙๐/๑๕ ซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามหมวด ๓/๑ มาใช้บังคับกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน อายุความและระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการบังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๕)

มาตรา ๙๐/๑๐๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ มาตรา ๙๐/๑๔ และมาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน อายุความและระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการบังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการโดยอนุโลม

๕.๔ ส่วนที่ ๔ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

- กำหนดกระบวนการภายหลังเมื่อศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ เพื่อเป็นการเผยแพร่คำสั่งดังกล่าว ให้ศาลประกาศคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย กับให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนำคำสั่งดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๖)

มาตรา ๙๐/๑๐๖ เมื่อศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลประกาศคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ

และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย กับให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนำคำสั่งดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- กำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผูกมัดเจ้าหนี้ที่ได้เข้าร่วมประชุมในการลงมติเห็นชอบด้วยแผนหรือได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมในการลงมติดังกล่าว และมีให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๔ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้ รวมทั้งคำสั่งของศาลที่ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มีผลให้บุคคลเหล่านี้ ต้องรับผิดในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันที่ดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเหล่านี้จะยินยอมเป็นหนังสือด้วย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๗)

มาตรา ๙๐/๑๐๗ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผูกมัดเจ้าหนี้ที่ได้เข้าร่วมประชุมในการลงมติเห็นชอบด้วยแผนหรือได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมในการลงมติดังกล่าว

มีให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๔ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้

คำสั่งของศาลที่ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มีผลให้บุคคลเหล่านั้น ต้องรับผิดในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันที่ดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเหล่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย

- กำหนดให้ในระหว่างการดำเนินการตามแผนฟื้นฟู หากมีเจ้าหนี้อื่นยื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนว่าลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตน หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย ผู้บริหารแผน และลูกหนี้ และเมื่อไต่สวนแล้ว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินดังกล่าวเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนหรือลูกหนี้แก้ไขแผนสำหรับหนี้

ที่ขาดหายไปหรือแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป แต่ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดหลงในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๘)

มาตรา ๙๐/๑๐๘ ในระหว่างการดำเนินการตามแผน หากมีเจ้าหนี้อื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนว่าลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตน หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เจ้าหนี้ทั้งหลาย ผู้บริหารแผน และลูกหนี้

หากศาลได้สวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหนี้ร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถามผู้บริหารแผนและลูกหนี้ถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนหรือลูกหนี้แก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไปหรือแก้ไขข้อผิดพลาดเช่นว่านั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดหลงในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

- กำหนดให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้และบรรดาสหิติตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้บริหารแผน ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๙)

มาตรา ๙๐/๑๐๙ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสหิติตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้บริหารแผน

- กำหนดให้อำนาจผู้บริหารแผนในการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำข้อบังคับของลูกหนี้ขึ้นใหม่ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับหรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิของลูกหนี้ให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในแผนฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๐)

มาตรา ๙๐/๑๑๐ ผู้บริหารแผนอาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำข้อบังคับของลูกหนี้ขึ้นใหม่ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับหรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิของลูกหนี้ตามแนวทางที่กำหนดในแผน

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ มาใช้บังคับ

โดยอนุโลม

- กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหารแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๑)

มาตรา ๙๐/๑๑๑ ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) นิติบุคคลซึ่งเป็นผู้บริหารแผนเลิกกัน

(๓) ศาลอนุญาตให้ลาออก

(๔) ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ หรือให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน

ไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) พ้นจากตำแหน่งตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผน

(๗) เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง หรือเมื่อได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จ

ตามแผน

(๘) ศาลมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๐/๑๑๓

- กำหนดหน้าที่ของผู้บริหารแผนที่ต้องจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผน
เสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
กำหนด (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๒)

มาตรา ๙๐/๑๑๒ ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อ
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด

- กำหนดให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล หรือแก่เจ้าหนี้
ผู้บริหารของลูกหนี้ หรือลูกหนี้ในการมีคำร้องต่อศาล หากปรากฏว่าผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการ
ตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่น
ที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป โดยศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่ง
หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๓)

มาตรา ๙๐/๑๑๓ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่
โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผน
ต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล หรือเจ้าหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ หรือลูกหนี้มีคำร้อง
ต่อศาล ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

- กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ แทนผู้บริหารแผนคนเดิม
ที่พ้นจากตำแหน่งและยังมีกิจการตามแผนที่จะต้องดำเนินต่อไป (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๔)

มาตรา ๙๐/๑๑๔ เมื่อผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและยังมีกิจการตามแผน
ที่จะต้องดำเนินต่อไป หากเจ้าหนี้หรือลูกหนี้เสนอชื่อผู้บริหารแผนคนใหม่ต่อศาล และไม่มีผู้คัดค้าน
ก็ให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้นั้นเป็นผู้บริหารแผน

กรณีที่มีการคัดค้านชื่อผู้บริหารแผน ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
เรียกประชุมเจ้าหนี้โดยเร็วที่สุดเพื่อลงมติเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ โดยมติของที่ประชุมเจ้าหนี้
ต้องไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเอง
หรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น
และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เสนอชื่อผู้นั้นต่อศาล เพื่อให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้นั้นเป็นผู้บริหารแผน

เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้ตามวรรคสองแล้ว แต่ที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจลงมติ
เลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลนัด
พิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นการด่วน และต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
มีเวลาส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เมื่อศาลได้
พิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้
และลูกหนี้แล้ว ศาลจะมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้บริหารแผน หรือมีคำสั่งให้ยกเลิก
คำสั่งให้พ้นปฏิบัติการและเห็นชอบด้วยแผน หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

- กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารแผนชั่วคราว (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๕)

มาตรา ๙๐/๑๑๕ ในกรณีที่มีเหตุทำให้ผู้บริหารแผนทำหน้าที่ไม่ได้เป็นการชั่วคราว
หรือในระหว่างที่ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและศาลยังมีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่
ให้ศาลมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้บริหารแผนชั่วคราวจนกว่าเหตุเช่นว่านั้น
สิ้นสุดลง หรือจนกว่าศาลจะได้มีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารแผนชั่วคราวมีอำนาจ
หน้าที่เช่นเดียวกับผู้บริหารแผน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๕.๕ ส่วนที่ ๕ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และการยกเลิก
การฟื้นฟูกิจการ

- กำหนดให้ลูกหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี สามารถขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ หากเห็นว่าการ
ฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว โดยเมื่อศาลนัดพิจารณาและได้ความว่า
การฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ
โดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือ
ระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปภายในกำหนด
ระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็น
ได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผน
ต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ และกรณีเมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง
แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
แล้วแต่กรณี รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วันนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุด
ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่ง
ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๖)

มาตรา ๙๐/๑๑๖ ถ้าลูกหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี เห็นว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว
ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณา
หากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิก
การฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน
ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไป
ภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว
แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการ
ตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไปตามวรรคสอง

เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จ
ตามแผน ให้ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี รายงานให้ศาลทราบภายใน
สิบสี่วันนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุด ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง
ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

นับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงจนกระทั่งศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง
ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ผู้บริหารแผนคงมีอำนาจ
หน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเท่าที่จำเป็น

- กำหนดให้กรณีศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วย
แผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
ผู้บริหารแผน ลูกหนี้และผู้บริหารของลูกหนี้ โดยไม่ชักช้า และเมื่อผู้บริหารแผนได้รับแจ้งต้องส่ง
มอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ลูกหนี้
หรือผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด รวมทั้งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ ซึ่งเกี่ยวกับ
การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนมาใช้บังคับโดยอนุโลม
โดยให้ศาลประกาศคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิก
การฟื้นฟูกิจการ ในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยัง
นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้
จดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย กับให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
เพื่อนำคำสั่งดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๗)

มาตรา ๙๐/๑๑๗ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบ
ด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
ผู้บริหารแผน ลูกหนี้และผู้บริหารของลูกหนี้ โดยไม่ชักช้า

เมื่อได้ทราบคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้บริหารแผนต้องส่งมอบทรัพย์สิน
ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ลูกหนี้หรือผู้บริหาร
ของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

- กำหนดให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้
กลับเป็นของลูกหนี้ หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป
ภายหลังที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๘)

มาตรา ๙๐/๑๑๘ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบ
ด้วยแผน ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของลูกหนี้
หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

- กำหนดให้ผลของคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ตามแผน แต่มีผลให้ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป ให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป และสำหรับค่าตอบแทนของผู้บริหารแผน และหนี้ซึ่งผู้บริหารแผนก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๙)

มาตรา ๙๐/๑๑๙ คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ตามแผน และให้มีผลดังนี้

- (๑) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป
- (๒) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป
- (๓) ค่าตอบแทนของผู้บริหารแผน และหนี้ซึ่งผู้บริหารแผนก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

- กำหนดให้ภายหลังเมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ผู้บริหารแผนมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้เพื่อรักษาประโยชน์ของลูกหนี้ตามสมควรแก่พฤติการณ์ จนกว่าลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้จะเข้ามาจัดการ และถ้าตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว จนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินกิจการของลูกหนี้ต่อไปได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ หรือดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๐)

มาตรา ๙๐/๑๒๐ เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ยังไม่ได้เข้าไปจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ให้ผู้บริหารแผนมีอำนาจจัดการเพื่อรักษาประโยชน์ของลูกหนี้ตามสมควรแก่พฤติการณ์ จนกว่าลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้จะเข้าจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

ถ้าตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ หรือดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ในกรณีที่ต้องมีการประชุมเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมดังกล่าว และให้ถือว่าเป็นการประชุมของลูกหนี้

- กำหนดให้คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนและยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใดที่ผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๑)

มาตรา ๙๐/๑๒๑ คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนและยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใดที่ผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นว่านั้น

๕.๖ ส่วนที่ ๖ บทกำหนดโทษ

- กำหนดโทษแก่ผู้ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ตามมาตรา ๙๐/๙๒ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๒)

มาตรา ๙๐/๑๒๒ ผู้ใดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๙๒ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

- กำหนดโทษแก่ลูกหนี้ที่จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินการต่อไปได้ อันเป็นการฝ่าฝืนตามมาตรา ๙๐/๑๐๔ (๘) (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๓)

มาตรา ๙๐/๑๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๙๐/๑๐๔ (๘) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

- กำหนดโทษแก่ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ที่ทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๔)

มาตรา ๙๐/๑๒๔ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใดโดยทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

- กำหนดโทษแก่ผู้ที่ล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวด ๓/๒ นี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย แต่ผู้ที่ล่วงรู้ดังกล่าวนำไปเปิดเผยด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๕)

มาตรา ๙๐/๑๒๕ ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

- กำหนดโทษแก่ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวด ๓/๒ นี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๖)

มาตรา ๙๐/๑๒๖ ผู้ใดเป็นผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

- กำหนดให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย ถ้าเหตุที่นิติบุคคลกระทำความผิดเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการ หรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๗)

มาตรา ๙๐/๑๒๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการ หรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

- กำหนดให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวด ๓/๒ ด้วย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๘)

มาตรา ๙๐/๑๒๘ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้ด้วย

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การฟื้นฟูกิจการ)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ*

ร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการบังคับคดีล้มละลาย ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เนื่องจากกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟู กิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นบทบัญญัติคุ้มครองให้ความช่วยเหลือ ทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว ซึ่งมีทั้งบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด เพื่อให้ครอบคลุมลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยมีความสำคัญ ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน และประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราวให้ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสฟื้นฟูกิจการและไม่ตกเป็นบุคคลล้มละลายทั้งที่กิจการ ของลูกหนี้อยู่ในสภาพที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้ หากได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน โดยมีมาตรการ ทางกฎหมายเป็นเครื่องมือในกระบวนการ ลดค่าใช้จ่าย และขั้นตอนในการกระบวนการฟื้นฟูกิจการที่ใช้อยู่ ในปัจจุบัน ให้เหมาะสมกับกลุ่มลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม มีภารกิจสำคัญในการบังคับคดีล้มละลาย ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ในการพิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ของกรมบังคับคดีดังกล่าว กรมบังคับคดีได้แต่งตั้งคณะทำงานแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ (การฟื้นฟูกิจการ) โดยแก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากในกฎหมายล้มละลาย (การฟื้นฟูกิจการ) ยังมีบทบัญญัติ ไม่ครอบคลุมกับสภาพเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ครอบคลุมลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก และประสบปัญหา สภาพคล่องทางการเงินชั่วคราวให้ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสฟื้นฟูกิจการ และไม่ตกเป็นบุคคลล้มละลายทั้งที่กิจการของลูกหนี้อยู่ในสภาพที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้ หากได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความสมบูรณ์ ครอบคลุม และเกิดประสิทธิภาพ เอื้อประโยชน์ต่อลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก ธุรกิจที่ไม่ยุ่งยาก มีข้อจำกัดด้วยขนาดและทุน ประเภทกิจการ ที่ต้องการความรวดเร็วแต่รัดกุม และประหยัดค่าใช้จ่าย รวมถึงใช้เวลาในการฟื้นฟูกิจการไม่มากนัก ส่งผลดี

* ที่มา : กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

๑.๓ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่อง ดังต่อไปนี้

ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ยังไม่ครอบคลุมกับสภาพเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน และประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว แต่ไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ หมวด ๓/๑ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ซึ่งกำหนดคำนิยาม “ลูกหนี้” เฉพาะบริษัท จำกัด บริษัทมหาชน จำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง อีกทั้งการขอเข้าสู่กระบวนการจะต้องปรากฏว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว โดยเป็นหนี้ในจำนวนไม่น้อยกว่า สิบล้านบาท ซึ่งหลักเกณฑ์เหล่านี้ล้วนเป็นข้อจำกัด ทั้งคำนิยาม “ลูกหนี้” ควรกำหนดให้บุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด โดยบัญญัติเฉพาะลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน ให้มีโอกาสเข้าสู่กระบวนการ โดยลดคุณสมบัติ สถานะทางการเงินของการเข้าสู่กระบวนการ ไม่ถึงขนาดการมีหนี้สินล้นพ้นตัว หากแต่ลูกหนี้มีสถานะไม่อาจชำระหนี้ได้ย่อมสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้โดยอาศัยข้อสันนิษฐานของกฎหมายเป็นเงื่อนไขในการพิจารณาของศาลด้วย นอกจากนี้ จำนวนหนี้ที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับปริมาณของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีอยู่ทั้งระบบเป็นสัดส่วนในการพิจารณา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่กลุ่มลูกหนี้ดังกล่าว อีกทั้งกระบวนการฟื้นฟูกิจการจะต้องไม่ยุ่งยาก ประหยัดค่าใช้จ่าย และสามารถดำเนินการตามแผนได้อย่างเหมาะสม เพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเงินของลูกหนี้ไว้และส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวม

๑.๔ มาตรการที่จะบรรลุดุลยภาพประสงคของการกิจคืออะไร

(ก) กำหนดกลุ่มเป้าหมายลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการเป็นการเฉพาะ โดยให้ลูกหนี้ หรือเจ้าหนี้ในฐานะผู้ร้องขอ เป็นผู้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการและจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวมาพร้อมกันในการยื่นต่อศาล

(ข) กำหนดคุณสมบัติให้ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ แทนคุณสมบัติการมีหนี้สินล้นพ้นตัวในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันดังเช่นการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ซึ่งไม่มีคำนิยามในกฎหมายล้มละลาย แต่ศาลให้ความหมายของคำว่า “หนี้สินล้นพ้นตัว” หมายความว่าลูกหนี้ มีทรัพย์สินไม่พอชำระหนี้ นิยามดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาในการพิสูจน์ในศาล ก่อให้เกิดความเสียหายต่อกิจการของลูกหนี้ จึงควรกำหนดให้เป็นไปในลักษณะที่เป็นภาวะวิสัย (objective) ให้มีลักษณะเป็นกระบวนการคุ้มครองกิจการลูกหนี้มากขึ้น โดยกำหนดคุณสมบัติลูกหนี้ “ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้” นอกจากนี้ ต้องกำหนดบทสันนิษฐานที่ถือว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ เพื่ออำนวยความสะดวกของศาล

(ค) กำหนดจำนวนหนี้ที่เหมาะสมในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ครอบคลุมกับกลุ่มเป้าหมาย และเป็นประโยชน์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างสูงสุด ทั้งนี้ การจำกัดการเข้าสู่กระบวนการด้วยจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่า สามล้านบาทสำหรับลูกหนี้ที่มีได้เป็นบริษัทจำกัด โดยพิจารณาจากจำนวนหนี้ของผู้ประกอบการนิติบุคคล สำหรับกิจการขนาดเล็ก มีจำนวนเฉลี่ยร้อยละ ๔๐ ของผู้ประกอบการ กิจการขนาดกลางมีจำนวนเฉลี่ยร้อยละ ๗๐ ของผู้ประกอบการ และลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัด จำกัดด้วยจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสามล้านบาท แต่ไม่ถึงสิบล้านบาท หากเกินกว่าจำนวนดังกล่าว สำหรับลูกหนี้นิติบุคคลประเภทนี้ย่อมสามารถใช้สิทธิในการฟื้นฟูกิจการที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ ประกอบกับเพื่อมิให้มีปริมาณคดีล้นศาล

(ง) การนำหลักการกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด (prepackaged bankruptcy) ของประเทศสหรัฐอเมริกามาใช้เป็นหลักการสำคัญในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ มุ่งเน้นให้ฝ่ายลูกหนี้เป็นผู้จัดทำแผนซึ่งมีสาระสำคัญในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ โดยต้องแสดงรายละเอียดแห่งมูลหนี้ และจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลาย เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการพร้อมแผนฟื้นฟูกิจการ เนื่องจากลูกหนี้นิยมทราบสถานการณ์ทางการเงินของตนเป็นอย่างดี ซึ่งกระบวนการฟื้นฟูกิจการจะมีมาตรการทางกฎหมายในการพักชำระหนี้เอื้อประโยชน์ให้แก่ลูกหนี้ ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้พิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาตามแผน มีผลให้ลูกหนี้ไม่เข้าสู่ภาวะการมีหนี้สินล้นพ้นตัว โดยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

(๑) เปิดโอกาสให้ลูกหนี้ดำเนินการชำระหนี้ให้เป็นไปตามแผนภายใน ๓ ปี เพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ระยะเวลาในการดำเนินการเป็นไปด้วยความรวดเร็ว เหมาะสมกับลักษณะกิจการขนาดกลางและขนาดเล็กที่ไม่มีความยุ่งยากซับซ้อนมากนัก อีกทั้งกำหนดระยะเวลาดังกล่าวไม่อาจขยายได้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าหนี้ที่จะได้รับชำระหนี้ภายในระยะเวลาตามแผน

(๒) การให้ความเห็นชอบจากเจ้าหนี้ในจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามของหนี้ทั้งหมดสำหรับแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าว โดยพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของมาตรา ๑๑๒๖ (c) (d) ของ US Bankruptcy Code ที่เข้มติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้เท่ากับสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้ง่ายขึ้นเพราะลูกหนี้เป็นผู้แสดงตัวเอง และเพิ่มอำนาจต่อรองให้แก่ลูกหนี้ในการที่จะเจรจากับเจ้าหนี้ และก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้เพื่อให้มีความเป็นไปได้ตามแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าว โดยลูกหนี้ หรือเจ้าหนี้ ในฐานะผู้ร้องขอจะต้องยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการและจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการดังกล่าวมาพร้อมกันในการยื่นต่อศาลเป็นเงื่อนไขสำคัญ

(จ) กระบวนการฟื้นฟูกิจการมีลักษณะแบบเร่งรัด สามารถลดขั้นตอนกระบวนการฟื้นฟูกิจการบางส่วนที่ไม่จำเป็นได้ เพื่อช่วยให้เจ้าหนี้และลูกหนี้ใช้ระยะเวลาในกระบวนการที่รวดเร็วยิ่งขึ้น กระบวนการพิจารณาในชั้นศาลจะดำเนินการไปอย่างรวดเร็ว ช่วยลดปริมาณคดีที่ค้างอยู่ในศาล ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย และช่วยให้ลูกหนี้สามารถหลุดพ้นจากปัญหาหนี้สินได้อย่างทันท่วงที

๑.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ไม่มี

๑.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยนำหลักการฟื้นฟูกิจการที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันบางมาตราที่มีความเหมาะสม และสามารถแก้ไขปัญหาสภาพคล่องของทางการเงินชั่วคราวของลูกหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นโครงสร้างการพิจารณาจัดทำกรายการร่าง เพื่อให้มีบทบาทนิติให้ความคุ้มครองช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว

๒. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชน
ทำภารกิจนี้

เป็นภารกิจที่เอกชนไม่สามารถทำได้ เนื่องจากต้องดำเนินการด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
เท่านั้น

๒.๒ ถ้าเอกชนไม่ควรทำ เหตุใดจึงไม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำภารกิจนี้
เป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากต้องดำเนินการ
ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเท่านั้น

๓. ความจำเป็นในการออกกฎหมาย

๓.๑ ในการทำภารกิจ เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมาย
เป็นบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ
กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ซึ่งไม่อาจดำเนินการได้ด้วยมาตรการอื่นได้ นอกจากแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

๓.๒ ถ้าจำเป็นต้องตรากฎหมาย เหตุใดจึงไม่ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ออก
กฎหมายระดับท้องถิ่น

เป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเท่านั้น

๓.๓ (ก) การใช้บังคับกฎหมาย
 พร้อมกันทุกท้องที่ เนื่องจากเป็นการเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย ซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป

ททยอยใช้เป็นท้องที่ ๆ ไป เนื่องจาก

ใช้บังคับเพียงบางท้องที่ เนื่องจาก

(ข) ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย

ไม่มี

๓.๔ ลักษณะการใช้บังคับ

ระบบควบคุม ระบบกำกับ ระบบส่งเสริม

๓.๕ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา มาตรการบังคับทางปกครอง

๔. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

๔.๑ กฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน

ไม่มี

๔.๒ เหตุผลที่ไม่สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายอื่นที่มีอยู่เดิม

ไม่มี

๕. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งถูกระทบโดยกฎหมาย

บุคคลทั่วไป

๕.๒ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกกฎหมายบังคับใช้

ไม่มี

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพที่ถูกจำกัด

ไม่มี

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัท จำกัด ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีโอกาสเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้หากกิจการของตนเข้าสู่สภาวะไม่อาจชำระหนี้โดยมีหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการจำนวนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เพื่อได้รับความคุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงิน โดยมีความพยายามในการลดขั้นตอน และค่าใช้จ่ายในกระบวนการ เพื่อความเหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อลูกหนี้กิจการขนาดเล็ก ที่ต้องการความรวดเร็วแต่รัดกุม รวมถึงใช้เวลาในการฟื้นฟูกิจการไม่มากนัก เพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมด้วย

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

ไม่มี

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ

ไม่มี

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

สามารถใช้บุคลากรเดิมในหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ โดยไม่มีการเพิ่มอัตรากำลัง

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

ต้องมีการอบรมให้ความรู้กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้พิพากษา นายความ อาจารย์มหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้

งบประมาณในการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๖.๒ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

ต้องมีการอบรมให้ความรู้กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้พิพากษา นายความ อาจารย์มหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้และประชาชนทั่วไป

๗. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน
ไม่มีความซ้ำซ้อนกับภารกิจของหน่วยงานอื่น

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๘.๒ ระบบการตรวจสอบ

๘.๓ ระบบการคานอำนาจ

๙. กรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่ม
ภาระแก่บุคคลจนเกินสมควร

ไม่มี

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ การเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น

ในการยกร่างกฎหมายฉบับนี้ กรมบังคับคดีได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น
จากผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ณ อาคารอสิติพรพร กรมบังคับคดี เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา โดยผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้พิพากษา
ผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลาง ผู้แทนนายความ ผู้แทนจากกลุ่มเจ้าหน้าที่ ประเภทสถาบันการเงินต่าง ๆ
ผู้แทนกลุ่มลูกหนี้ รวมถึงบุคคลทั่วไปที่สนใจเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายในเรื่องนี้ และได้แสดงความคิดเห็นไว้

๑๐.๒ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

(ก) เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ มีความคลุมเครืออยู่เพราะผลักให้
เป็นภาระของผู้ร้องขอที่จะต้องแสดงว่าไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ ซึ่งอาจจะมีข้อพิพาทตั้งแต่ต้นเริ่ม
ควรเพิ่มวรรคสอง เป็นบทสันนิษฐานว่าสถานะที่จะชำระหนี้ได้ (inability to pay) ของกฎหมายอังกฤษ
โดยอาจให้นำบทบัญญัติส่วนอื่น ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย มาใช้โดยอนุโลม (ผู้พิพากษา)

(ข) จำนวนหนี้ตามข้อมูลสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
สำหรับวิสาหกิจขนาดเล็กมีจำนวนหนี้ไม่ถึงล้าน เพราะฉะนั้นจำนวนหนี้ขั้นต่ำห้าล้าน จะเป็นการจำกัดกลุ่ม
วิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลางออกไปทั้งหมด จึงไม่ควรมีการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ เช่น ในกฎหมาย
สหรัฐอเมริกาที่ไม่ได้มีการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำเลย (ผู้พิพากษา)

(ค) การยื่นคำร้องขอพร้อมแผนฟื้นฟู เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการ
โดยรวดเร็ว แต่ลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะไปตกลงกับเจ้าหนี้อย่างไร ที่ไหน มีการประชุม
เจ้าหนี้อย่างไร ซึ่งเป็นการให้ภาระกับผู้ร้องขอ โดยการนำ prepackage มาใช้เหมาะสมกับวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทยหรือไม่ ถ้ามองในแง่ให้โอกาสสมมติประชุมของเจ้าหนี้ควรพิจารณา
จากมติพิเศษของกฎหมายประเทศสหรัฐอเมริกานั้นเป็นสองในสาม ในอัตราร้อยละ ๖๖ (ผู้พิพากษา)

(ง) การจำกัดค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนและบริหารแผน ไม่มีบทบัญญัติควบคุม
โดยกำหนดให้ศาลเป็นผู้พิจารณาหรือที่ประชุมพิจารณา เพราะฉะนั้นควรจะมีกฎกระทรวงประกอบด้วย
ตามจำนวนทุนทรัพย์ แม้ตามงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่บอกว่าไม่ควรกำหนด แต่เห็นว่าควรจะมี
มีการกำหนดเพื่อช่วยลดค่าใช้จ่าย (ผู้พิพากษา)

(จ) นิยามคำว่า ลูกหนี้ ไม่ได้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เป็นลักษณะทางกายภาพ เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นหรือไม่
ที่จะต้องอ้างอิงกับกฎหมายดังกล่าว (เจ้าหนี้สถาบันการเงิน)

(ฉ) การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ จะต้องจัดกลุ่มเจ้าหนี้ อยู่ในกลุ่มเดียวกัน แต่ไม่ได้นำหลักการดังกล่าวในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มากำหนดไว้ เพราะฉะนั้น จะมีความได้เปรียบเสียเปรียบเกิดขึ้นในบรรดาเจ้าหนี้กลุ่มเดียวกัน (เจ้าหนี้สถาบันการเงิน)

(ช) การพิจารณาเห็นชอบด้วยแผนของศาล เห็นด้วยว่าต้องรวดเร็ว แต่การเห็นชอบ ด้วยแผนของศาลเห็นชอบตั้งแต่ก่อนยื่นคำขอรับชำระหนี้ เพราะฉะนั้น การพิจารณาของศาลจะพิจารณา ได้จากอะไร ทราบได้อย่างไรว่าเกี่ยวกับมติของเจ้าหนี้ (เจ้าหนี้)

(ซ) กระบวนการยื่นคำขอรับชำระหนี้ ถ้าเป็นเจ้าหนี้จำนวนหนี้ประมาณห้าล้าน ความซับซ้อนจะไม่มากแต่หากมีจำนวนหนี้มากกว่านั้น หากมีความจำเป็นต้องแก้ไขแผน อย่างนี้แล้วจะแก้ไข แผนอย่างไร โดยใครต้องเห็นชอบโดยเจ้าหนี้หรือไม่ หรือในระหว่างดำเนินการตามแผน หากมีเหตุการณ์ เปลี่ยนแปลง การคัดค้านเรื่องของแผนจะต้องแนบมากับคำร้องหรือไม่อย่างไร (เจ้าหนี้)

(ฌ) เงินที่เจ้าหนี้ให้กับลูกหนี้ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟู กิจการ (new money) เป็นหนี้ที่มีบุริมสิทธิตาม ๒๕๓ หากเป็นหนี้ที่ก่อตามแผนจะได้รับตามค่าใช้จ่าย เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ตามมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย ดังนี้แล้วในมาตรา ๙๐/๗๗ กรณีศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นตามแผน (๓) ถือเป็นค่าใช้จ่าย หากศาลไม่ได้มีคำสั่งพิทักษ์ ทรัพย์ทันที แล้วเงินก้อนดังกล่าวจะได้รับการคุ้มครองหรือไม่ เนื่องจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมอาจต้องใช้เงินหมุนเวียนมากขึ้นกว่าธุรกิจรายใหญ่ด้วยซ้ำ (เจ้าหนี้)

(ญ) ในกรณีที่ศาลเห็นชอบกับแผน และระยะเวลายังไม่สิ้นสุด แต่ลูกหนี้ไม่สามารถ จะปฏิบัติตามแผนได้อย่างแน่นอนไม่สามารถชำระหนี้ได้ หากเป็นฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้สามารถขอแก้ไข แผนได้ ควรเพิ่มเติมในประเด็นการแก้ไขแผนนี้หรือไม่ (เจ้าหนี้)

(ฎ) ควรมีการกำหนดหากลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนก่อนระยะเวลาสิ้นสุดลง ควรจะให้ศาลมีคำสั่งอย่างไร เพราะในฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ จะมีมาตราที่กำหนดให้ศาลเห็นสมควรสั่ง พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดได้ ซึ่งลูกหนี้ยอมรับว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัวตั้งแต่ต้น แต่ร่างฯนี้ไม่ได้ยอมรับ ต้องกลับไป พิสูจน์อีกลูกหนี้อาจตั้งเวลาได้ (เจ้าหนี้)

(ฏ) ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๕ ตอนท้ายที่ยกเว้นกฎหมายต่างๆ กรณีบุคคลธรรมดา ถ้าเป็นเรื่องสินสมรสต้องให้คู่สมรสยินยอมด้วย เพื่อเป็นการจำกัดสิทธิคู่สมรส ควรยกเว้นมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ด้วย

(ถ) หากระหว่างดำเนินการตามแผน แล้วบุคคลธรรมดาเสียชีวิต ดังนั้นควรจะ เขียนไว้ให้ชัดว่าให้แผนสิ้นสุดลงเพื่อสภาวะการพักชำระหนี้สิ้นสุด

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๒๓๒๐๓ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมบังคับคดี) ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนศาลล้มละลายกลาง เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ

เพิ่มหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกำหนดโทษอาญาที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น ๑๐ ส่วน ดังนี้

๑.๑ เพิ่มบทนิยามเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (ส่วนที่ ๑ ร่างมาตรา ๙๐/๙๑)

๑.๒ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ (ส่วนที่ ๒ ร่างมาตรา ๙๐/๙๒ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๐๔)

๑.๓ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน (ส่วนที่ ๓ ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๕ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๐๗)

๑.๔ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ (ส่วนที่ ๔ ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๘ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๑๓)

๑.๕ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคำสั่งชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ (ส่วนที่ ๕ ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๔ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๑๘)

๑.๖ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว (ส่วนที่ ๖ ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๙ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๒๑)

๑.๗ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ฟื้นฟูกิจการ (ส่วนที่ ๗ ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๒ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๓๒)

๑.๘ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (ส่วนที่ ๘ ร่างมาตรา ๙๐/๑๓๓ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๓๗)

๑.๙ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอรับชำระหนี้เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด (ส่วนที่ ๙ ร่างมาตรา ๙๐/๑๓๘ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๓๙)

๑.๑๐ เพิ่มบทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ส่วนที่ ๑๐ ร่างมาตรา ๙๐/๑๔๐ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๔๘)

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาแล้ว เห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ เนื่องจากเป็นการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขทางเศรษฐกิจในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับลูกหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจไทย ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการดำเนินนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีวินัยทางการเงิน แต่ยังมีข้อจำกัดทางด้านสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราวได้รับการช่วยเหลือ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง

๒.๒ ธนาकारแห่งประเทศไทย

ธนาकारแห่งประเทศไทยพิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้องกับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) ดังกล่าว

๒.๓ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในภาวะประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราวและไม่สามารถชำระหนี้ได้ ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ให้ได้มีโอกาสฟื้นฟูกิจการและไม่ตกเป็นบุคคลล้มละลาย โดยการลดขั้นตอนและกระบวนการเข้าสู่การฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งลดภาระเรื่องค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูกิจการ อันจะส่งผลดีต่อผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีและระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม จึงเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

๒.๔ กระทรวงพาณิชย์

กระทรวงพาณิชย์เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) เนื่องจากเป็นร่างกฎหมายเพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว ได้มีโอกาสฟื้นฟูกิจการและไม่ตกเป็นบุคคลล้มละลายทั้งที่กิจการของลูกหนี้อยู่ในสภาพที่จะฟื้นฟูได้ หากได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน โดยเฉพาะลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้มีโอกาสเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟู

กิจการเฉพาะหน้าที่เกิดจากการดำเนินกิจการซึ่งเป็นเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้ไม่ถึงสิบล้านบาท เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการฟื้นฟูกิจการในปัจจุบัน

๒.๕ กระบวนการคลัง

กระบวนการคลังพิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากเป็นการเพิ่มบทบัญญัติในพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ เพื่อเป็นบทคุ้มครองในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อาจประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว สมควรได้รับความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสฟื้นฟูกิจการและไม่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งเดิมลูกหนี้กลุ่มนี้ไม่อยู่ในข่ายที่จะฟื้นฟูกิจการได้ รวมทั้งลดความยุ่งยากซับซ้อน ประหยัดค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมกับลักษณะธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งจะเป็นประโยชน์และเพิ่มความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจกับทั้งฝ่ายลูกหนี้ในการบริหารแผน และฝ่ายเจ้าหนี้ที่มีโอกาสได้รับชำระหนี้มากขึ้น อันจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

๒.๖ กระบวนการอุตสาหกรรม

กระบวนการอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) ของกระทรวงยุติธรรม และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใน ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์ที่กำหนดในส่วนที่ ๒ การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ มาตรา ๙๐/๙๒ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ ซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทนั้น อาจทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมบางส่วนไม่สามารถเข้าถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ เนื่องจากยอดหนี้รวมไม่ถึงสามล้านบาท จึงควรพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์ดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

๒. มาตรา ๙๐/๙๗ ในกรณีผู้ร้องขอทั้งคำร้องขอหรือขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี และมาตรา ๙๐/๑๓๓ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ ให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าว โดยต้องลงประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ ซึ่งอาจพิจารณาเพิ่มการลงประกาศในเว็บไซต์ของกรมบังคับคดีเพิ่มเติมอีกช่องทางหนึ่งเพื่อการเข้าถึงข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

๓. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับพิจารณาให้ฟื้นฟูกิจการและมีแผนการฟื้นฟูกิจการที่ชัดเจน ควรได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนในการฟื้นฟูกิจการในอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าปกติ ซึ่งปัจจุบันมาตรการด้านการเงินของกระทรวงการคลังมีเพียงช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายด้านดอกเบี้ยให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการปกติอยู่แล้ว แต่ไม่ครอบคลุมผู้ที่ต้องฟื้นฟูกิจการ

๒.๗ สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) โดยมีข้อสังเกตบางประการ คือ

๑. การกำหนดให้ศาลพิจารณาคำร้องขอฟื้นฟูกิจการว่าสมควรให้ลูกหนี้ฟื้นฟูกิจการหรือไม่ พร้อมกับการพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการตามร่างมาตรา ๙๐/๙๔ และร่างมาตรา ๙๐/๑๐๖ ทำให้ศาลต้องพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการก่อนที่บรรดาเจ้าหนี้ของลูกหนี้จะแสดงตนด้วยการยื่น

คำขอรับชำระหนี้ จึงควรมีมาตรการในการตรวจสอบว่าการให้ความเห็นชอบตามแผนของเจ้าหนี้ ตามมาตรา ๙๐/๙๕ วรรคสาม ซึ่งเป็นกระบวนการนอกศาลเป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่ เพราะจะมีผล ต่อการพิจารณาของศาลว่าจะให้ลูกหนี้ฟื้นฟูกิจการหรือไม่

๒. ร่างมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคสอง กำหนดว่า ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ เกิดขึ้น ให้ถือว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ การใช้ถ้อยคำว่า “ให้ถือว่า” เป็นข้อสันนิษฐาน เด็ดขาด ซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ที่เป็นเพียง ข้อสันนิษฐานเท่านั้นว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว อันเป็นการเปิดโอกาสให้มีการนำสืบหักล้าง ข้อสันนิษฐานของกฎหมายได้

๒.๘ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมพิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) จะส่งผลให้ลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งบุคคลธรรมดา คณะบุคคล และนิติบุคคลที่มีปัญหาสภาพคล่อง ทางการเงินได้มีโอกาสเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ไม่ต้องตกเป็นบุคคล ล้มละลายและสามารถรักษาสถานะธุรกิจให้ประกอบกิจการต่อไปได้ และสามารถรักษา เสถียรภาพในระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมได้ด้วย ดังนั้น จึงเห็นชอบในหลักการ ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒.๙ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ โดยเพิ่มเติม หมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม เนื่องจากบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ การฟื้นฟูกิจการ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลายฯ ยังไม่ครอบคลุมลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ และประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้ครอบคลุมกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม อันจะส่งผลดีต่อเสถียรภาพระบบเศรษฐกิจโดยรวม ดังนั้น คณะรัฐมนตรี อาจพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) โดยได้นำความเห็นและข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาประกอบการพิจารณาแล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ ดังนี้

๓.๑ บันทึกหลักการและเหตุผล ได้แก้ไขหลักการให้เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้อง และปรับปรุงถ้อยคำในส่วนของเหตุผลให้กระชับและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๓.๒ โครงสร้างของหมวด ๓/๒ ได้ปรับปรุงโครงสร้างของหมวด ๓/๒ ใหม่ โดยตัด ขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและทำให้กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการล่าช้าออก เนื่องจากหลักการ ฟื้นฟูกิจการตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอเป็นกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด (prepackaged) กล่าวคือ ลูกหนี้และเจ้าหนี้จะต้องเจรจาและตกลงทำแผนกันจนเสร็จเรียบร้อยก่อนจึงจะมายื่นคำร้อง

ขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ (ตัดส่วนที่ ๔ การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ ส่วนที่ ๕ คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ส่วนที่ ๖ การเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว และส่วนที่ ๙ การขอรับชำระหนี้เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้เด็ดขาด) สำหรับโครงสร้างของร่างฯ ใหม่แบ่งออกได้เป็น ๖ ส่วน และมีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ส่วนที่ ๑ บทนิยาม ได้ปรับปรุงความหมายของบทนิยามคำว่า “ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” ให้ชัดเจนและครบถ้วนยิ่งขึ้น โดยให้หมายถึงผู้ถือหุ้นของห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึงผู้มีส่วนได้เสียในคณะบุคคลผู้เป็นลูกหนี้ด้วย และแก้ไขบทนิยามคำว่า “ผู้บริหารกิจการ” เป็น “ผู้บริหารแผน” เนื่องจากเป็นผู้จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการทำนองเดียวกับผู้บริหารแผนตามหมวด ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลายฯ นอกจากนี้ ได้แก้ไขความหมายของบทนิยามคำอื่นเล็กน้อยให้มีความถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๙๐/๙๑)

(๒) ส่วนที่ ๒ การขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังนี้

(๒.๑) แก้ไขบทสันนิษฐานของลูกหนี้ว่า ถ้าลูกหนี้มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคสองของร่างมาตรา ๙๐/๙๒ ให้ถือว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ เป็นให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ตามข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อให้ลูกหนี้สามารถนำสืบเพื่อหักล้างข้อสันนิษฐานนั้นได้ และเพิ่มกรณีที่ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้เป็นเหตุหนึ่งที่สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ด้วย (ร่างมาตรา ๙๐/๙๒)

(๒.๒) แก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่า กรณีที่ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามความในหมวด ๓/๒ นี้ภายในระยะเวลาหกเดือน เจ้าหนี้และลูกหนี้จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการอีกไม่ได้ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๔)

(๒.๓) ปรับปรุงรายละเอียดของคำร้องขอให้มีความถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องจากรายละเอียดบางรายการเป็นส่วนที่ต้องอยู่ในแผนฟื้นฟูกิจการที่ต้องแนบมาพร้อมคำร้องขออยู่แล้ว เช่น รายละเอียดแห่งสินทรัพย์และหนี้สิน รายละเอียดเกี่ยวกับผู้บริหารแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๙๕)

(๒.๔) ย้ายเรื่องแผนฟื้นฟูกิจการตามร่างมาตรา ๑๐๕ เดิม ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๓ คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มากำหนดไว้ในส่วนนี้ เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นรายละเอียดที่จะต้องแนบไปพร้อมกับคำร้องขอ (ร่างมาตรา ๙๐/๙๖)

(๒.๕) แก้ไขเรื่องการประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลาย กรณีที่ผู้ร้องขอทั้งคำร้องขอ ขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอ โดยกำหนดให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายเพียงหนึ่งฉบับก่อนที่ศาลจะส่งจำหน่ายคดี เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็นการฟื้นฟูกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นกิจการขนาดเล็ก (ร่างมาตรา ๙๐/๙๘)

(๓) ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังนี้

(๓.๑) แก้ไขเรื่องการประกาศรับคำร้องขอของศาล โดยกำหนดให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายจำนวนหนึ่งฉบับ

ล่วงหน้าก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย และกำหนดเพิ่มเติมให้ศาล ส่งสำเนาคำร้องขอแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบว่ามี การยื่น คำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดสภาวะพักการชำระหนี้ นอกจากนี้ ได้ตัดการ กำหนดให้เจ้าหนี้ส่งสำเนาคำร้องขอให้ลูกหนี้ทราบ และการกำหนดให้ลูกหนี้นั้นยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ต่อศาล ออก เนื่องจากลูกหนี้ได้ทราบตั้งแต่ มี การยื่นคำร้องขอแล้ว ส่วนการยื่นบัญชีและรายชื่อรวมทั้งที่อยู่ของเจ้าหนี้เป็นเรื่องรายละเอียดที่ ลูกหนี้จะต้องเสนอต่อศาลตั้งแต่ยื่นคำร้องขอ และตัดกรณีที่กำหนดให้ผู้ร้องขอส่งสำเนาคำร้องขอแก่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกรณีที่ลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวออก เนื่องจากเมื่อศาลมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้เข้ามาดูแลจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่แล้ว จึงไม่ต้องแจ้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อีก (ร่างมาตรา ๙๐/๙๙)

(๓.๒) แก้ไขเรื่องการไต่สวนคำร้องขอ โดยแยกเป็น ๒ กรณี คือ ศาลต้อง ไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ (หลักเกณฑ์ในการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน) และมาตรา ๙๐/๙๕ (รายละเอียดของคำร้องขอ) และแผนต้องเข้าหลักเกณฑ์ ตามที่ศาลสามารถให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๙๐/๑๐๑ (หลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบ ด้วยแผนของศาล) และตัดกรณีการคัดค้านรายละเอียดแห่งหนี้สินออก เนื่องจากหลักการฟื้นฟูกิจการ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัด (prepackaged) ที่เจ้าหนี้และลูกหนี้ จะต้องเจรจาและตกลงรายละเอียดแห่งหนี้สินเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟู กิจการ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๐)

(๓.๓) ย้ายหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยแผนของศาล ตามร่างมาตรา ๑๐๖ เดิม ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๓ คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มากำหนด ไว้ในส่วนนี้ เนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาคำร้องขอของศาล นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติม หลักเกณฑ์ในการพิจารณาของศาลกรณีเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักที่กำหนดให้เจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน และตัดกรณีที่ศาลยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการออก เนื่องจากได้กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๙๐/๑๐๐ แล้ว (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๑)

(๓.๔) ย้ายเรื่องการประกาศและการแจ้งคำสั่งยกคำร้องขอตามร่างมาตรา ๑๓๓ เดิม ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๘ การยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบ ด้วยแผน และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ มากำหนดไว้ในส่วนนี้ เนื่องจากเป็นกระบวนการภายหลัง จากที่ศาลได้พิจารณาคำร้องขอเสร็จแล้ว และได้แก้ไขเรื่องการประกาศหนังสือพิมพ์รายวันที่ แพร่หลายเป็นหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ ได้กำหนดเพิ่มเติมให้ศาลแจ้งคำสั่ง ดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย เพื่อให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๒)

(๓.๕) ตัดกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ภายหลังจากที่ศาลมี คำสั่งรับคำร้องขอออก เนื่องจากเมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ จะไม่มีผลทำให้ลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์ อัตโนมัติเหมือนกับหมวด ๓/๑ การที่ลูกหนี้จะถูกพิทักษ์ทรัพย์และล้มละลาย เจ้าหนี้จะต้องไป ดำเนินการฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลายใหม่ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๔)

(๓.๖) กำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ มาตรา ๙๐/๑๔ และ มาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ตามร่าง มาตรา ๑๐๒ เดิม การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกันตามร่าง มาตรา ๑๐๓ เดิม และอายุความและระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการ บังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการตามร่างมาตรา ๑๐๔ เดิม เนื่องจากมีหลักการอย่างเดียวกัน เพื่อให้กฎหมายมีความกระชับยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๕)

(๔) ส่วนที่ ๔ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังนี้

(๔.๑) ย้ายเรื่องการแจ้งและการโฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบ ด้วยแผนตามร่างมาตรา ๑๐๗ เดิม ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๓ คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มากำหนดไว้ในส่วนนี้ เนื่องจากเป็นกระบวนการภายหลังจากที่ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนแล้ว และกำหนดให้ศาลประกาศคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ แทนการกำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เป็นผู้โฆษณาในหนังสือพิมพ์ เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของศาล (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๖)

(๔.๒) กำหนดให้แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผู้กมดเจ้าหนี้ที่ได้เข้าร่วม ประชุมในการลงมติเห็นชอบด้วยแผนหรือได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมในการลงมติดังกล่าว แทนเจ้าหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระหนี้และเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ เนื่องจาก คณะกรรมการฯ ได้ตัดหลักการขอรับชำระหนี้ในส่วนที่ ๔ ตามร่างเดิมออก เพราะเมื่อมีการร้องขอ ฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ เจ้าหนี้และลูกหนี้จะต้องตกลงรายละเอียดแห่งหนี้สินเรียบร้อยแล้ว จึงไม่มี กรณีที่จะต้องมายื่นคำขอรับชำระหนี้ และย้ายการกำหนดยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับกับการดำเนินการตามแผนตามร่างมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง เดิม มากำหนดไว้ในร่างมาตรา ๙๐/๑๐๗ เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลของคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและ เห็นชอบด้วยแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๗)

(๔.๓) เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องต่อศาล กรณีลูกหนี้ไม่แสดง รายละเอียดแห่งหนี้สินของตน หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง โดยกำหนดให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย ผู้บริหารแผน และลูกหนี้ ซึ่งถ้าหากศาลได้สวนแล้วเห็นว่าเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาด เล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนหรือลูกหนี้แก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไปหรือแก้ไข ข้อผิดพลาดเช่นว่านั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนนั้นยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป เพื่อเปิด โอกาสให้เจ้าหนี้ที่ไม่ได้ตกลงรายละเอียดแห่งหนี้สินกับลูกหนี้ตั้งแต่แรก หรือจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ ของเจ้าหนี้ไม่ถูกต้อง สามารถยื่นคำร้องขอแก้ไขแผนได้ แต่ถ้าศาลเห็นว่าเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาด ในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๘)

(๔.๔) เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารแผนในการ จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสีทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ ภายหลัง จากที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว (ร่างมาตรา ๙๐/๑๐๙)

(๔.๕) ตัดการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้หมดสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้ตามร่างมาตรา ๙๐/๑๒๓ เดิม ออก เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้ตัดส่วนที่ ๔ เดิม การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ ออก และตัดการกำหนดให้เจ้าหน้าที่บางประเภทมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามร่างมาตรา ๙๐/๑๒๔ เดิม ออก เนื่องจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีสิทธิได้รับชำระหนี้อยู่แล้ว เพราะเป็นหนี้บุริมสิทธิในลำดับต้น ๆ

(๔.๖) แก้ไขการจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผน โดยกำหนดให้ต้องทำตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเรื่องที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดคือเรื่องอะไรบ้าง (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๒)

(๔.๗) เพิ่มเติมให้เจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารแผนของผู้บริหารแผน มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลให้มีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรได้ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๓)

(๔.๘) ปรับปรุงขั้นตอนการตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดว่าในกรณีที่มีการเสนอชื่อผู้บริหารแผนคนใหม่และไม่มีผู้คัดค้าน ให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้นั้นเป็นผู้บริหารแผน แต่ถ้ามีผู้คัดค้าน ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหน้าที่เพื่อลงมติเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ และเสนอชื่อผู้ซึ่งได้รับเลือกคนนั้นต่อศาลเพื่อมีคำสั่งตั้งเป็นผู้บริหารแผน แต่ถ้าหากที่ประชุมเจ้าหน้าที่ไม่อาจลงมติเลือกผู้บริหารแผนได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล เพื่อให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้บริหารแผน หรือมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๔)

(๕) ส่วนที่ ๕ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังนี้

(๕.๑) ย้ายเรื่องคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามร่างมาตรา ๑๓๑ เดิม ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๗ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ มากำหนดไว้ในส่วนนี้ โดยเพิ่มเติมให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการฟื้นฟูกิจการสามารถขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการได้ด้วย นอกจากนี้ ได้แก้ไขกรณีที่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน แต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนได้สิ้นสุดลง โดยกำหนดให้ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบ ในกรณีนี้ศาลอาจมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการก็ได้ เพื่อให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจสั่งตามที่เห็นสมควร และกำหนดให้ผู้บริหารแผนคงมีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเท่าที่จำเป็น นับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงจนกระทั่งศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ เพื่อให้มีการดำเนินกิจการต่อไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ได้ตัดกรณีที่กำหนดให้ทายาทโดยธรรมหรือผู้จัดการมรดกเข้ามาดำเนินการตามแผนเมื่อลูกหนี้ถึงแก่ความตายออก เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมรดกอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๖)

(๕.๒) เพิ่มเติมการกำหนดให้ศาลแจ้งคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการแก่ลูกหนี้ด้วย เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการฟื้นฟูกิจการ และตัดการกำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้บริหารของลูกหนี้ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือคำสั่ง

ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการออก เนื่องจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ได้เข้ามาดูแลจัดการกิจการ และทรัพย์สินของลูกหนี้ นอกจากนี้ ได้แก่ ไขเรื่องการโฆษณาและการแจ้งคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟู กิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ โดยกำหนดให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๙๐/๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๗)

(๕.๓) เพิ่มเติมให้ลูกหนี้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สิน ของลูกหนี้เองด้วยในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน เนื่องจาก การฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้มีกรณีของบุคคลธรรมดาด้วย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๘)

(๕.๔) แก้ไขการกำหนดให้คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการมีผลให้ลูกหนี้ หลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงที่อาจชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ เป็น ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพัน ในหนี้ของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ตามแผน เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้ตัดส่วนที่ ๔ เดิม การชำระหนี้ ในการฟื้นฟูกิจการออก และกำหนดให้ลูกหนี้กลับมาอำนาจในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของ ลูกหนี้เองต่อไปด้วย นอกจากนี้ ได้ตัดเรื่องการกำหนดให้หนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อขึ้น เพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นหนี้บุริมสิทธิออก เนื่องจากในการฟื้นฟูกิจการของ ลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่ได้เข้ามาดูแลจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๙)

(๕.๕) ย้ายเรื่องอำนาจในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ภาย หลังจากที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามร่างมาตรา ๑๓๒ เดิม ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๗ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ มากำหนดไว้ในส่วนนี้ โดยเพิ่มเติม กรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับ การเพิ่มเติมอำนาจศาลในการมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนตามร่างมาตรา ๙๐/๑๑๖ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๐)

(๕.๖) ตัดเรื่องการกระทำก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งยกคำร้องขอออก เนื่องจาก ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยังไม่มีการดำเนินการใด ๆ ของผู้บริหารแผน และตัดการกระทำที่เกิด จากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ออก เนื่องจากก่อนศาลมีคำสั่งไม่มีการดำเนินการใด ๆ ของ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่อย่างใด (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๑)

(๖) ส่วนที่ ๖ บทกำหนดโทษ มีการแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญ ดังนี้

(๖.๑) ตัดบทกำหนดโทษร่างมาตรา ๙๐/๑๔๑ เดิม ร่างมาตรา ๙๐/๑๔๓ เดิม และร่างมาตรา ๙๐/๑๔๔ เดิม ออก เนื่องจากได้ตัดเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทกำหนดโทษ ดังกล่าวออก

(๖.๒) ตัดบทกำหนดโทษกรณียื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญออก เนื่องจากได้ตัดส่วนที่ ๔ เดิม การชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการออก (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๒)

(๖.๓) เพิ่มบทกำหนดโทษกรณีลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ที่ทุจริตปกปิด รายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จ ในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกิน ห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๔)

(๖.๔) เพิ่มเติมให้ผู้บริหารแผนชั่วคราวต้องรับโทษกรณีปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมีมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ด้วย (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๖)

๓.๓ มาตราการรักษาการ ตัดร่างมาตรา ๔ เดิม ที่กำหนดให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ออก เนื่องจากไม่มีกรณีที่ต้องดำเนินการใด ๆ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำและวรรคตอนในบันทึกหลักการและเหตุผล และร่างพระราชบัญญัติฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ เพื่อกำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งจะทำให้ลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว ทำให้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ มีโอกาสได้รับการฟื้นฟูกิจการและไม่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลาย อันจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จันทราคม ๒๕๕๘

สรุป : ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ)*

ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมกับสภาพเศรษฐกิจสังคม โดยเฉพาะลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจ^๑ และประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว แต่ไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ หมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้กำหนดค่านิยาม “ลูกหนี้” เฉพาะบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเท่านั้น ไม่รวมถึงกรณีบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อีกทั้งการขอเข้าสู่กระบวนการจะต้องปรากฏว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว โดยเป็นหนี้ในจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ซึ่งหลักเกณฑ์เหล่านี้ล้วนเป็นข้อจำกัดในการเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ

ตามนโยบายของรัฐส่งเสริมสินเชื่อให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยหนี้สินของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม และหนี้สินในระดับบุคคลมีโอกาสเพิ่มสูงขึ้นในอนาคตภาครัฐอาจต้องพิจารณาทบทวน หรือร่างกฎหมายใหม่ เพื่อดูแลหนี้ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และหนี้ในระดับบุคคล เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งได้รับการแก้ไขตามพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ได้ออกแบบมาเพื่อช่วยเหลือนิติบุคคลในรูปของบริษัทจำกัด ที่มีหนี้สินจำนวนมากและไม่สามารถหากทางออกอื่นนอกเหนือจากการเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย ซึ่งตามกฎหมายล้มละลาย เจ้าหนี้อาจไม่ยากให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว เพราะไม่อาจขอรับชำระหนี้ได้

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงได้เพิ่มบทบัญญัติในหมวด ๓ กระบวนพิจารณาในกรณีที่ลูกหนี้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น (ที่ปัจจุบันมีหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) เป็นหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมาตรา ๙๐/๙๑ - ๙๐/๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ โดยกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมได้ศึกษาจากงานวิจัยเรื่องโครงการยกระดับการบังคับคดีล้มละลายให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เสนอต่อกรมบังคับคดี เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ซึ่งเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งศึกษารูปแบบตามหลักการของกฎหมายต่างประเทศและแนวทางการยกร่างกฎหมายล้มละลายของคณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (UNCITRAL) รายงานการปฏิบัติงาน

* ที่มา : กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

^๑ ในปี ๒๕๕๓ ประเทศไทยมีจำนวนวิสาหกิจรวมทั้งสิ้น ๒,๙๒๔,๙๑๒ ราย โดยร้อยละ ๙๙.๖๐ เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การจ้างงานของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ ๗๗.๘๖ ของการจ้างงานรวมของประเทศ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๓๕ ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมทั้งประเทศ และมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔๐ ของมูลค่าการส่งออกรวมของประเทศ

ตามมาตรฐานและกฎหมาย (Report on the Observance of Standards and Codes: Insolvency and Creditor Rights – ROSC) ของธนาคารโลก กฎหมายของประเทศญี่ปุ่น อังกฤษ ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา งานวิจัยเรื่องกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้กับการแก้ปัญหาหนี้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในศาลล้มละลายกลาง จัดทำโดยศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เสนอต่อศาลล้มละลายกลาง โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีรายละเอียด ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ โดยกำหนดเพิ่มเติม เป็นหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐ ส่วน

(๒) เพิ่มบทนิยาม (ส่วนที่ ๑ มาตรา ๙๐/๙๑)

(๓) เพิ่มบทการขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ (ส่วนที่ ๒ มาตรา ๙๐/๙๒ - ๙๐/๑๐๔)

(๔) เพิ่มบทการมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน (ส่วนที่ ๓ มาตรา ๙๐/๑๐๕ - ๙๐/๑๐๗)

โดยส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๓ (ร่างมาตรา ๙๐/๑ - ๙๐/๑๐๗) ได้นำกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเร่งรัดมาปรับใช้ในสาระสำคัญ เป็นการลดทอนกระบวนการบางอย่างออกจากกระบวนการฟื้นฟูกิจการแบบเต็มรูปแบบเป็นขั้นตอนที่ไม่จำเป็นสำหรับเจ้าหนี้และลูกหนี้ หากมีการเจรจาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เพื่อจัดทำแผนและผ่านความเห็นชอบจากเจ้าหนี้มาแล้ว กระบวนการหลัก ๆ ที่ถูกลดทอนไป คือ กระบวนการตั้งกรรมการเจ้าหนี้ การประชุมเจ้าหนี้ การจัดทำแผน การพิจารณาลงคะแนนเสียงยอมรับแผนหรือปฏิเสธแผนของเจ้าหนี้

(๕) เพิ่มบทการขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ

(ส่วนที่ ๔ มาตรา ๙๐/๑๐๘ - ๙๐/๑๑๓)

(๖) เพิ่มบทคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

(ส่วนที่ ๕ มาตรา ๙๐/๑๑๔ - ๙๐/๑๑๘)

(๗) เพิ่มบทการเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว

(ส่วนที่ ๖ มาตรา ๙๐/๑๑๙ - ๙๐/๑๒๑)

(๘) เพิ่มบทการดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ

(ส่วนที่ ๗ มาตรา ๙๐/๑๒๒ - ๙๐/๑๓๒)

(๙) เพิ่มบทการยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (ส่วนที่ ๘ มาตรา ๙๐/๑๓๓ - ๙๐/๑๓๗)

(๑๐) เพิ่มบทการขอรับชำระหนี้เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้เด็ดขาด (ส่วนที่ ๙ มาตรา ๙๐/๑๓๘ - ๙๐/๑๓๙)

ในส่วนที่ ๖ ถึงส่วนที่ ๑๐ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๔ - ๙๐/๑๔๘) นั้น ยังคงหลักการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้แบบเต็มรูปแบบไว้ โดยแก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในการฟื้นฟูกิจการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนี้

(๑๑) เพิ่มบทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ส่วนที่ ๑๐ มาตรา ๙๐/๑๔๐ - ๙๐/๑๔๘)

บทความวิจัยการสร้างดุลยภาพของการพักบังคับการชำระหนี้ในคดีฟื้นฟูกิจการ*

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงมาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้ รวมถึงผลกระทบจากการใช้มาตรการดังกล่าวในคดีฟื้นฟูกิจการโดยศึกษาเฉพาะกรณีที่มีการใช้มาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้ในคดีฟื้นฟูกิจการโดยไม่สุจริต ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายสากลของต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา

ผลการวิจัยพบว่า กฎหมายฟื้นฟูกิจการจัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายล้มละลาย ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายเศรษฐกิจ (Economic Law) ที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่ทว่าในปัจจุบันมีบุคคลจำนวนไม่น้อย เลือกที่จะใช้กระบวนการฟื้นฟูกิจการเพื่อเป็นทางเลือกหนึ่งในการทุจริต ฉ้อฉลบุคคลอื่น โดยมีได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของบุคคลที่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ซึ่งกระบวนการหนึ่งในนั้นที่บุคคลจำนวนหนึ่งได้เลือกเพื่อหลีกเลี่ยงจากสถานะการเร่งรัดในบรรดาหนี้สินของเจ้าหนี้ต่าง ๆ ได้แก่ การพักบังคับการชำระหนี้ (Automatic Stay) เนื่องจากมาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้จะมีผลเป็นการระงับสิทธิต่าง ๆ ในทางกฎหมายของบรรดาเจ้าหนี้ รวมถึงบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับลูกหนี้มิให้ดำเนินการใดที่เป็นการบังคับเอาแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ และโดยที่การพักบังคับการชำระหนี้มีผลบังคับใช้ทำให้บุคคลจำนวนไม่น้อยเลือกอาศัยช่องว่างของมาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้เพื่อประวิงคดีหรือลูกหนี้บางรายอาจร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการเพียงเพื่อให้ตนหลุดพ้นจากสถานะของการเร่งรัดการชำระหนี้ในบรรดาหนี้สินของเจ้าหนี้โดยไม่มีเจตนาที่จะฟื้นฟูกิจการอย่างแท้จริง และใช้การพักบังคับการชำระหนี้เป็นเครื่องมือในการประวิงการชำระหนี้หรือประวิงคดีเพื่อป้องกันมิให้ตนต้องถูกฟ้องให้ชำระหนี้แก่บรรดาเจ้าหนี้ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเป็นอย่างมาก

ดังนั้น เมื่อกฎหมายฟื้นฟูกิจการเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายล้มละลายซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายเศรษฐกิจ ส่วนมาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้ก็จัดได้ว่าเป็นมาตรการที่สำคัญประการหนึ่ง อันถือได้ว่าเป็นการเริ่มต้นและสิ้นสุดลงของการห้ามกระทำการบางอย่าง อันส่งผลกระทบต่อหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือบุคคลอื่นใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับลูกหนี้ ซึ่งหากมีการใช้มาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้เป็นทางเลือกหนึ่งในสิทธิโดยไม่สุจริตในกระบวนการฟื้นฟูกิจการแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูกิจการให้ไม่สามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการฟื้นฟูกิจการได้เป็นแน่ จึงเห็นควรให้มีการแก้ไขปรับปรุง การฝ่าฝืนมาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้ทั้งก่อนและหลังที่มาตรการดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ คือ การกำหนดให้มีการนัดพร้อมเพื่อตรวจสอบเบื้องต้นถึงความสุจริตในการยื่นคำร้องขอ หรือพิจารณาว่าการยื่นคำร้องขอผู้ร้องมีเจตนาหรือประสงค์จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จริงหรือไม่ ก่อนที่จะมีคำสั่งไต่สวนคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ เพื่อเป็นการตรวจสอบถึงความสุจริตในเบื้องต้นของผู้ร้องก่อนว่ามีความสุจริต

* ที่มา : บทความโดยนายฐิติพงศ์ จิรัชชา นักศึกษาปริญญาโท

และรองศาสตราจารย์ ปิยะนุช โปตะวนิช อาจารย์ประจำ คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
สารนิพนธ์ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาเอกกฎหมายเพื่อวิชาชีพกฎหมาย)
คณะนิติศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ๒๕๕๖

หรือไม่เพียงใด และหากมีการฝ่าฝืนมาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้ให้ผู้ได้รับความเสียหายจากการที่มีผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักบังคับการชำระหนี้สามารถยื่นคำร้องต่อศาลที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการให้พิจารณาคดีความรับผิดชอบในค่าเสียหายอันเกิดจากการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักบังคับการชำระหนี้ได้ในฐานะที่เป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีล้มละลาย ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๒ อันจะทำให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของการพักบังคับการชำระหนี้ในคดีฟื้นฟูกิจการอย่างแท้จริง

บทสรุป

กฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้บัญญัติขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจแล้วประสบกับปัญหาทางการเงินทำให้กิจการมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน หรือทำให้ไม่สามารถชำระหนี้ให้กับบรรดาเจ้าหนี้ได้ หากลูกหนี้ที่มีความสุจริตและกิจการของลูกหนี้นั้นสามารถฟื้นฟูกิจการให้กลับมาดำรงคงอยู่เพื่อประกอบกิจการให้มีผลกำไรต่อไปได้ โดยไม่ต้องล้มละลาย อันเป็นการเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ได้เลือกใช้ช่องทางกฎหมายว่าจะเข้าสู่กระบวนการล้มละลาย หรือจะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ หากลูกหนี้ได้ตัดสินใจเลือกที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการแล้ว ลูกหนี้ไม่สามารถที่จะฟื้นฟูกิจการให้ประสบผลสำเร็จได้ และลูกหนี้ยังคงมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน หรือยังคงไม่สามารถชำระหนี้ให้กับบรรดาเจ้าหนี้ได้ การที่จะให้ลูกหนี้ออกไปจากกระบวนการฟื้นฟูกิจการโดยไม่มีมาตรการอันเป็นการแก้ไขปัญหากิจการมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สินให้กับลูกหนี้นั้นย่อมส่งผลกระทบต่อกลุ่มบุคคลผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นพนักงานของลูกหนี้ เจ้าหนี้ หรือสังคมโดยรวม รวมทั้งระบบเศรษฐกิจของประเทศด้วย อีกทั้งเมื่อลูกหนี้ได้เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการแล้วลูกหนี้ ย่อมได้รับความคุ้มครองชั่วคราวจากมาตรการหนึ่งซึ่งเรียกว่า "การพักการชำระหนี้" ที่มีการบัญญัติขึ้นมาเพื่อเป็นมาตรการหนึ่งซึ่งเป็นการคุ้มครองลูกหนี้หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ที่จะเอื้ออำนวยให้การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ประสบความสำเร็จ ซึ่งแม้ว่าการพักการชำระหนี้จะมีผลบังคับใช้ทันทีที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้พิจารณาจะมีผลดีในด้านที่ทำให้การฟื้นฟูกิจการสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่นไม่มีสิ่งใดมาขัดขวาง และเป็นการเพิ่มโอกาสที่จะให้การฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จก็ตาม แต่สิ่งที่ต้องพิจารณาคือ การพักการชำระหนี้มีผลกระทบอันเป็นการจำกัดหรือระงับสิทธิหรืออำนาจของบุคคลหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นการห้ามเจ้าหนี้มีประกัน เจ้าหนี้ไม่มีประกันไม่ให้ฟ้องร้องบังคับชำระหนี้หรือห้ามคณะกรรมการหรือผู้บริหารของลูกหนี้ไม่ให้กระทำการใดที่เป็นไปในทางจำหน่ายสิทธิหรือก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สินของลูกหนี้ และยังห้ามไม่ให้หน่วยงานที่ให้บริการทางสาธารณสุขไปคอยดูแลให้บริการแก่ลูกหนี้อีกด้วย

เนื่องจากการพักบังคับการชำระหนี้เป็นมาตรการที่มีผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลอื่นเป็นอย่างมากโดยเฉพาะสิทธิของทางด้านเจ้าหนี้ การกำหนดขอบเขตของการพักบังคับการชำระหนี้จึงต้องมีการกำหนดขอบเขตดังกล่าวให้เกิดความสมดุลระหว่างการสนับสนุนให้การฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์กับความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ การพักบังคับการชำระหนี้จะต้องไม่มีผลทำให้เจ้าหนี้เสียสิทธิที่มีอยู่ก่อนที่ลูกหนี้จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ และสิทธิของเจ้าหนี้ยังคงมีอยู่ตลอดไปในระหว่างที่การพักบังคับการชำระหนี้มีผลบังคับใช้อยู่ และการพักบังคับการชำระหนี้ต้องมีกำหนดเวลาที่แน่นอนในการบังคับใช้ที่จำกัดการเริ่มต้น

และการสิ้นสุดที่แน่นอนและต้องมีผลอยู่แค่เพียงระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่พิจารณาว่าจะยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการหรือไม่เท่านั้น โดยที่การฟื้นฟูกิจการจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น การให้ความร่วมมือของทางด้านเจ้าหน้าที่ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การใช้มาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้เป็นมาตรการในการจำกัดสิทธิของเจ้าหน้าที่แต่เพียงอย่างเดียว ย่อมไม่อาจทำให้การฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จได้ แต่จะต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่มีประกันหรือเจ้าหน้าที่ไม่มีประกันก็ตาม ซึ่งการที่จะได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ได้นั้นจะต้องมีการสร้างหลักประกันให้เจ้าหน้าที่มั่นใจได้ว่าผลประโยชน์หรือสิทธิของเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ตามกฎหมายก่อนที่ลูกหนี้จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการจะไม่ถูกทำลายหรือทำให้ลดน้อยถอยลงไปจากการที่ลูกหนี้เข้าฟื้นฟูกิจการ

นอกจากนี้เพื่อให้บทบัญญัติในเรื่องของการพักบังคับการชำระหนี้สามารถมีผลบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และบรรลุวัตถุประสงค์ของการเป็นมาตรการทางกฎหมายเพื่อเอื้ออำนวยต่อการฟื้นฟูกิจการ จึงต้องมีบทบัญญัติที่เป็นสภาพบังคับ (Sanction) อันเป็นการลงโทษผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักบังคับการชำระหนี้ทั้งในทางแพ่งและในทางอาญา โดยเฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักบังคับการชำระหนี้ซึ่งมีผลต่อกองทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ใช้ในการฟื้นฟูกิจการและชำระหนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่อาจต้องได้รับความเสียหายหรือต้องเสียทรัพย์สินบางอย่างไป ซึ่งผู้กระทำการฝ่าฝืนต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ส่วนในเรื่องของการพิจารณาคดีความรับผิดในค่าเสียหายอันเกิดจากการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักบังคับการชำระหนี้ นั้น เนื่องจากข้อพิพาทในเรื่องของความเสียหายอันเกิดจากการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักบังคับการชำระหนี้เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และซึ่งศาลที่พิจารณาคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้นี้ย่อมมีความรู้และความเข้าใจในข้อเท็จจริงในเรื่องของการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ดีที่สุด และเนื่องจากคดีฟื้นฟูกิจการมีลักษณะเป็นการทำประโยชน์ของคนในคราวเดียวกันและที่เดียวกัน (Collective Measure) ดังนั้นจึงควรให้ศาลที่พิจารณาคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นผู้พิจารณาคดีความรับผิดในค่าเสียหายอันเกิดจากการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักบังคับการชำระหนี้และแม้ต่อมากลุ่มหนี้จะออกจากกระบวนการฟื้นฟูกิจการไปแล้วก็ตาม ศาลก็ยังคงมีอำนาจในการพิจารณาคดีความรับผิดในค่าเสียหายนั้นต่อไป เนื่องจากเป็นเรื่องระหว่างกองทรัพย์สินที่ต้องเสียหายกับผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืน อีกทั้งในกรณีที่ศาลไต่สวนคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แล้วเห็นว่า ลูกหนี้นั้นคำร้องขอโดยไม่สุจริต หรือไม่มีเหตุที่จะฟื้นฟูกิจการ หรือไม่มีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการให้ประสบผลสำเร็จได้ กฎหมายกำหนดให้ศาลยกคำร้อง หรือในกรณีที่ประชุมเจ้าหน้าที่ไม่มีมติพิเศษยอมรับแผน หรือไม่ลงมติ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่ไปประชุม หรือกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน ถ้าลูกหนี้ถูกฟ้องคดีล้มละลายไว้ก่อนแล้ว และศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ก็ให้ยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการแล้วให้ดำเนินคดีล้มละลายทิ้งการพิจารณาไว้นั้นต่อไป แต่ถ้าลูกหนี้ยังไม่ถูกฟ้องคดีล้มละลายไว้ก่อน กฎหมายกำหนดให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ โดยที่ลูกหนี้ยังคงมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สินหรือยังคงไม่สามารถชำระหนี้ให้กับบรรดาเจ้าหน้าที่ได้ ซึ่งจะแตกต่างกับกฎหมายของต่างประเทศ และแนวทางการร่างกฎหมายล้มละลายของคณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (UNCITRAL) กล่าวคือ เมื่อปรากฏว่ามีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้โดยไม่สุจริต กฎหมายจะมีมาตรการลงโทษผู้โทษผู้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ให้ชำระ

ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการยื่นคำร้องขอโดยไม่สุจริต หากเป็นการยื่นคำร้องขอโดยเจ้าหน้าที่ เพื่อกลั่นแกล้งลูกหนี้ ทำให้ลูกหนี้ได้รับความเสียหาย เสียชื่อเสียง เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำร้องขอ จะต้องรับผิดชอบชำระค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับลูกหนี้ทั้งหมด แต่ถ้าหากเป็นการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้ โดยลูกหนี้มีเจตนาที่จะใช้กระบวนการฟื้นฟูกิจการเพื่อหลีกเลี่ยงการบังคับชำระหนี้ จากบรรดาเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับความเสียหาย กฎหมายจึงกำหนดไม่ให้มีการออกจากกระบวนการไปได้โดยง่าย และในกรณีที่ไม่สามารถเสนอแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ ภายในกำหนดเวลาตามกฎหมายหรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่มีมติยอมรับแผน กฎหมายกำหนดให้มีการเปลี่ยนกระบวนการจากการฟื้นฟูกิจการเป็นกระบวนการชำระบัญชีหรือกระบวนการพิจารณาคดี เพื่อบังคับชำระหนี้ได้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบดังกล่าวข้างต้นแล้ว ประเทศไทยควรมีมาตรการที่เป็นการให้ความคุ้มครองลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่ลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่ไม่สุจริตด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความสมดุล ก่อให้เกิดดุลยภาพแก่ทุกฝ่าย กล่าวคือ ในกรณีที่ศาลได้สวนคำร้องแล้วเห็นว่าลูกหนี้มีหนี้สินมากกว่า ทรัพย์สิน แต่ไม่มีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการหรือผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยไม่สุจริต ถ้าลูกหนี้ หรือตัวแทนของลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด หากเป็นกรณี เจ้าหน้าที่เป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้องและให้ผู้ร้องขอใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ลูกหนี้ด้วย ในแง่ที่ว่ากฎหมายฟื้นฟูกิจการเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายล้มละลายนั่นเอง

ฉะนั้นด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นเพื่อให้มาตรการของการพักบังคับ การชำระหนี้มีขอบเขตที่ชัดเจนและแน่นอน มีความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย มีความสมดุล ระหว่างการสนับสนุนให้การฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จกับความสัมพันธ์ทางการค้า ระหว่างเจ้าหน้าที่และลูกหนี้ ตลอดจนสามารถป้องกันและเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้น จากการบังคับใช้ของมาตรการดังกล่าวได้ และเป็นการให้ความคุ้มครองแก่ทุกฝ่ายอย่างเพียงพอ อันเป็นการสร้างดุลยภาพในความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายมากที่สุด ผู้เขียนจึงขอเสนอแนวทาง ในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องของมาตรการของการพักบังคับการชำระหนี้ ในคดีฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๓ ดังต่อไปนี้

๑. มีบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ กรณีเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ไม่สุจริต คือ ศาลต้องมีวิธีการดำเนินการตรวจสอบและสั่งคำร้องขอฟื้นฟูกิจการที่รอบคอบ มีการนัดพร้อม เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นถึงความสุจริตในการยื่นคำร้องขอ หรือพิจารณาว่าการยื่นคำร้องขอ ผู้ร้องมีเจตนาหรือประสงค์จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จริงหรือไม่ ซึ่งอาจจะออกเป็นคำสั่ง ศาลล้มละลายกลางกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย เพื่อออกมาตรการเบื้องต้น โดยอาจจะกำหนดมาตรการให้มีการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งเกี่ยวกับ คำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นแนวทางที่จะทำให้ศาลสั่งคำร้องขอฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายและเป็นธรรมแก่บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการดังกล่าวต่อไป

๒. มีบทบัญญัติให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการที่มีผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืน ข้อห้ามของการพักบังคับการชำระหนี้สามารถยื่นคำร้องต่อศาลที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการให้พิจารณาคดีความรับผิดในค่าเสียหายอันเกิดจากการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักการชำระหนี้หรือการพัก การดำเนินคดีได้ในฐานะที่เป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีล้มละลาย ตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๒ และหากว่าในขณะที่มีการยื่นคำร้องต่อศาล

ให้พิจารณาคดีถึงความรับผิดชอบในค่าเสียหายอันเกิดจากการฝ่าฝืนข้อห้ามของการพักบังคับ การชำระหนี้ นั้น ลูกหนี้ยังอยู่ในระหว่างกระบวนการฟื้นฟูกิจการแล้วในระหว่างพิจารณาคดีความรับผิดชอบในค่าเสียหายอยู่นั้นลูกหนี้ได้ออกจากการฟื้นฟูกิจการไปแล้ว ศาลก็ยังคงมีอำนาจในการพิจารณาตีความรับผิดชอบในค่าเสียหายนั้นต่อไป

กล่าวโดยสรุป ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นของผู้เขียนจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายล้มละลายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการของการพักการชำระหนี้ที่มีผลเป็นการระงับสิทธิต่าง ๆ ที่มีผลในทางกฎหมายของทางด้านเจ้าหนี้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้ รวมถึงมาตรการที่ให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้กรณีที่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้มีเจตนาที่ไม่สุจริต ซึ่งผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางที่ผู้เขียนได้เสนอไว้ดังกล่าวข้างต้นคงจักเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษากฎหมายล้มละลายในส่วนของการฟื้นฟูกิจการและหวังว่าจักเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาการในทางวิชาการต่อไป

บทความทางวิชาการเรื่องการฟื้นฟูกิจการภายใต้พระราชบัญญัติล้มละลาย*

เป็นที่ทราบกันดีว่าปัญหาเศรษฐกิจในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อสภาพการทำธุรกิจและสถานะทางการเงินของกิจการเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและเล็กที่ประสบปัญหาในการจัดหาแหล่งสินเชื่อจากสถาบันการเงิน กิจการจำนวนมากไม่น้อยอยู่ในภาวะขาดสภาพคล่องทางการเงินและไม่สามารถชำระหนี้ได้ และบางรายอาจถึงขั้นที่อยู่ในสภาพหนี้สินล้นพ้นตัว (Insolvent)

แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น โดยทั่วไปก็ได้แก่ การหาแหล่งสินเชื่อหรือเงินทุนใหม่ เพื่อเพิ่มเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ ตลอดจนการเจรจาประนอมหนี้หรือปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับบรรดาเจ้าหนี้

อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พบบ่อยครั้งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นของกิจการที่อยู่ในสภาพหนี้สินล้นพ้นตัวก็คือ บางครั้งกิจการที่อยู่ในสถานะดังกล่าวข้างต้นมีความสามารถที่จะดำเนินธุรกิจต่อไป และสร้างกระแสเงินสดได้ในระดับหนึ่ง แต่ไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้การเงินได้ตามเงื่อนไขเดิม ซึ่งเป็นไปได้ยากที่กิจการที่อยู่ในสถานะเช่นนี้จะหาแหล่งสินเชื่อหรือเงินทุนใหม่ได้ หรือถ้าหาได้ก็อาจไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้เบ็ดเสร็จ และสุดท้ายก็จำเป็นต้องเจรจาประนอมหนี้หรือปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับบรรดาเจ้าหนี้

ในการเจรจาประนอมหนี้หรือปรับปรุงโครงสร้างหนี้กับบรรดาเจ้าหนี้ ลูกหนี้จะต้องขอเจรจาทำความเข้าใจกับเจ้าหนี้แต่ละรายด้วยตนเอง ซึ่งแม้ว่าลูกหนี้จะสามารถทำความเข้าใจกับเจ้าหนี้บางรายได้สำเร็จ ก็อาจไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้เบ็ดเสร็จนัก และการที่ลูกหนี้จะขอให้เจ้าหนี้ทุกรายมาเจรจาทำความเข้าใจร่วมกันก็เป็นไปได้ยากมาก เพราะต้องอาศัยความสมัครใจของเจ้าหนี้ทุก ๆ ราย อีกทั้งข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ก็ต้องได้รับความตกลงยินยอมจากเจ้าหนี้ทุกราย ซึ่งก็เป็นไปได้ยากอีกเช่นกันที่จะให้เจ้าหนี้ทุกรายเห็นชอบกับข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้ เพราะเจ้าหนี้แต่ละรายก็ย่อมมีผลประโยชน์และเหตุผลความจำเป็นต่างกันไป เจ้าหนี้แม้ว่าจะมีหนี้หรือเสียงข้างน้อยก็ไม่ถูกผูกพันให้ต้องยินยอมตามความต้องการของเจ้าหนี้ที่มีหนี้หรือเสียงข้างมาก เจ้าหนี้ที่ไม่ประสงค์จะเจรจาประนอมหนี้กับลูกหนี้ก็สามารถไปดำเนินการฟ้องร้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งหรือคดีล้มละลายได้ ซึ่งก็จะมีผลกระทบต่อโครงสร้างหนี้กับเจ้าหนี้คนอื่น ๆ ทั้งนี้ ทั้งนี้อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า อุปสรรคและข้อจำกัดทั้งหลายดังกล่าวเกิดจากการที่กระบวนการเจรจาประนอมหนี้หรือปรับปรุงโครงสร้างหนี้ดังกล่าวไม่มีสภาพบังคับหรือหลักเกณฑ์ให้เจ้าหนี้ต้องปฏิบัติตามกระบวนการทั้งหมดจึงขึ้นอยู่กับความตกลงยินยอมของเจ้าหนี้เอง

“กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้” ภายใต้หมวด ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นกระบวนการทางกฎหมายอย่างหนึ่งที่จะช่วยลดอุปสรรคและข้อจำกัดในการปรับปรุงโครงสร้างกิจการและหนี้ของลูกหนี้ที่อยู่ในภาวะหนี้สินล้นพ้นตัว เพื่อให้ลูกหนี้สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น และดำเนินกิจการต่อไปได้ ในขณะที่เจ้าหนี้ก็จะได้รับชำระหนี้มากกว่าการไปฟ้องร้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งหรือคดีล้มละลาย (ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้

* ที่มา : วารสารจตุรนิติ ฉบับเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๕๓ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

หรือการชำระบัญชีเพื่อชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้) โดยไม่กระทบถึงสิทธิเหนือหลักประกันต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิม และหากการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เป็นผลสำเร็จ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะได้รับประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นตัวลูกหนี้เองที่สามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินและดำเนินกิจการต่อไปได้ พนักงานลูกจ้างและคู่ค้าของลูกหนี้ที่ต้องพึ่งพิงกิจการของลูกหนี้ และบรรดาเจ้าหนี้ที่จะได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้มากกว่ากรณีที่ลูกหนี้ต้องล้มละลาย นอกจากนี้ กระบวนการฟื้นฟูกิจการยังเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ เพราะกระบวนการนี้สามารถช่วยไม่ให้เกิดกิจการต่าง ๆ ที่มีช่องทางฟื้นฟูกิจการต้องล้มละลายไปโดยไม่จำเป็น ซึ่งการล้มละลายของกิจการใดกิจการหนึ่งย่อมส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะกิจการขนาดใหญ่ที่มีการจ้างงานหรือมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลเป็นจำนวนมาก

มาตรการและขั้นตอนหลักในกระบวนการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย เริ่มต้นที่การสร้างสถานะการพักชำระหนี้โดยผลของกฎหมาย (Automatic Stay) กล่าวคือ เมื่อศาลล้มละลายมีคำสั่งรับคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้จะได้รับความคุ้มครองจากการถูกฟ้องร้องบังคับคดีในทางแพ่ง และการงดให้บริการสาธารณูปโภคต่าง ๆ ภายใต้เงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และตัวลูกหนี้เองก็ถูกห้ามมิให้ชำระหนี้หรือก่อหนี้และกระทำการใด ๆ ในทางที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากการดำเนินการที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจตามปกติ

วัตถุประสงค์และประโยชน์ของสถานะการพักชำระหนี้ มีอยู่หลายประการ ได้แก่

(๑) การสงวนและรักษาทรัพย์สินของลูกหนี้เอาไว้ เพื่อให้ลูกหนี้ยังคงสามารถใช้ในการประกอบธุรกิจได้ต่อไป และรวบรวมไปจัดสรรชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการแทนที่จะปล่อยให้เจ้าหนี้ไปฟ้องร้องบังคับคดีกันเองซึ่งอาจจะมีผลกระทบถึงการประกอบธุรกิจของลูกหนี้และก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างเจ้าหนี้

(๒) ให้โอกาสและระยะเวลาช่วงหนึ่งแก่ลูกหนี้ในการพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวของกิจการ ตลอดจนการเจรจาหาทางออกร่วมกับเจ้าหนี้โดยไม่ต้องวิตกกังวลว่าจะถูกเจ้าหนี้ฟ้องร้องบังคับเพื่อชำระหนี้

(๓) การบรรเทาภาวะวิกฤตทางการเงินเป็นการชั่วคราว เพื่อให้ลูกหนี้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

(๔) ให้เจ้าหนี้และลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายภายใต้สถานะการพักชำระหนี้ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

เมื่อศาลไต่สวนและมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ พร้อมทั้งแต่งตั้งบุคคลที่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้เสนอให้เป็นผู้ทำแผนแล้ว ผู้ทำแผนจะเข้ามามีอำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้และบรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ (ยกเว้นสิทธิในการรับเงินปันผล) เจ้าหนี้ทุกรายจะต้องนำหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการมายื่นขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดเพื่อรวบรวมและสรุปภาระหนี้สินทั้งหมดที่ลูกหนี้มีอยู่ โดยเจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนอาจขอตรวจและโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ที่ตนเห็นว่าไม่ถูกต้องได้ ในกรณีดังกล่าวเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะสอบสวนแล้วมีคำสั่งยกคำขอหรืออนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนตามจำนวนที่ถูกต้อง

ผู้ทำแผนที่ศาลมีคำสั่งแต่งตั้ง (ลูกหนี้อาจได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ทำแผนเองก็ได้) จะต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการให้แล้วเสร็จ และยื่นต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลา ๓ เดือน นับแต่วันโฆษณาคำสั่งตั้งผู้ทำแผนในราชกิจจานุเบกษา โดยจะดำเนินการควบคู่ไปกับขั้นตอนการยื่นคำขอรับชำระหนี้ข้างต้น

ผู้ทำแผนจะต้องจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการโดยมีรายการอย่างน้อยตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งรายการสำคัญก็ได้แก่ รายละเอียดของสินทรัพย์และหนี้สินของลูกหนี้ หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ แนวทางการแก้ปัญหาสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างการปฏิบัติตามแผน ระยะเวลาดำเนินการตามแผน (ไม่เกิน ๕ ปี) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้บริหารแผน เป็นต้น ผู้ทำแผนจะต้องจัดเจ้าหนี้ออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และกำหนดวิธีการชำระหนี้หรือปรับปรุงโครงสร้างหนี้สำหรับเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มตามความเหมาะสม เช่น การยืดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลดจำนวนหนี้ การแปลงหนี้เป็นทุน การตีโอนหลักประกัน เป็นต้น โดยพิจารณาจากทรัพย์สินที่ลูกหนี้อาศัยอยู่ ประมาณการกระแสเงินสดที่ลูกหนี้จะได้รับ และจำนวนหนี้ที่เจ้าหนี้นำมายื่นคำขอรับชำระหนี้และได้รับคำสั่งอนุญาตให้ได้รับชำระหนี้ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ เจ้าหนี้อาจมีประกันจะยังคงมีสิทธิเหนือหลักประกันที่เจ้าหนี้อาศัยอยู่ และเจ้าหนี้ (ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหนี้ประเภทใด) จะต้องได้รับชำระหนี้ไม่ต่ำกว่ากรณีที่ลูกหนี้ล้มละลาย อาจกล่าวได้ว่าเนื้อหาหลักของแผนฟื้นฟูกิจการนั้นที่จริงแล้วก็มีลักษณะเป็นไปในทำนองเดียวกับสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ทั่ว ๆ ไป

เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับแผนฟื้นฟูกิจการจากผู้ทำแผนแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะนัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อปรึกษาลงมติว่าจะยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการหรือไม่ มติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการจะต้องเป็นมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจมีมติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะรายงานมติดังกล่าวต่อศาล เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจะเห็นชอบกับแผนฟื้นฟูกิจการหรือไม่ เมื่อศาลเห็นว่า แผนฟื้นฟูกิจการมีรายการครบถ้วนและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ และแจ้งคำสั่งไปยังผู้ทำแผนและผู้บริหารแผน (ตามที่เสนอชื่อไว้ในแผนฯ) ผู้บริหารแผนจะเข้ามาใช้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้และบรรดาสีทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ (ยกเว้นสิทธิในการรับเงินปันผล) แทนที่ผู้ทำแผนตั้งแต่ผู้บริหารแผนทราบคำสั่งดังกล่าว

แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้วจะมีผลผูกมัดเจ้าหนี้ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องมีการจัดทำสัญญาและลงนามระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ทุกรายเหมือนกรณีการเจรจาจัดทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้โดยทั่วไป โดยในระหว่างระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกิน ๕ ปีนั้น ผู้บริหารแผนจะเป็นผู้ดำเนินการให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งโดยหลักก็ได้แก่ การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้และดำเนินการที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการ จนกว่าการฟื้นฟูกิจการจะดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการ เมื่อการฟื้นฟูกิจการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้วศาลจะมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการเพื่อให้ผู้บริหารของลูกหนี้กลับมาใช้อำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิในฐานะผู้ถือหุ้นตามกฎหมายต่อไป หลังจากนั้นลูกหนี้ก็จะดำเนินธุรกิจไปตามปกติโดยไม่ต้องตกอยู่ในการควบคุมดูแลของศาลและไม่ได้รับความคุ้มครองภายใต้สถานะการพักชำระหนี้ (Automatic Stay) อีกต่อไป

อนึ่ง การที่กฎหมายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนไว้ไม่เกิน ๕ ปี (อาจขอขยายได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๑ ปี) นั้น ไม่ได้หมายความว่า ลูกหนี้จะต้องชำระหนี้ตามแผนให้หมดภายในระยะเวลาดังกล่าว ระยะเวลาดำเนินการตามแผนเป็นเพียงกรอบระยะเวลาที่ผู้บริหารแผนจะต้องดำเนินการอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามแผนให้เป็นผลสำเร็จตามที่แผนฟื้นฟูกิจการกำหนดไว้เท่านั้น เช่น แผนฟื้นฟูกิจการอาจกำหนดให้ลูกหนี้อ่อนชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้เป็นเวลา ๑๐ ปี และวางเงื่อนไขว่าการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการให้ถือว่าเป็นผลสำเร็จเมื่อลูกหนี้สามารถชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ครบถ้วนตามงวดการชำระที่ถึงกำหนดในช่วง ๕ ปี ดังนี้ หากผู้บริหารแผนสามารถดำเนินการดังกล่าวได้เป็นผลสำเร็จ ศาลก็สามารถมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการได้ โดยลูกหนี้อย่างคงต้องผูกพันที่จะต้องชำระหนี้ส่วนที่เหลือตามแผนฟื้นฟูกิจการภายหลังจากนั้นให้แก่เจ้าหนี้ต่อไปจนครบ

จากที่กล่าวมาโดยสรุปข้างต้น จะเห็นได้ว่า มาตรการและขั้นตอนต่าง ๆ ในการฟื้นฟูกิจการในภาพรวมและโดยจุดมุ่งหมายนั้นมิได้แตกต่างไปจากหลักการปรับปรุงโครงสร้างกิจการและหนี้ในทางธุรกิจโดยทั่วไป เพียงแต่กฎหมายได้สร้างสภาพบังคับและหลักเกณฑ์ตามกฎหมายขึ้นให้ทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติเพื่อลดอุปสรรคที่จะเกิดจากการปรับโครงสร้างหนี้ นอกกระบวนการฟื้นฟูกิจการ

เมื่อได้ทราบวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายล้มละลายแล้วเราจะมาพิจารณากันต่อไปเป็นประการสุดท้ายว่า ลูกหนี้ที่สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการต้องมีลักษณะอย่างไรบ้าง และบุคคลใดบ้างที่มีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลล้มละลายให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ได้กำหนดไว้ว่า ลูกหนี้ที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการจะต้องเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งมีหนี้สินล้นพ้นตัวและเป็นหนี้ต่อเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท (ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระแล้วหรือในอนาคตก็ตาม) อีกทั้งมีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ โดยบุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่มีลักษณะดังกล่าวได้แก่ ตัวลูกหนี้เอง เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันซึ่งมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท, ธนาการแห่งประเทศไทย (ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นสถาบันการเงิน), สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นบริษัทหลักทรัพย์) และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นบริษัทวินาศภัยหรือบริษัทประกันชีวิต) อย่างไรก็ตาม บุคคลดังกล่าวจะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดไปแล้ว หรือศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือได้มีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ได้เลิกไปด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าการชำระบัญชีจะแล้วเสร็จหรือไม่

ข่าว : แฉร่างกฎหมายฟื้นฟูกิจการเอสเอ็มอี หนุนรายเล็ก-กลางแกร่งระยะยาว*

กรมบังคับคดีเปิดเวทีระดมสมอง “ร่างกฎหมายล้มละลาย ระยะ ๒ หนุนเอสเอ็มอีฟื้นฟูกิจการ” ขณะที่ “นักกฎหมาย ผู้พิพากษาชี้ร่างกีดกันผู้ประกอบการไซซ์เอส-เอ็ม พร้อมเสนอคุ้มครองวงเงินใหม่ กรณีลูกหนี้ปฏิบัติไม่ได้ตามแผน อธิบดียันเปิดกว้างเพื่อครอบคลุมทุกประเด็น

ดร.กนก จุลมนต์ ผู้พิพากษา ศาลฎีกา กล่าวในเวทีการรับฟังความคิดเห็น (๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘) ว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่...) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) นั้น ยังมีหลายประเด็นที่เป็นข้อสังเกตโดยส่วนตัว เช่น การกำหนดประเภทและจำนวนหนี้ที่เข้าหลักเกณฑ์ ต้องมีมูลหนี้ขั้นต่ำที่ ๕ ล้านบาท (เป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอน) ซึ่งเป็นการจำกัดหรือกีดกันผู้ประกอบการเอสเอ็มอีโดยเฉพาะรายเล็กและรายกลาง (ไซซ์เอสและเอ็ม) ดังนั้นเมื่อมีการเสนอร่างขึ้นมาใหม่ ถ้าจะให้โอกาสผู้ประกอบการเอสเอ็มอีจึงไม่จำเป็น กำหนดจำนวนหนี้ขั้นต่ำ อย่างกรณีสหรัฐอเมริกาไม่กำหนดจำนวนหนี้สามารถยื่นฟื้นฟูกิจการได้ โดยสมัครใจ หรือประเด็นลดขั้นตอนการตั้งกรรมการเจ้าหนี้ประชุมเจ้าหนี้ และจัดทำแผน โดยให้ผู้ร้องสามารถเสนอแผนที่ผ่านความเห็นชอบของเจ้าหนี้มาแล้วนั้น

ในภาพรวมเอสเอ็มอีไทยปัจจุบันไม่น่าจะมีความพร้อมอีกทั้งร่างดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ต้องการลดขั้นตอนหรือลดค่าใช้จ่ายให้เอสเอ็มอี กรณีนี้จึงเป็นการเพิ่มภาระให้มากเกินไปหรือไม่ อีกทั้งผู้ร้องจะต้องไปประชุมกับเจ้าหนี้ที่ไหน หรือประเด็นการพิจารณาลงคะแนนเสียง ที่ระบุให้แผนฟื้นฟูต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหนี้จำนวนหนี้ไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ หรือสัดส่วน ๗๕ % ของหนี้ทั้งหมดนั้น แม้กระทั่งกฎหมายฉบับปัจจุบันที่ใช้กันอยู่ตามมติพิเศษ โดยส่วนตัว จึงเสนอให้ลดคะแนนเสียงหรือมติที่ประชุมเจ้าหนี้ที่ ๒ ใน ๓ หรือสัดส่วน ๖๖ % ขณะเดียวกัน ได้เสนอให้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าใช้จ่ายหรือค่าทำแผนตามไซซ์หรือจำนวนหนี้ด้วย เพราะในร่างยังไม่ช่วยจำกัดเรื่องค่าทำแผนหรือค่าใช้จ่าย โดยในส่วนของผู้บริหารกิจการกำหนด ให้ศาลหรือที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณา

ขณะที่ผู้แทนจากธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) (บมจ.) ให้ความเห็นว่า ร่างดังกล่าวไม่นำหลักเกณฑ์การจัดกลุ่มเจ้าหนี้มาใช้ซึ่งเป็นการได้เปรียบเสียเปรียบถ้าเจ้าหนี้รายใดได้รับชำระหนี้ไปภายใน ๑ ปี แต่เจ้าหนี้ข้างน้อย ต้องรอไปอีก ๒-๓ ปี ซึ่งระหว่างทางยังไม่แน่นอนว่า กิจการลูกหนี้จะอยู่รอดหรือไม่ โดยเฉพาะเงินทุนที่เจ้าหนี้ให้ลูกหนี้ในระหว่างฟื้นฟูกิจการ หรือ New Money โดยแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ เงินที่ให้เพื่อประโยชน์การฟื้นฟูซึ่งถือเป็นหนี้บุริมสิทธิ แต่ถ้าเป็นหนี้ภายใต้แผนฟื้นฟูกิจการนั้น ถ้าประเด็นลูกหนี้ใช้เงินดังกล่าวไปแล้วต่อมากิจการไม่รอด ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหากลูกหนี้ยังไม่ชำระคืนเงินก้อนนี้ยังได้รับความคุ้มครองหรือไม่

ดร.กนก จุลมนต์ กล่าวฝากให้เป็นการบ้านของคณะทำงาน เพราะผู้ประกอบการเอสเอ็มอีต้องการเงินหมุนเวียนหรือเงินใหม่มากกว่ารายใหญ่ พร้อมกันนี้ยังสะท้อนความเห็นในประเด็นกรณีผู้ร้องต้องยื่นคำร้องฟื้นฟูกิจการและจัดทำแผนโดยการเห็นชอบด้วยแผนของศาล เพื่อความรวดเร็ว นั้น แม้จะเป็นเรื่องดีแต่กระบวนการยื่นขอรับชำระหนี้ อาจยังไม่แล้วเสร็จ

* ที่มา : ข่าวจากหนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ดังนั้น การวินิจฉัยของศาลจะตั้งอยู่บนฐานข้อเท็จจริงอย่างไร นอกจากนี้ร่างดังกล่าวไม่ได้เขียนถึงกระบวนการแก้ไขแผนหรือใครเป็นผู้แก้ไข เพราะในทางปฏิบัติระหว่างเดินตามแผนอาจจะเกิดปัญหาในประเด็นดังกล่าว รวมถึงในแง่ของการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาที่ต้องนำมาพิจารณาด้วย สอดคล้องกับผู้แทนจากบมจ.ธนาคารเอสเอ็มอีที่เสนอให้เพิ่มเติมรายละเอียดในร่างเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ค้าประกันกรณีศาลได้เห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการแล้วแต่ลูกหนี้ปฏิบัติไม่ได้ในส่วนของเจ้าหนี้ จะดำเนินทางคดีได้หรือไม่อย่างไร

นางสาวรีนวดี สุวรรณมงคล อธิบดีกรมบังคับคดี กล่าวว่าร่างดังกล่าวเป็นการจัดทำภายใต้ความรอบคอบพร้อมยืนยันในหลักการจัดทำร่างเปิดกว้างโดยเตรียมนำความเห็นที่หลากหลายประเด็นประชุมคณะทำงานเพื่อพิจารณาผลกระทบภาพใหญ่ทั้งระบบเศรษฐกิจเจ้าหนี้และลูกหนี้ที่สำคัญการจัดทำร่างให้น้ำหนักในการดูแลผู้ประกอบการเอสเอ็มอีซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลปัจจุบันให้น้ำหนัก โดยการจัดทำร่างเบื้องต้นได้นำหลักการร่างกฎหมายฟื้นฟูกิจการของญี่ปุ่นและสหรัฐฯ เพื่อประโยชน์ลูกหนี้ขนาดเล็กที่มีข้อจำกัดด้วยขนาดและทุน แต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ

ดังนั้นจึงกำหนดให้ลูกหนี้อยู่ในสถานะชำระหนี้หรือกิจการไม่สามารถชำระหนี้สินที่ค้างจ่ายได้ โดยอยู่ในวิสัยยังพอประกอบกิจการได้ ซึ่งเป็นเกณฑ์การเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟู ส่วนการกำหนดเฉพาะหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันจำนวนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอน ตั้งแต่ ๕ ล้านบาท เว้นแต่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีหนี้ไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท เพื่อสอดคล้องกับกระบวนการฟื้นฟูปัจจุบันโดยอาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม

อนึ่งข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากงบการเงินปี ๒๕๕๖ พบผู้ประกอบการเอสเอ็มอี ขนาดเล็ก(ไซซ์เอส) จำนวน ๕๙ % มีหนี้สินอยู่ในช่วง ๐-๑ ล้านบาท รองลงมา จำนวน ๑๗.๗ % มีหนี้สินอยู่ในช่วง ๑-๕ ล้านบาท สำหรับผู้ประกอบการขนาดกลาง (ไซซ์เอ็ม) จำนวน ๑๐.๑ % มีหนี้สินอยู่ในช่วง ๓๐-๕๐ ล้านบาท จำนวน ๓๐.๒ % มีหนี้สิน ๕๐-๑๐๐ ล้านบาท จำนวน ๑๘.๑ % มีหนี้สิน ๑๐๐-๑๕๐ ล้านบาท และจำนวน ๑๑.๑ % มีหนี้สินมากกว่า ๓๐๐ ล้านบาท และผู้ประกอบการขนาดใหญ่ (ไซซ์แอล) จำนวน ๖๓.๓ % มีหนี้สินมากกว่า ๓๐๐ ล้านบาท

สถิติสำนวนสำนักพิมพ์กิจการของลูกหนี้ *

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘

ประเภทสำนวน	เกิดใหม่		เสร็จ	
	เรื่อง	ทุนทรัพย์	เรื่อง	ทุนทรัพย์
สำนวนกลาง	๑	๕,๑๑๖,๖๕๘,๐๔๒.๕๙	๕	๑๘,๐๔๒,๘๕๘,๖๔๓.๙๗
สำนวนคำขอรับชำระหนี้	๗๗	๒๗๕,๔๔๒,๘๖๔.๑๒	๓,๔๙๑	๙๙๒,๑๑๗,๑๐๙.๖๒
สำนวนทวงหนี้	-	-	-	-
สำนวนเพิกถอนการโอน	-	-	-	-
สำนวนกำหนดสิทธิออกเสียง ประชุมเจ้าหนี้ (พ.๑๙)	-	-	-	-
สำนวนกำหนดสิทธิออกเสียง ประชุมเจ้าหนี้ (พ.๒๐)	๒	๑๒,๘๐๖,๑๘๘.๓๒	๒	๑๒,๘๐๖,๑๘๘.๓๒
สำนวนกลาง (คดีดำ)	๓	๗,๘๖๑,๕๕๐,๗๒๔.๑๐	๓	๗,๘๖๑,๕๕๐,๗๒๔.๑๐
สำนวนคดีสาขา (คดี สฟ.)	-	-	-	-
รวม	๘๓	๑๓,๒๖๖,๔๕๗,๘๑๙.๑๓	๓,๕๐๑	๒๖,๙๐๙,๓๓๒,๖๖๖.๐๑

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

*ที่มา : กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

สถิติสำนวนสำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประเภทสำนวน	เกิดใหม่		เสร็จ	
	เรื่อง	ทุนทรัพย์	เรื่อง	ทุนทรัพย์
สำนวนกลาง	๓	๒๙๕,๗๖๓,๔๒๐.๑๐	๒	๑,๖๗๘,๕๕๙,๐๑๗.๘๓
สำนวนคำขอรับชำระหนี้	๑,๒๘๙	๒,๔๙๗,๓๓๓,๑๗๖.๑๔	๕,๑๕๙	๒๗,๓๘๘,๓๘๖,๕๕๘.๕๖
สำนวนทวงหนี้	-	-	-	-
สำนวนเพิกถอนการโอน	-	-	-	-
สำนวนกำหนดสิทธิออกเสียง ประชุมเจ้าหนี้ (พ.๑๙)	-	-	-	-
สำนวนกำหนดสิทธิออกเสียง ประชุมเจ้าหนี้ (พ.๒๐)	๒	๖๑๔,๐๖๗,๕๒๓.๙๒	๒	๖๑๔,๐๖๗,๕๒๓.๙๒
สำนวนกลาง (คดีดำ)	๒	๒,๕๒๔,๑๕๓,๙๒๐.๔๘	๒	๒,๕๒๔,๑๕๓,๙๒๐.๔๘
สำนวนคดีสาขา (คดี สฟ.)	-	-	-	-
รวม	๑,๒๙๑	๕,๙๓๑,๓๑๘,๐๔๐.๖๔	๕,๑๖๕	๓๒,๒๐๕,๑๖๗,๐๒๐.๗๙

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๒
(เฉพาะส่วนที่มีการแก้ไข)
- : ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)
- : ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ)
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ)

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๒
(เฉพาะส่วนที่มีการแก้ไข)

พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)
อาทิตยทิพอาภา
พล.อ. พิชยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยลักษณะล้มละลาย
เสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๕๕๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
เป็นต้นไป

ให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้บังคับแก่คดีล้มละลายทั้งปวงที่ได้ยื่นต่อศาล
ตั้งแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่ามูลคดีได้เกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันใช้นั้น และแก่คดีล้มละลายทั้งปวง
ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลหรือที่เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี จังหวัด
สมุทรปราการ และจังหวัดนนทบุรี และเมื่อเห็นสมควรจะให้ใช้ในเขตจังหวัดอื่นใดเมื่อใด จะได้
ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติล้มละลาย
รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ พระราชบัญญัติลักษณะล้มละลายแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๐
พระราชบัญญัติลักษณะล้มละลายแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๔ และบรรดากฎหมาย กฎ และ
ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๕ การที่ทายาท หรือผู้จัดการมรดก หรือผู้ปกครองทรัพย์สินได้กระทำให้ไปเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดกจะใช้ได้เพียงไรหรือไม่นั้น ให้ถือเสมือนว่าเป็นการกระทำของลูกหนี้หรือบุคคลล้มละลายตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ เมื่อได้ชำระหนี้ทั้งหมดโดยเต็มจำนวนพร้อมทั้งดอกเบี้ยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้กับค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ หมดแล้ว ถ้ายังมีทรัพย์สินมรดกเหลืออยู่อีก ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มอบให้แก่ผู้แทนลูกหนี้ที่ตายหรือผู้จัดการมรดก

มาตรา ๘๗ ถ้าลูกหนี้ได้ถึงแก่ความตายในระหว่างการพิจารณาคดี หรือเมื่อศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายแล้วก็ดี กระบวนพิจารณาคงดำเนินต่อไป และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับด้วย

หมวด ๓

กระบวนพิจารณาในกรณีที่ลูกหนี้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญซึ่งได้จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น นอกจากเจ้าหนี้จะฟ้องขอให้ล้มละลายได้ตามความในหมวด ๑ แล้ว ผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้น ๆ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลขอให้สั่งให้นิติบุคคลนั้นล้มละลายได้ ถ้าปรากฏว่าเงินลงทุนหรือเงินค่าหุ้นได้ใช้เสร็จหมดแล้วสินทรัพย์ก็ยังไม่พอกับหนี้สิน

เมื่อศาลได้รับคำร้องขอแล้ว ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของนิติบุคคลนั้นเด็ดขาดโดยทันที และให้ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่งตั้งเจ้าหนี้คนหนึ่งขึ้น ให้มีสิทธิและหน้าที่เสมือนเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์

มาตรา ๘๙ เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ห้างหุ้นส่วนสามัญซึ่งได้จดทะเบียน หรือห้างหุ้นส่วนจำกัดแล้ว เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอโดยทำเป็นคำร้องให้บุคคลซึ่งนำสืบได้ว่าเป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนนั้นล้มละลายได้ โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีขึ้นใหม่

มาตรา ๙๐ เมื่อได้มีคำขอตามมาตรา ๘๙ แล้ว ถ้าเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอฝ่ายเดียว โดยทำเป็นคำร้องขอให้พิทักษ์ทรัพย์ของผู้เป็นหุ้นส่วนชั่วคราว และมีพยานหลักฐานแสดงให้พอใจศาลว่าคำขอมีมูล ศาลมีอำนาจสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของผู้นั้นชั่วคราวได้ แต่ก่อนจะมีคำสั่งดังกล่าวนี้จะให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ให้ประกันค่าเสียหายตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ถ้าปรากฏภายหลังว่า บุคคลที่ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวไม่ใช่ผู้เป็นหุ้นส่วน ให้ศาลมีคำสั่งถอนการพิทักษ์ทรัพย์ และถ้าผู้นั้นมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ซึ่งขอให้พิทักษ์ทรัพย์ชดเชยค่าเสียหายตามจำนวนที่เห็นสมควรให้ผู้นั้น หรือจะสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จ่ายจากสินทรัพย์ของห้างหุ้นส่วนก็ได้

ถ้าเจ้าหน้าที่เป็นโจทก์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลตั้งว่าไว้ในวรรคก่อน ศาลมีอำนาจบังคับเจ้าหน้าที่นั้นเสมือนหนึ่งว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

หมวด ๓/๑

กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้^{๒๖}

ส่วนที่ ๑

บทนิยาม

มาตรา ๙๐/๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

“คำร้องขอ” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

“ผู้ร้องขอ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

“แผน” หมายความว่า แผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึงผู้มีส่วนได้เสียในนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นลูกหนี้ทำนองเดียวกับผู้ถือหุ้น

“ผู้ทำแผน” หมายความว่า ผู้จัดทำแผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้บริหารแผน” หมายความว่า ผู้จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้บริหารของลูกหนี้” หมายความว่า กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจดำเนินกิจการของลูกหนี้อยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

“ผู้บริหารชั่วคราว” หมายความว่า ผู้บริหารของลูกหนี้หรือบุคคลอื่นที่ศาลสั่งให้มีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวในระหว่างที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแต่ยังไม่มีผู้ทำแผน

ส่วนที่ ๒

การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ

^{๒๖} หมวด ๓/๑ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ มาตรา ๙๐/๑ ถึงมาตรา ๙๐/๙๐ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔๐/๒ เจ้าหนี้หรือลูกหนี้หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๐/๔ อาจร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ ไม่ว่าลูกหนี้จะถูกฟ้องให้ล้มละลายแล้วหรือไม่

กระบวนการพิจารณาส่วนใดที่มีได้บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๓ เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวและเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียว หรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้สินนั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๔๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้

มาตรา ๔๐/๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๐/๕ บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ฟื้นฟูกิจการ ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหนี้ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท

(๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๔๐/๓

(๓) ธนาकारแห่งประเทศไทย ในกรณีทีลูกหนี้ตามมาตรา ๔๐/๓ เป็นธนาकारพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

(๔) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในกรณีทีลูกหนี้ตามมาตรา ๔๐/๓ เป็นบริษัทหลักทรัพย์

(๕) กรมการประกันภัย ในกรณีทีลูกหนี้ตามมาตรา ๔๐/๓ เป็นบริษัทประกันวินาศภัยหรือบริษัทประกันชีวิต

(๖) หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการของลูกหนี้ตามมาตรา ๔๐/๓ ซึ่งเป็นนิติบุคคล หน่วยงานของรัฐและลูกหนี้ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าหนี้ของลูกหนี้ตาม (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) หรือลูกหนี้ตนเอง จะยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๔๐/๓ ด้วยตนเองได้เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากธนาकारแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตาม (๖) แล้วแต่กรณี

การขอความยินยอม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานตามวรรคสองประกาศกำหนด

เมื่อธนาकारแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตาม (๖) แล้วแต่กรณี ได้รับคำขอความยินยอมให้หน่วยงานนั้นแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขอทราบภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับความยินยอม ไม่ให้ความยินยอมให้แจ้งเหตุผลโดยย่อ และให้ผู้ขอมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้กำกับดูแลหน่วยงานนั้นภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับความแจ้งผลการพิจารณา ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๙๐/๕ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

มาตรา ๙๐/๖ คำร้องขอของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) ความมีหนี้สินล้นพ้นตัวของลูกหนี้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้อยู่รวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ

(๔) ชื่อและคุณสมบัติของผู้ทำแผน

(๕) หนังสือยินยอมของผู้ทำแผน

ผู้ทำแผนอาจเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล เจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ก็ได้

ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้อื่นเท่าที่ทราบมาพร้อมคำร้องขอ

ถ้าลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อและที่อยู่โดยชัดแจ้งของเจ้าหนี้ทั้งหลายมาพร้อมคำร้องขอ

มาตรา ๙๐/๗ ในการร้องขอฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาลหนึ่งพันบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาลเป็นจำนวนห้าหมื่นบาทในขณะยื่นคำร้องขอ หากค่าใช้จ่ายนั้นไม่เพียงพอ ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้ร้องขอวางเงินประกันค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามจำนวนที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ถ้าศาลยังไม่มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้ถือว่าผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอ แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้ทั้งหลายและธนาคารแห่งประเทศไทย หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือกรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการของลูกหนี้ตามมาตรา ๙๐/๓ ซึ่งได้ให้ความยินยอมตามมาตรา ๙๐/๔ แล้วแต่กรณี เพื่อแต่งตั้งเจ้าหนี้อื่นหรือลูกหนี้หรือผู้ให้ความยินยอมเป็นผู้ร้องขอแทนต่อไปโดยเร็วที่สุด ถ้าไม่มีผู้ร้องขอแทนหรือมีแต่ไม่วางเงินประกันดังกล่าวภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันดังกล่าวตามคำสั่งศาล ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ในกรณีที่เจ้าหนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๙๐/๔ (๖) แล้วแต่กรณี

เป็นผู้ร้องขอ ให้ผู้ทำแผนชำระค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากทรัพย์สินของลูกหนี้คืนให้แก่ผู้ร้องขอภายหลังที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้วโดยไม่ชักช้า

ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อฟื้นฟูกิจการ ให้ถือว่าธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๙๐/๔ (๖) แล้วแต่กรณี มีฐานะเช่นเดียวกับเจ้าหนี้

มาตรา ๙๐/๘ ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอตีงคำร้องขอ หรือขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอ ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เพื่อให้เจ้าหนี้ทั้งหลายและลูกหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๙๐/๙ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนเป็นการด่วนและให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับไม่น้อยกว่าสองครั้งห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอแก่เจ้าหนี้ทั้งหลายเท่าที่ทราบและแก่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน และให้ส่งให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๙๐/๔ (๖) แล้วแต่กรณีด้วย ทั้งนี้ ให้ส่งก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้ร้องขอ ให้ผู้ร้องขอนำส่งสำเนาคำร้องขอให้ลูกหนี้ทราบก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้ลูกหนี้นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อและที่อยู่โดยชัดแจ้งของเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อศาลก่อนวันนัดไต่สวนด้วย

ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน ในกรณีที่เป็นการคัดค้านผู้ทำแผน ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้จะเสนอชื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนด้วยหรือไม่ก็ได้ การเสนอชื่อผู้ทำแผนต้องเสนอหนังสือยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ทำแผนด้วย

ในกรณีที่ลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว ให้ผู้ร้องขอนำส่งสำเนาคำร้องขอแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

มาตรา ๙๐/๑๐ ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๓ ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนและมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้

มาตรา ๙๐/๑๑ ให้ศาลดำเนินการไต่สวนคำร้องขอติดต่อกันไป โดยไม่ต้องเลื่อนจนกว่าจะเสร็จการไต่สวนและมีคำสั่ง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย

ให้ผู้ร้องขอและผู้คัดค้านมาศาลในวันนัดไต่สวนทุกนัด ฝ่ายใดมีหน้าที่นำสืบในนัดใด ให้เตรียมพยานหลักฐานมาให้พร้อม ถ้าผู้ร้องขอหรือผู้คัดค้านไม่มาหรือไม่เตรียมพยานหลักฐานมาให้ถือว่าไม่ติดใจร้องขอหรือคัดค้าน หรือไม่ติดใจนำสืบพยานหลักฐานอีกต่อไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่นำสืบมีคำขอไม่อาจนำพยานหลักฐานสำคัญเกี่ยวกับประเด็นข้อสำคัญในคดีมาศาลในนัดใด เพราะมีความจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงเสียได้เกี่ยวกับพยานหลักฐานนั้น ถ้าศาลเห็นสมควร ศาลจะสั่งให้เลื่อนการสืบพยานหลักฐานนั้นไปก็ได้ แต่ให้สั่งเลื่อนได้เพียงครั้งเดียว

ในกรณีที่ผู้ร้องขอหรือผู้คัดค้านไม่มีหน้าที่นำสืบในนัดใด เมื่อได้รับอนุญาตจากศาลแล้ว จะไม่มาศาลในนัดนั้นก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิถามค้านพยานที่นำสืบในนัดนั้น

ในกรณีที่ผู้ร้องขอหรือผู้คัดค้านไม่มาศาลในนัดใด ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตจากศาลหรือไม่ ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบกระบวนการพิจารณาของศาลในนัดนั้นแล้ว

มาตรา ๔๐/๑๒ ภายใต้บังคับของมาตรา ๔๐/๑๓ และมาตรา ๔๐/๑๔ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนหรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการหรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดตามความในหมวดนี้

(๑) ห้ามมิให้ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ถ้ามีการฟ้องหรือร้องขอคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้

(๒) ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกันโดยประการอื่น

(๓) ห้ามมิให้ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๐/๔ (๖) แล้วแต่กรณี สั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการของลูกหนี้หรือสั่งให้ลูกหนี้หยุดประกอบกิจการ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

(๔) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาทที่ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๕) ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้ามูลแห่งหนี้ตามคำพิพากษานั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ในกรณีที่ได้ดำเนินการบังคับคดีไว้ก่อนแล้วให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือการบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้วก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะทราบว่าได้มีการยื่นคำร้องขอ หรือการบังคับคดีตามคำพิพากษาให้ลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเสร็จก่อนวันดังกล่าว

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าห่วงงาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายได้โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร แล้วให้หักเงินไว้ ถ้าศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบเงินนั้นแก่ผู้บริหารแผนนำไปใช้จ่ายได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดี

จ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา แต่ถ้าศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดและยังเหลือเงินอยู่ ให้ส่งมอบให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต่อไป

(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

(๗) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ซึ่งบังคับชำระหนี้ได้เองตามกฎหมาย ยึดทรัพย์สินหรือขายทรัพย์สินของลูกหนี้

(๘) ห้ามมิให้เจ้าของทรัพย์สินที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขายหรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ติดต่อกันไว้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว แล้วแต่กรณี ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ ราคา ค่าตอบแทนการใช้ทรัพย์สิน หรือค่าเช่าตามสัญญา สองคราวติดต่อกัน หรือกระทำความผิดสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญ

(๙) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๑๐) คำสั่งตามวิธีการชั่วคราวของศาลที่ให้ยึดอายัด ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราว ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณานั้น ให้ศาลที่รับคำร้องขอมีอำนาจสั่งให้ระงับผลบังคับไว้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ถ้าต่อมาศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการก็ให้มีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวหรือคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ชั่วคราวดังกล่าวตามที่ได้เห็นสมควรต่อไป

(๑๑) ห้ามมิให้ผู้ประกอบการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราวแล้วแต่กรณี ไม่ชำระค่าบริการที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการสองคราวติดต่อกัน

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ห้ามผู้ประกอบการสาธารณูปโภคที่จะมีคำร้องให้ศาลที่รับคำร้องขอมีคำสั่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้องตามที่ศาลเห็นสมควร

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลหรือคำสั่งชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่งไม่มีผลผูกพันลูกหนี้

การออกคำสั่งของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้ การทำนิติกรรม หรือการชำระหนี้ใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง การนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๙๐/๑๓ เจ้าหนี้และบุคคลซึ่งถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา ๙๐/๑๒ อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่รับคำร้องขอเพื่อให้มีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของตนตามมาตรา ๙๐/๑๒ ได้ หากการจำกัดสิทธิของผู้ร้องนั้น

(๑) ไม่มีความจำเป็นต่อการฟื้นฟูกิจการ หรือ

(๒) มิได้ให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้มีประกันอย่างเพียงพอ

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลดำเนินการพิจารณาเป็นการด่วน หากปรากฏเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้อง และหากเป็นกรณีตาม (๒) ศาลอาจมีคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขเพื่อให้เจ้าหนี้มีประกันได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอก็ได้

มาตรา ๙๐/๑๔ การดำเนินการดังต่อไปนี้ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกันอย่างเพียงพอแล้ว

(๑) มีการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้มีประกันในจำนวนเท่ากับมูลค่าที่ลดลงไปของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันที่ตกอยู่ภายใต้บังคับของการจำกัดสิทธิตามมาตรา ๙๐/๑๒ (๖) เพราะเหตุของการจำกัดสิทธินั้น

(๒) มีการให้หลักประกันแก่เจ้าหนี้มีประกันเพื่อชดเชยหลักประกันเดิมในจำนวนเท่ากับมูลค่าที่ลดลงไปของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันที่ตกอยู่ภายใต้บังคับของการจำกัดสิทธิตามมาตรา ๙๐/๑๒ (๖) เพราะเหตุการจำกัดสิทธินั้น หรือ

(๓) มีการดำเนินการอื่นใดที่เจ้าหนี้มีประกันนั้นยินยอม หรือที่ศาลเห็นว่าจะทำให้เจ้าหนี้มีประกันสามารถได้รับชำระหนี้ของตนตามมูลค่าของทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันในเวลาที่มีการยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการพร้อมดอกเบี้ยและผลประโยชน์ตามสัญญา เมื่อการดำเนินการตามความในหมวดนี้สิ้นสุดลง

มาตรา ๙๐/๑๕ ถ้าอายุความหรือระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณา และการบังคับคดี หรือระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการที่ถูกห้ามมิให้ดำเนินการหรือถูกงดไว้ตามมาตรา ๙๐/๑๒ ครบกำหนดก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนหรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้หรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดตามความในหมวดนี้ หรือจะครบกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันดังกล่าว ให้อายุความหรือระยะเวลานั้นยังไม่ครบกำหนดจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันดังกล่าว แล้วแต่กรณี แต่ถ้าอายุความหรือระยะเวลานั้นตามกฎหมายมีน้อยกว่าหนึ่งปี ก็ให้นำอายุความหรือระยะเวลาที่สั้นกว่าดังกล่าวนั้นมาใช้แทนกำหนดเวลาหนึ่งปีดังกล่าว

มาตรา ๙๐/๑๖ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ของการฟื้นฟูกิจการ รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนและการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผนก็ได้

มาตรา ๙๐/๑๗ ในการพิจารณาตั้งผู้ทำแผน ถ้าลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ผู้คัดค้านไม่ได้ เสนอบุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนด้วย เมื่อศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ศาลจะมีคำสั่งตั้งบุคคลที่ผู้ร้องขอเสนอ เป็นผู้ทำแผนก็ได้ ถ้าศาลเห็นว่าบุคคลที่ผู้ร้องขอเสนอไม่สมควรเป็นผู้ทำแผนก็ดี หรือลูกหนี้ เจ้าหนี้ผู้คัดค้านเสนอบุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผนด้วยก็ดี ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียก ประชุมเจ้าหนี้ทั้งหลายโดยเร็วที่สุดเพื่อพิจารณาเลือกว่าบุคคลใดสมควรเป็นผู้ทำแผน

ในกรณีที่ลูกหนี้มิได้เสนอผู้ทำแผน มติเลือกผู้ทำแผนต้องเป็นมติของเจ้าหนี้ฝ่ายที่มี จำนวนหนี้ข้างมากซึ่งได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น แต่ในกรณีที่ลูกหนี้เสนอผู้ทำแผนด้วย ให้ผู้ทำ แผนที่ลูกหนี้เสนอเป็นผู้ทำแผน เว้นแต่จะมีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายที่มีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้นกำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้ทำแผน ในการลงมติตามมาตรา นี้ ให้เจ้าหนี้มีประกันออกเสียงได้เต็มตามจำนวนหนี้

ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผน ถ้าที่ประชุมมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ และศาลเห็นชอบด้วย ให้ศาลตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผน หากศาลไม่เห็นชอบด้วย ให้ศาลมีคำสั่ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเลือกบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งเจ้าหนี้ หรือลูกหนี้เสนอชื่อเป็นผู้ทำแผน

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียก ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผนอีกครั้งหนึ่ง เว้นแต่ในกรณีที่เห็นสมควรศาลจะมีคำสั่ง ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้

ในการประชุมเจ้าหนี้ในวรรคสามหรือวรรคสี่ ถ้าที่ประชุมมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้ศาลตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผน เว้นแต่ในกรณีที่มิได้ผลอันสมควรที่จะไม่ตั้งบุคคลดังกล่าวเป็น ผู้ทำแผนหรือที่ประชุมไม่อาจมีมติเลือกผู้ทำแผนได้ ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานผลของการประชุมเจ้าหนี้ที่พิจารณาเลือกผู้ทำ แผนทุกครั้งต่อศาลภายในสามวันนับแต่วันประชุม เพื่อให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งต่อไป

การเสนอชื่อผู้ทำแผนต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ต้องเสนอหนังสือยินยอมของผู้ได้รับการ เสนอชื่อเป็นผู้ทำแผนด้วย

มาตรา ๙๐/๑๘ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องโฆษณากำหนดวัน เวลา และสถานที่ ที่จะประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และต้องแจ้งไปยังลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายตามบัญชีรายชื่อที่ลูกหนี้หรือ เจ้าหนี้เสนอต่อศาลและเจ้าหนี้ยื่นเท่าที่ทราบด้วย

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมเจ้าหนี้ และให้มีรายงานการ ประชุม ลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เก็บไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๙๐/๑๙ ในการพิจารณาของศาลและการประชุมเจ้าหนี้ทุกครั้งให้ลูกหนี้ไป ศาล ไปประชุมและตอบคำถามของศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน

ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าหน้าที่คนหนึ่งคนใดในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของตน ในกรณีเช่นนี้ลูกหนี้จะเสนอความเห็นอย่างหนึ่งอย่างใดต่อศาลหรือที่ประชุมก็ได้

เมื่อลูกหนี้ร้องขอ ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะอนุญาตให้ลูกหนี้ไม่ต้องไปศาลหรือไม่ไปประชุมเจ้าหนี้ในนัดใดก็ได้ แล้วแต่กรณี

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน และผู้บริหารแผนชั่วคราว ในการพิจารณาของศาลและการประชุมเจ้าหนี้ในระหว่างที่บุคคลเหล่านี้ยังคงมีหน้าที่ตามตำแหน่งดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๒๐ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแต่ยังไม่มีการตั้งผู้ทำแผน ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของผู้บริหารของลูกหนี้สิ้นสุดลง ให้ศาลมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนหรือผู้บริหารของลูกหนี้เป็นผู้บริหารชั่วคราวมีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จนกว่าจะมีการตั้งผู้ทำแผน ในระหว่างที่ไม่สามารถมีคำสั่งตั้งผู้บริหารชั่วคราวได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว

ในการกำกับดูแลนั้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะกำหนดอำนาจหน้าที่ รวมทั้งสั่งให้ผู้บริหารชั่วคราวทำคำชี้แจงในเรื่องบัญชี เรื่องการเงินหรือเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับการจัดการกิจการและทรัพย์สิน หรือจะสั่งให้กระทำหรือมิให้กระทำการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้บริหารชั่วคราวพ้นจากอำนาจหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะสั่งตั้งผู้บริหารชั่วคราวใหม่ขึ้นทำหน้าที่ก็ได้ ถ้าศาลไม่มีคำสั่งตั้งผู้บริหารชั่วคราวใหม่ ก็ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวไปตามวรรคหนึ่ง

ให้ศาลแจ้งคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและคำสั่งตั้งหรือให้ผู้บริหารชั่วคราวพ้นจากอำนาจหน้าที่ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายไม่น้อยกว่าสองฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนและแจ้งไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๙๐/๔ (๖) แล้วแต่กรณี เพื่อทราบด้วย

มาตรา ๙๐/๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐/๔๒ และมาตรา ๙๐/๖๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแต่ยังไม่มีการตั้งผู้ทำแผน ให้บรรดาสิทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ระงับลง เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล และให้สิทธิดังกล่าวตกแก่ผู้บริหารชั่วคราวหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีการตั้งผู้ทำแผน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๒ (๙) มาใช้บังคับแก่ผู้บริหารชั่วคราวและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยอนุโลม

เมื่อได้รับทราบคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ผู้บริหารของลูกหนี้ต้องส่งมอบทรัพย์สินดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน และกิจการของลูกหนี้แก่ผู้บริหารชั่วคราวหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี โดยเร็วที่สุด เพื่อการนี้ให้ผู้บริหารชั่วคราวหรือเจ้าพนักงาน

พิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเรียกให้ผู้ครอบครองส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารข้างต้นแก่ตนได้ด้วย

ให้ผู้บริหารชั่วคราวที่ศาลมีคำสั่งให้พ้นจากอำนาจหน้าที่มีหน้าที่ตามความในวรรคสามด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๒๒ เจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผนต้องเป็นเจ้าหนี้ที่อาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ และลูกหนี้ได้ก่อนนิติสัมพันธ์ดังกล่าวนั้นขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ แม้ว่าหนี้นั้นยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขก็ตาม โดยเจ้าหนี้ได้แสดงความประสงค์จะเข้าประชุมตามแบบพิมพ์ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดและแสดงหลักฐานแห่งความเป็นเจ้าหนี้จนเป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อนวันประชุม

เจ้าหนี้และลูกหนี้จะขอตรวจหลักฐานแห่งความเป็นเจ้าหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก็ได้

เจ้าหนี้จะออกเสียงด้วยตนเองหรือมอบฉันทะเป็นหนังสือให้ผู้อื่นออกเสียงแทนก็ได้

มาตรา ๙๐/๒๓ ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาเลือกผู้ทำแผน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถามลูกหนี้และเจ้าหนี้ที่มาประชุมว่าจะคัดค้านการออกเสียงของเจ้าหนี้รายใดหรือไม่ ถ้ามีผู้คัดค้านการออกเสียงของเจ้าหนี้รายใด ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามผู้คัดค้าน เจ้าหนี้ผู้ถูกคัดค้านและลูกหนี้เกี่ยวกับเรื่องที่คัดค้าน ถ้าบุคคลดังกล่าวมาประชุม แล้วมีคำสั่งให้เจ้าหนี้รายนั้นออกเสียงในจำนวนหนี้ได้หรือไม่เท่าใด

คำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด โดยให้มีผลเฉพาะให้เจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมเจ้าหนี้หรือไม่เท่านั้น แต่ไม่มีผลให้มติเลือกผู้ทำแผนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลเปลี่ยนแปลงไปหรือกระทบถึงสิทธิในการได้รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้

มาตรา ๙๐/๒๔ ถ้าศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผน ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่ผู้ทำแผน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารของลูกหนี้ และผู้บริหารชั่วคราวโดยไม่ชักช้า อำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และให้อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารของลูกหนี้ หรือผู้บริหารชั่วคราวสิ้นสุดลง

เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนแล้วให้นำความในมาตรา ๙๐/๒๐ วรรคสี่ และมาตรา ๙๐/๒๑ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม กับให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายตามบัญชีรายชื่อที่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้เสนอต่อศาลและเจ้าหนี้อื่นเท่าที่ทราบ

ในคำโฆษณาและหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง ให้แจ้งกำหนดเวลาให้เจ้าหนี้ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตามแบบพิมพ์ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

มาตรา ๙๐/๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐/๔๒ และมาตรา ๙๐/๖๔ เมื่อศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผนแล้ว ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสหิติตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลตกแก่ผู้ทำแผน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๒ (๙) มาใช้บังคับแก่ผู้ทำแผนโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔
การขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๒๖ เจ้าหนี้จะขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ก็แต่โดยปฏิบัติตามวิธีการที่กล่าวไว้ในส่วนนี้ แม้จะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา หรือเป็นเจ้าหนี้ที่ได้ฟ้องคดีแพ่งไว้แล้วแต่คดียังอยู่ระหว่างพิจารณาก็ตาม ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้พร้อมสำเนาต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งตั้งผู้ทำแผนและให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งสำเนาคำขอรับชำระหนี้ให้ผู้ทำแผนโดยไม่ชักช้า

บุคคลใดได้รับความเสียหายเพราะการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ ถูกเพิกถอนตามมาตรา ๙๐/๔๑ หรือเพราะผู้บริหารแผนไม่ยอมรับทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญาตามมาตรา ๙๐/๔๑ ทวิ มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการสำหรับหนี้เดิม หรือค่าเสียหายได้ แล้วแต่กรณีภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง แต่ให้นับจากวันที่อาจใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ ถ้ามีข้อโต้แย้งเป็นคดีให้นับจากวันคดีถึงที่สุด^{๒๗}

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๑ วรรคสอง มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๘ และบทบัญญัติในหมวด ๘ ส่วนที่ ๓ ว่าด้วยเรื่องค่าธรรมเนียมมาใช้บังคับเกี่ยวกับการขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๒๗ เจ้าหนี้อาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ ถ้ามูลแห่งหนี้ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ แม้ว่าหนี้นั้นยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขก็ตาม เว้นแต่หนี้ที่เกิดขึ้นโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีหรือหนี้ที่จะฟ้องร้องให้บังคับคดีไม่ได้

ผู้ซึ่งมีสิทธิขอรับชำระหนี้ตามมาตรา ๑๐๑ อาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการสำหรับจำนวนที่ตนอาจใช้สิทธิไต่เบี่ยในเวลาภายหน้าได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ได้ใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว

หนี้ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้บริหารชั่วคราวก่อขึ้น หนี้ที่ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๙๐/๑๒ (๘) หรือ (๑๑) และหนี้ภาษีอากรหรือหนี้อื่นอันมีลักษณะเดียวกันซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการจนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้ทำแผน เจ้าหนี้นอกระบบมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนโดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ แต่เจ้าหนี้นี้ดังกล่าวจะต้องมีหนังสือขอให้ผู้ทำแผนออกหนังสือรับรองสิทธิของตนก่อนวันประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ถ้าผู้ทำแผนจะปฏิเสธสิทธิของเจ้าหนี้จะต้องปฏิเสธเป็นหนังสือไปยังเจ้าหนี้ภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของเจ้าหนี้ มิฉะนั้น ให้ถือว่ายอมรับสิทธิของเจ้าหนี้ตามที่ขอมา ถ้าเจ้าหนี้นี้ไม่มีหนังสือขอให้ผู้ทำแผนออกหนังสือรับรองสิทธิของตนเองหรือผู้ทำแผนมีหนังสือปฏิเสธสิทธิของเจ้าหนี้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น เจ้าหนี้นั้นอาจยื่นคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในสิบสี่วันนับแต่วันประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนหรือวันที่เจ้าหนี้ได้รับคำปฏิเสธนั้นแล้วแต่กรณี

^{๒๗} มาตรา ๙๐/๒๖ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

มาตรา ๙๐/๒๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐/๑๒ (๖) มาตรา ๙๐/๑๓ และมาตรา ๙๐/๑๔ เจ้าหนี้มีประกันจะใช้สิทธิบังคับชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันโดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการก็ได้ แต่ต้องยอมให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้ทำแผนตรวจดูทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๙๐/๒๙ เจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนอาจขอตรวจและโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ แต่ต้องกระทำภายในกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลายื่นคำขอรับชำระหนี้

มาตรา ๙๐/๓๐ คำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายใด ถ้าเจ้าหนี้อื่น ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนไม่ได้โต้แย้ง ให้เจ้าหนี้นั้นมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้เต็มจำนวนหนี้ตามที่ระบุไว้ในคำขอรับชำระหนี้ ถ้ามีผู้โต้แย้ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนโดยด่วนแล้วมีคำสั่งว่าจะให้เจ้าหนี้นั้นออกเสียงในจำนวนหนี้ได้หรือไม่เท่าใด และให้นำความในมาตรา ๙๐/๒๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๓๑^{๒๔} เพื่อประโยชน์ในการคำนวณหนี้ที่ใช้ในการออกเสียงลงคะแนน ถ้าหนี้ได้กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศให้คิดเป็นเงินตราไทยในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการตามอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราประจำวันของธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๙๐/๓๒ คำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายใด ถ้าเจ้าหนี้อื่น ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนไม่ได้โต้แย้ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจสั่งอนุญาตให้รับชำระหนี้ได้ เว้นแต่มีเหตุอันสมควรสั่งเป็นอย่างอื่น

คำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้รายใด ถ้ามีผู้โต้แย้ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนแล้วมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ยกคำขอรับชำระหนี้
- (๒) อนุญาตให้ได้รับชำระหนี้เต็มจำนวน
- (๓) อนุญาตให้ได้รับชำระหนี้บางส่วน

การคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลได้ภายในกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

มาตรา ๙๐/๓๓ ถ้าเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการเป็นหนี้ลูกหนี้ ในเวลาที่มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ เจ้าหนี้นั้นอาจใช้สิทธิหักกลบลบหนี้ได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ได้สิทธิเรียกร้องต่อลูกหนี้ภายหลังที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ส่วนที่ ๕

^{๒๔} มาตรา ๙๐/๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

มาตรา ๔๐/๓๔ ภายในเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งตั้งผู้ทำแผน ให้ผู้บริหารของลูกหนี้ยื่นคำชี้แจงตามมาตรา ๔๐/๓๕ เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ตนรับรองแล้ว ตามแบบพิมพ์ต่อผู้ทำแผน

เมื่อผู้บริหารของลูกหนี้มีคำขอขยายระยะเวลาก่อนสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าวข้างต้น โดยมีเหตุอันควร ผู้ทำแผนอาจขยายระยะเวลาให้อีกได้ตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสามสิบวัน

ถ้าผู้บริหารของลูกหนี้ไม่ทำหรือไม่สามารถทำคำชี้แจงได้ ให้ผู้ทำแผนเป็นผู้ทำแทน และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจจ้างบุคคลอื่นเข้าช่วยตามที่เห็นจำเป็นโดยคิดหักค่าใช้จ่ายจากทรัพย์สินของลูกหนี้

มาตรา ๔๐/๓๕ คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึงรายการต่อไปนี้ ณ วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้พิจารณา

(๑) กิจการของลูกหนี้

(๒) สินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ที่ลูกหนี้มีต่อบุคคลภายนอก

(๓) ทรัพย์สินที่ได้ให้ประกันแก่เจ้าหนี้ และวันที่ได้ให้ทรัพย์สินนั้นเป็นประกัน

(๔) ทรัพย์สินของบุคคลอื่นที่อยู่ในความยึดถือของลูกหนี้

(๕) การเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทหรือนิติบุคคลหรือเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนอื่น

(๖) ชื่อ อาชีพและที่อยู่โดยละเอียดของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

(๗) ชื่อ อาชีพและที่อยู่โดยละเอียดของผู้เป็นลูกหนี้ของลูกหนี้

(๘) รายละเอียดแห่งทรัพย์สินที่จะตกแก่ลูกหนี้ในภายหน้า

(๙) ข้อมูลอื่นตามที่ผู้ทำแผนเห็นสมควรให้แจ้งเพิ่มเติม

คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เป็นหลักฐานอันถูกต้องที่ใช้ยืนยันลูกหนี้ได้

มาตรา ๔๐/๓๖ ผู้บริหารชั่วคราวหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องทำคำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อผู้ทำแผนตามมาตรา ๔๐/๓๕ ในช่วงเวลาที่ตนมีอำนาจบริหารกิจการชั่วคราว และให้นำมาตรา ๔๐/๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๓๗ ในกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการทำแผนและการบริหารแผน ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราวอาจขอให้ศาลออกหมายเรียกผู้เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารของลูกหนี้ ลูกจ้างของลูกหนี้ ผู้สอบบัญชีของลูกหนี้ ผู้บริหารชั่วคราว หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งได้รับความหรือสงสัยว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้ในครอบครอง หรือเชื่อว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือเห็นว่าจะสามารถแจ้งข้อความเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้มาพบตนเพื่อสอบถามหรือขอให้ศาลสั่งให้บุคคลนั้น ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือหรืออำนาจของผู้นั้นอันเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้มาให้ตนก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการทำแผนและการบริหารแผน ศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ จะออกหมายเรียกบุคคลตามวรรคหนึ่งมาไต่สวนหรือสอบสวนเองหรือสั่งให้บุคคลนั้น ๆ ส่งเอกสาร หรือวัตถุพยานก็ได้

บุคคลใดจงใจขัดขืนหมายเรียกหรือคำสั่งของศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ให้ศาลมีอำนาจออกหมายจับบุคคลนั้นมาซึ่งไว้จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

มาตรา ๙๐/๓๘ เมื่อผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำขอ ศาลมีอำนาจบังคับให้บุคคลที่รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือรับว่ามีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครอง ชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ตนได้ภายในกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตาม คำบังคับ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี เสมือนหนึ่งว่าบุคคลนั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

มาตรา ๙๐/๓๙ เมื่อปรากฏว่าลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดชำระหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ลูกหนี้และบุคคลนั้นไม่ได้รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้หรือมีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ใน ครอบครอง ให้ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนแจ้งต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อดำเนินการ

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งความเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าวให้ชำระหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สินตามที่ได้แจ้งไป และให้แจ้งไปด้วยว่าถ้าจะปฏิเสธ ให้แสดงเหตุผลประกอบ ข้อปฏิเสธเป็นหนังสือมายังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่วันได้รับแจ้งความ มิฉะนั้น จะถือว่าเป็นหนี้ลูกหนี้ตามที่แจ้งไปเป็นการเด็ดขาด

ถ้าบุคคลที่รับแจ้งความนั้นปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายใน กำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวน เมื่อเห็นว่าบุคคลนั้นไม่ได้เป็นหนี้ ให้แจ้งต่อผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนและบุคคลนั้นทราบ ถ้าเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นหนี้เท่าใด ให้แจ้งเป็น หนังสือยืนยันไปยังบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบนั้น และให้แจ้งไปด้วยว่าถ้าจะคัดค้านประการใด ให้ร้อง คัดค้านต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วันนับแต่ได้รับแจ้งความยืนยัน

ถ้าบุคคลที่ได้รับแจ้งความยืนยันนั้นคัดค้านต่อศาลโดยทำเป็นคำร้องภายใน กำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ศาลพิจารณา ถ้าพอใจว่าเป็นหนี้ให้มีคำบังคับให้บุคคลนั้นชำระหนี้หรือ ส่งมอบทรัพย์สินแก่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผน ถ้าเห็นว่าไม่ได้เป็นหนี้ ให้มีคำสั่งจำหน่ายจาก บัญชีลูกหนี้

ถ้าบุคคลที่ได้รับแจ้งความจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มิได้ปฏิเสธต่อเจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์หรือมิได้ร้องคัดค้านต่อศาลตามกำหนดเวลาที่กล่าวข้างต้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจ มีคำขอต่อศาลให้บังคับให้บุคคลนั้นชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร

ถ้าบุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตามคำบังคับของศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอให้ ศาลออกหมายบังคับคดีเสมือนหนึ่งว่าบุคคลนั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ในกรณีที่ผู้ถูกทวงหนี้ร้องคัดค้านต่อศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจมีคำขอ โดยทำเป็นคำร้องต่อศาลให้สั่งยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้ร้องคัดค้านไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งในเรื่อง นั้นนั้นได้

การเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว

มาตรา ๙๐/๔๐ การขอให้ศาลเพิกถอนการฉ้อฉลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ให้ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอได้โดยทำเป็นคำร้อง

ถ้านิติกรรมที่ขอเพิกถอนการฉ้อฉลนั้นเกิดขึ้นภายในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันยื่นคำร้องขอและภายหลังนั้น หรือเป็นการทำให้โดยเสนาหา หรือเป็นการที่ลูกหนี้ได้รับค่าตอบแทนน้อยเกินสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นการกระทำที่ลูกหนี้และผู้ที่ได้ลาภออกแต่การนั้น รู้อยู่ว่าเป็นทางให้เจ้าหนี้ต้องเสียเปรียบ

มาตรา ๙๐/๔๑^{๒๔} เมื่อปรากฏว่ามีการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ ซึ่งลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้กระทำ ในระหว่างระยะเวลาสามเดือนก่อนมีการยื่นคำร้องขอและภายหลังนั้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดได้เปรียบเจ้าหนี้อื่น ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจยื่นคำขอต่อศาลโดยทำเป็นคำร้อง ในการนี้ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้นได้

ถ้าเจ้าหนี้ผู้ได้เปรียบเป็นบุคคลภายในของลูกหนี้ ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือการกระทำตามวรรคหนึ่งที่ได้กระทำขึ้นในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนมีการยื่นคำร้องขอและภายหลังนั้น

การเพิกถอนการโอนหรือการกระทำตามมาตรานี้ ไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลภายนอกอันได้มาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทนก่อนมีการยื่นคำร้องขอ

มาตรา ๙๐/๔๑ ทวิ^{๒๕} ภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันที่ผู้บริหารแผนทราบคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนของศาล ให้ผู้บริหารแผนมีอำนาจไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญาที่มีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ ตามที่ได้กำหนดไว้ในแผน

เจ้าหนี้หรือบุคคลใดได้รับความเสียหายโดยการกระทำของผู้บริหารแผนตามมาตรานี้ บุคคลนั้นอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบสี่วัน นับแต่วันที่ได้ทราบการกระทำนั้น ศาลมีอำนาจสั่งยืนตาม กลับ หรือแก้ไข หรือสั่งประการใดตามที่เห็นสมควร

บุคคลใดได้รับความเสียหายตามมาตรานี้ มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการสำหรับค่าเสียหายได้

ส่วนที่ ๗

การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๔๒^{๒๖} ในแผนให้มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

^{๒๔} มาตรา ๙๐/๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๕} มาตรา ๙๐/๔๑ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๖} มาตรา ๙๐/๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑) เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ
 (๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สินและภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที
 ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

(๓) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ
 (ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ
 (ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลดจำนวนหนี้ลง และการจัด
 กลุ่มเจ้าหนี้

(ค) การลดทุนและเพิ่มทุน
 (ง) การก่อหนี้และระดมเงินทุน รวมตลอดถึงแหล่งของเงินทุนและเงื่อนไขแห่ง
 หนี้สินและเงินทุนดังกล่าว

(จ) การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้
 (ฉ) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด
 (๔) การไถ่ถอนหลักประกันในกรณีที่มีเจ้าหนี้อุปประกันและความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน
 (๕) แนวทางแก้ปัญหาในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างการปฏิบัติตามแผน
 (๖) วิธีปฏิบัติในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้
 (๗) ชื่อ คุณสมบัติ หนังสือยินยอมของผู้บริหารแผน และคำตอบแทน โดยนำความ

ในมาตรา ๙๐/๖ วรรคสอง มาใช้บังคับเกี่ยวกับผู้บริหารแผนโดยอนุโลม

(๘) การแต่งตั้งและการพ้นตำแหน่งของผู้บริหารแผน
 (๙) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินห้าปี
 (๑๐) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา ในกรณีที่ทรัพย์สินของ
 ลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้

มิให้นำมาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา
 ๑๒๒๘ มาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑ มาตรา
 ๓๓ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๗ มาตรา
 ๑๑๖ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา
 ๑๔๖ ถึงมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓๙ แห่ง
 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้

มาตรา ๙๐/๔๒ ทวิ^{๑๖} การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๒ (๓) (ข) ให้จัด
 ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหนี้อุปประกันแต่ละรายที่มีจำนวนหนี้มีประกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของ
 จำนวนหนี้ทั้งหมดที่อาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ ให้จัดเป็นรายละกลุ่ม
 (๒) เจ้าหนี้อุปประกันที่ไม่ได้จัดกลุ่มไว้ใน (๑) ให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม
 (๓) เจ้าหนี้ไม่มีประกัน อาจจัดได้เป็นหลายกลุ่ม โดยให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่มีสิทธิ
 เรียกร้องหรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
 (๔) เจ้าหนี้ตามมาตรา ๑๓๐ ทวิ ให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม

^{๑๖} มาตรา ๙๐/๔๒ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

เจ้าหนี้รายใดเห็นว่าการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ไม่ได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รู้ถึงการจัดกลุ่ม และศาลอาจมีคำสั่งให้จัดกลุ่มเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว คำสั่งศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๙๐/๔๒ ตรี^{๓๓} สิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

มาตรา ๙๐/๔๓ ภายในกำหนดเวลาสามเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งตั้งผู้ทำแผนในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ทำแผนส่งแผนแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ พร้อมด้วยสำเนาจำนวนอันเพียงพอเพื่อส่งให้แก่เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียงและลูกหนี้

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจขยายให้อีกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน

มาตรา ๙๐/๔๔ เมื่อได้รับแผนพร้อมด้วยสำเนาจากผู้ทำแผนแล้ว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นัดประชุมเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียงโดยเร็วที่สุด เพื่อพิจารณาลงมติว่าจะยอมรับแผนหรือไม่หรือจะแก้ไขอย่างไร โดยให้ส่งสำเนาแผนและแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และหัวข้อประชุมไปยังเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียง ลูกหนี้ และผู้ทำแผน กับให้โฆษณากำหนดการประชุมดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ทำแผนมาประชุมไม่ได้เพราะมีเหตุผลพิเศษ ให้แจ้งขอเลื่อนการประชุมต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อนวันประชุม เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยทำให้แจ้งล่วงหน้าไม่ได้

ถ้าผู้ทำแผนไม่มาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถามที่ประชุมเจ้าหนี้ว่าจะให้เลื่อนการพิจารณาแผนไปหรือไม่ ถ้าที่ประชุมมีมติให้เลื่อน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการพิจารณาแผนได้ตามที่เห็นสมควร โดยแจ้งกำหนดวันเวลานัดประชุมใหม่ต่อที่ประชุม และให้ถือว่าเจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือผู้ทำแผนซึ่งไม่ได้มาประชุมได้ทราบนัดแล้ว

มาตรา ๙๐/๔๕ เจ้าหนี้ ลูกหนี้หรือผู้ทำแผนอาจขอแก้ไขแผน โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสามวัน

ในกรณีที่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้เป็นผู้ขอต้องส่งสำเนาคำขอแก้ไขแผนให้ผู้ทำแผนทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่าสามวันด้วย

ผู้ขอแก้ไขแผนโดยขอเปลี่ยนตัวผู้บริหารแผนต้องส่งหนังสือยินยอมของผู้ที่จะให้เป็นผู้บริหารแผนไปพร้อมกับคำขอแก้ไขแผนด้วย

มาตรา ๙๐/๔๖^{๓๔} มติยอมรับแผนต้องเป็นมติพิเศษของ

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อย

^{๓๓} มาตรา ๙๐/๔๒ ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๓๔} มาตรา ๙๐/๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

กว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

ในการนับจำนวนหนี้ ให้ถือว่าเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ ได้มาประชุมและได้ออกเสียงลงคะแนนในมติยอมรับแผนนั้นด้วย

มาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ^{๙๔} เจ้าหนี้ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนตามมาตรา ๙๐/๔๖ แล้ว

(๑) เจ้าหนี้ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ย และจะได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และเจ้าหนี้นั้นยังคงมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามสัญญา หรือข้อตกลงเดิมต่อไป โดยให้ถือเสมือนว่าลูกหนี้ไม่เคยตกเป็นผู้ผิดนัดเลย

(๒) เจ้าหนี้ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิม

(๓) เจ้าหนี้ตามมาตรา ๑๓๐ ทวิ

มาตรา ๙๐/๔๗ ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ถ้าที่ประชุมไม่อาจพิจารณากิจการต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้นไปได้ในวันนั้น ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการประชุมไปในวันทำการถัดไป โดยนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหม่ตามมาตรา ๙๐/๔๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๔๘^{๙๕} ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ถ้ามีการขอแก้ไขแผนให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติว่าจะให้แก้ไขตามคำขอนั้นและข้อที่เกี่ยวข้องกันหรือไม่ก่อน ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้แก้ไขและผู้ทำแผนมาประชุม ก็ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามผู้ทำแผนว่ายอมให้แก้ไขแผนตามมติหรือไม่ เมื่อผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแผนแล้ว จึงให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ ว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขนั้นหรือไม่

ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้แก้ไขแผนแต่ผู้ทำแผนไม่มาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการประชุมไปเพื่อสอบถามผู้ทำแผนว่ายอมให้แก้ไขแผนตามมตินั้นหรือไม่แล้วดำเนินการต่อไปตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหม่ตามมาตรา ๙๐/๔๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่มี การขอแก้ไขแผนหรือผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแผนแล้ว ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ ยอมรับแผนดังกล่าวก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมก็ดี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลโดยไม่ชักช้า

เมื่อศาลได้รับรายงาน ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน และแจ้งวันเวลานัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในการพิจารณาให้ศาลพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และคัดค้านของลูกหนี้ ถ้าศาลฟังได้ความตามวรรคสาม ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ แต่ถ้าเป็นกรณีลูกหนี้ได้ถูกฟ้องให้เป็นบุคคลล้มละลายไว้

^{๙๔} มาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๙๕} มาตรา ๙๐/๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

ก่อนแล้ว และศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ให้ยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการเสีย แล้วให้ดำเนินคดีล้มละลายที่ได้แจ้งการพิจารณาไว้นั้นต่อไป

มาตรา ๔๐/๔๔ ในกรณีที่มีการขอแก้ไขแผนในสาระสำคัญ เมื่อผู้ทำแผน ลูกหนี้ หรือเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนซึ่งมีจำนวนหนี้รวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมขอให้เลื่อนการพิจารณาแผนไป เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจให้เลื่อนการพิจารณาแผนได้ตามที่เห็นสมควร โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหม่ตามมาตรา ๔๐/๔๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๕๐ ในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งที่ต้องเลื่อนมาเพราะผู้ทำแผนไม่มาประชุมตามมาตรา ๔๐/๔๔ หรือมาตรา ๔๐/๔๘ วรรคสอง ถ้าผู้ทำแผนไม่มาประชุมอีกหรือมาแต่ไม่อาจแสดงให้เป็นที่พอใจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ว่ามีเหตุผลพิเศษหรือมีเหตุสุดวิสัยจึงมาประชุมไม่ได้หรือแจ้งล่วงหน้าก่อนวันประชุมครั้งก่อนไม่ได้ แล้วแต่กรณี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าสมควรให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่หรือไม่ ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๐/๕๑ เกี่ยวกับการเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติไม่ให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ ไม่ว่าจะมีการขอแก้ไขแผนหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนไม่มาประชุมอีกให้ที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาแล้วลงมติตามมาตรา ๔๐/๔๖ ว่าจะยอมรับแผนหรือแผนที่มีการแก้ไขนั้นหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนมาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการประชุมเจ้าหนี้ต่อไป ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๐/๔๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม^{๓๓}

มาตรา ๔๐/๕๑ ในกรณีที่ผู้ทำแผนไม่ยอมให้แก้ไขแผนตามที่ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้แก้ไขไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติตามมาตรา ๔๐/๔๖ ยอมรับแผนของผู้ทำแผน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ถามที่ประชุมเจ้าหนี้ว่าจะให้ตั้งผู้ทำแผนคนใหม่หรือไม่ ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติให้มีการตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ในวันนั้น^{๓๔}

เจ้าหนี้ที่มาประชุมหรือลูกหนี้มีสิทธิเสนอชื่อผู้ทำแผนคนใหม่โดยต้องแสดงหนังสือยินยอมของผู้ถูกเสนอชื่อด้วย

ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอชื่อผู้ทำแผนตามความในวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เลื่อนการประชุมไปเพื่อเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามวันแต่ไม่เกินเจ็ดวัน โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งนัดประชุมใหม่ตามมาตรา ๔๐/๔๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๕๒ ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ได้ ให้ศาลตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทำแผนคนใหม่ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๐/๑๗ วรรคสอง และวรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๓๓} มาตรา ๔๐/๕๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๓๔} มาตรา ๔๐/๕๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติไม่ให้อำนาจผู้ทำแผนคนใหม่หรือที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจมีมติเลือกผู้ทำแผนคนใหม่ได้ หรือศาลมีเหตุผลอันสมควรที่จะไม่ให้มีการตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดโดยเร็ว ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๙๐/๔๘ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๕๓ เมื่อศาลตั้งผู้ทำแผนคนใหม่ให้อำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนคนใหม่ และผู้ทำแผนคนเดิมเริ่มและสิ้นสุดในวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผนคนเดิมและผู้ทำแผนคนใหม่โดยไม่ชักช้า

เมื่อได้ทราบคำสั่งศาล ให้ผู้ทำแผนคนเดิมส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ผู้ทำแผนคนใหม่โดยเร็วที่สุด

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งนั้นในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ กับแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังบรรดาเจ้าหนี้ที่มีสิทธิออกเสียงและนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน และให้แจ้งไปยังผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้เพื่อทราบด้วย

มาตรา ๙๐/๕๔^{๓๓} ภายในกำหนดเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งศาลให้ผู้ทำแผนคนใหม่ส่งแผนแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนัดประชุมเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๔ วรรคหนึ่งต่อไป

กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ศาลอาจขยายให้อีกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ในการประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนดังกล่าว ถ้าไม่มีการขอแก้ไขแผน ให้เสนอมานั้นต่อที่ประชุมเจ้าหนี้เพื่อลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ว่าจะยอมรับหรือไม่

ถ้ามีการขอแก้ไขแผน ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติว่าจะให้แก้ไขตามคำขอนั้น และข้อที่เกี่ยวข้องเนื่องกันก่อน หากไม่มีมติให้แก้ไข ก็ให้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ว่าจะยอมรับแผนที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

ถ้ามีมติให้แก้ไขแผนแต่ผู้ทำแผนไม่มาประชุม ก็ให้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขนั้นหรือไม่ ถ้าไม่มีมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ ยอมรับแผนดังกล่าว ก็ให้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ว่าจะยอมรับแผนที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

ถ้ามีมติให้แก้ไขแผนและผู้ทำแผนมาประชุม ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบถามความยินยอมของผู้ทำแผนก่อน เมื่อผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขแผนตามมติแล้ว จึงให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้หรือไม่ ในกรณีที่ผู้ทำแผนไม่ยอมให้แก้ไขแผนตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ว่าจะยอมรับแผนที่มีการแก้ไขตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้หรือไม่ ถ้าไม่มีมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ ยอมรับแผนดังกล่าว ก็ให้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ว่าจะยอมรับแผนที่ผู้ทำแผนยอมให้แก้ไขเพียงบางส่วน หรือแผนที่เสนอตามวรรคหนึ่งหรือไม่

^{๓๓} มาตรา ๙๐/๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

ถ้าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ไม่มีมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ ยอมรับแผนของผู้ทำแผนคนใหม่ หรือแผนที่มีการแก้ไขก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหน้าที่ไปประชุมก็ดี ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาลโดยไม่ชักช้า และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๔๘ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๔๕ วรรคสาม มาตรา ๙๐/๔๗ และมาตรา ๙๐/๔๙ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาแผนที่เสนอใหม่โดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๕๕ ถ้าที่ประชุมเจ้าหน้าที่ลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ ยอมรับแผนที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาจลงมติตั้งคณะกรรมการเจ้าหน้าที่แทนเจ้าหน้าที่ทั้งหลายในการสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานตามแผนได้^{๔๐}

คณะกรรมการเจ้าหน้าที่ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินเจ็ดคน โดยเลือกจากเจ้าหน้าที่หรือผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่คนหนึ่งจะมีผู้แทนเป็นกรรมการเจ้าหน้าที่เกินกว่าหนึ่งคนไม่ได้

ส่วนที่ ๘

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๕๖ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานมติของที่ประชุมเจ้าหน้าที่ ยอมรับแผนต่อศาลโดยเร็วเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจะเห็นชอบด้วยแผนหรือไม่ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาล กำหนดวันพิจารณาแผนเป็นการด่วน และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีเวลาส่งแจ้งความให้ผู้ทำแผน ลูกหนี้และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๙๐/๕๗ ในการพิจารณาแผน ให้ศาลพิจารณาคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และผู้ทำแผนรวมทั้งข้อคัดค้านของลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีสิทธิออกเสียงตามมาตรา ๙๐/๓๐ ซึ่งไม่ได้ลงมติยอมรับแผน

มาตรา ๙๐/๕๘^{๔๑} ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้ว เห็นว่า

(๑) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๔๒

(๒) ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา ๙๐/๔๒ ตริ และในกรณีที่มติยอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ (๒) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหน้าที่นั้นจะให้ความยินยอม และ

(๓) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณี ที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย

^{๔๐} มาตรา ๙๐/๕๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๔๑} มาตรา ๙๐/๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

ในกรณีที่แผนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๔๒ ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผน ถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้น ไม่ใช่สาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ให้ถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๔๒

ถ้าศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลนัดพิจารณาว่าสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือไม่ ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๙๐/๔๘ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๕๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐/๔๒ และมาตรา ๙๐/๖๔ เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่ผู้บริหารแผนและผู้ทำแผนโดยไม่ชักช้า ให้บรรดาสีทธิและอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนตกเป็นของผู้บริหารแผนตั้งแต่ผู้บริหารแผนได้ทราบคำสั่งศาล

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๒๐ วรรคสี่ และมาตรา ๙๐/๒๑ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นลูกหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้ศาลแจ้งคำสั่งแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๙๐/๔ (๖) แล้วแต่กรณีด้วย และห้ามมิให้ผู้มีอำนาจหน้าที่นั้นมีคำสั่งใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับแผนที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

ส่วนที่ ๙

การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๖๐ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผูกมัดเจ้าหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้และเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๐/๒๗

คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกัน หรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหน้าที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และไม่มีผลให้บุคคลเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือด้วย

มาตรา ๙๐/๖๑ เจ้าหนี้ซึ่งอาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการผู้ใดไม่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๙๐/๒๖ หรือมาตรา ๙๐/๒๗ วรรคสาม แล้วแต่กรณี เจ้าหนี้ผู้นั้นย่อมหมดสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้ไม่ว่าการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จะเป็นผลสำเร็จตามแผนหรือไม่ เว้นแต่

- (๑) แผนจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หรือ
- (๒) ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๖๒ เจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้โดยไม่ต้องขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการในหนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามแผน ดังต่อไปนี้

- (๑) หนังสือผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวก่อนขึ้น
- (๒) หนังสืออากร และ
- (๓) หนังสืออื่นที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้ต้องชำระ เช่น เงินสมทบกองทุนเงินทดแทน เป็นต้น

มาตรา ๙๐/๖๓ เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ถ้ามีความจำเป็นต้องแก้ไขแผนเพื่อให้การฟื้นฟูกิจการสำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้บริหารแผนอาจเสนอขอแก้ไขแผน ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๒๐ วรรคสี่ มาตรา ๙๐/๔๔ มาตรา ๙๐/๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๙๐/๔๖ มาตรา ๙๐/๔๗ มาตรา ๙๐/๕๖ มาตรา ๙๐/๕๗ มาตรา ๙๐/๕๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาตรา ๙๐/๕๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๐/๖๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ห้ามมิให้เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ขอแก้ไขข้อเสนอขอแก้ไขแผนนั้น เว้นแต่ผู้บริหารแผนจะยินยอมด้วย

การแก้ไขแผนโดยขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนให้ทำได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีเป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ผู้บริหารแผนจะขอขยายเวลาต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ ยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผนตามวรรคหนึ่ง หรือศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าว ให้ผู้บริหารแผนบริหารกิจการของลูกหนี้ต่อไปตามแผนเดิม^{๔๖}

มาตรา ๙๐/๖๔ ผู้บริหารแผนอาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำข้อบังคับของลูกหนี้ขึ้นใหม่หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับหรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิของลูกหนี้ตามแนวทางที่กำหนดในแผนหรือแผนที่แก้ไข

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๒๐ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๖๕ ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ตาย
- (๒) นิติบุคคลซึ่งเป็นผู้บริหารแผนเลิกกัน
- (๓) ศาลอนุญาตให้ลาออก
- (๔) ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์หรือให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) พ้นจากตำแหน่งตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผน
- (๗) เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงหรือเมื่อได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน
- (๘) ศาลมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๐/๖๗

^{๔๖} มาตรา ๙๐/๖๓ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๙๐/๖๖ ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อ
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในรอบสามเดือนตามที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด

มาตรา ๙๐/๖๗ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่
โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือขาดคุณสมบัติของผู้บริหารแผน
ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือคณะกรรมการเจ้าหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง
ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่ง หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๙๐/๖๘ เมื่อผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและยังมีกิจการตามแผนที่จะต้อง
ดำเนินต่อไป ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อลงมติตามมาตรา ๙๐/๔๖ เลือก
ผู้บริหารแผนคนใหม่โดยเร็วที่สุด^{๕๓}

เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้สองครั้งแล้ว แต่ที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจมีมติตามมาตรา
๙๐/๔๖ เลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล ในกรณีเช่นนี้ให้
ศาลนัดพิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นการด่วน และต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์
ทรัพย์มีเวลาส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน^{๕๔}

เมื่อศาลได้พิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์
ทรัพย์ เจ้าหนี้ และลูกหนี้แล้ว ศาลจะมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็น
ผู้บริหารแผน หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายให้
มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าศาลไม่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ให้มีคำสั่งยกเลิก
คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๒๑ วรรคสาม มาตรา ๙๐/๔๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๐/๕๑
วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๙๐/๕๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๐/๕๓ วรรคหนึ่งและวรรคสาม
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๖๙ ในกรณีที่มีเหตุทำให้ผู้บริหารแผนทำหน้าที่ไม่ได้เป็นการชั่วคราว
หรือในระหว่างที่ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและศาลยังมีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ ให้ศาลมี
คำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้บริหารแผนชั่วคราวจนกว่าเหตุเช่นว่านั้นสิ้นสุดลง
ในระหว่างที่ไม่สามารถมีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนชั่วคราวได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้บริหาร
แผนชั่วคราว

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนชั่วคราวให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๒๐ วรรคสี่
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๗๐ ถ้าผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราวหรือ
เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี เห็นว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน

^{๕๓} มาตรา ๙๐/๖๘ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๕๔} มาตรา ๙๐/๖๘ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

แล้วให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณาหากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไปตามวรรคสอง

เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วันนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วนและแจ้งวันเวลานัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในการพิจารณาให้ศาลพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และคำคัดค้านของลูกหนี้ ถ้าศาลเห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่ถ้าศาลไม่เห็นสมควรให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ให้มีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

นับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงจนกระทั่งศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามวรรคสอง ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี คงมีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเท่าที่จำเป็น

มาตรา ๔๐/๗๑ เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ผู้บริหารของลูกหนี้ยังไม่ได้เข้าไปจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ให้ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี มีอำนาจจัดการเพื่อรักษาประโยชน์ของลูกหนี้ตามสมควรแก่พฤติการณ์ จนกว่าผู้บริหารของลูกหนี้จะเข้าจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

ถ้าตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ หรือดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ในกรณีที่ต้องมีการประชุมเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมดังกล่าว และให้ถือว่าเป็นการประชุมตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น

ส่วนที่ ๑๐

การยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๔๐/๗๒ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ ให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วนเพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาล

ไว้ในทะเบียน และให้ศาลแจ้งไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๐/๔ (๖) แล้วแต่กรณี เพื่อทราบด้วย

มาตรา ๔๐/๗๓ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว แล้วแต่กรณี และผู้บริหารของลูกหนี้โดยไม่ชักช้า

เมื่อได้ทราบคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งแล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว แล้วแต่กรณี ต้องส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แล้วแต่กรณี ในราชกิจจานุเบกษาและหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายไม่น้อยกว่าสองฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วนเพื่อนายทะเบียนจะได้แจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กรมการประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔๐/๔ (๖) แล้วแต่กรณี เพื่อทราบด้วย

มาตรา ๔๐/๗๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

มาตรา ๔๐/๗๕ คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการมีผลให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงซึ่งอาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ เว้นแต่หนี้ซึ่งเจ้าหนี้ที่อาจขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการจะได้ขอรับชำระหนี้ไว้แล้ว และให้มีผลดังนี้

(๑) ผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป

(๒) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

(๓) ค่าตอบแทนของผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว และหนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราวก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๔๐/๗๖ คำสั่งศาลที่ให้ออกคำสั่งขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ไม่กระทบถึงการใดที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวได้กระทำไปแล้ว ก่อนศาลมีคำสั่งเช่นนั้น

ส่วนที่ ๑๑

การขอรับชำระหนี้เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

มาตรา ๙๐/๗๗ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดตามมาตรา ๙๐/๔๘ มาตรา ๙๐/๕๐ มาตรา ๙๐/๕๒ มาตรา ๙๐/๕๔ มาตรา ๙๐/๕๕ มาตรา ๙๐/๖๘ และ มาตรา ๙๐/๗๐ ให้ถือว่าวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาเป็นวันที่มีการขอให้ลูกหนี้ ล้มละลาย และให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งเจ้าหนี้ในหนี้อื่นที่อาจขอรับ ชำระหนี้ได้จากมูลหนี้ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงาน พินิจทรัพย์ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๙๑ แล้วให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๐๔ ถึงมาตรา ๑๐๘

หนี้ค่าตอบแทนของผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน และผู้บริหารแผน ชั่วคราว และหนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหาร แผนชั่วคราวก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวมถึงหนี้ซึ่งลูกหนี้ก่อขึ้นโดยชอบตาม มาตรา ๙๐/๑๒ (๙) มิให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๙๔ (๒)

หนี้ซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว ก่อขึ้นตามแผนเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ให้จัดอยู่ในลำดับเดียวกับค่าใช้จ่ายของเจ้า พนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ตามมาตรา ๑๓๐ (๒)

หนี้จำนวนใดที่เจ้าหนี้ตามวรรคหนึ่งได้ชำระค่าธรรมเนียมค่าขอรับชำระหนี้ในการ ฟื้นฟูกิจการแล้ว เจ้าหนี้ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมค่าขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายสำหรับหนี้จำนวน นั้นอีก

ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกแต่งตั้งเจ้าหนี้คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นเจ้าหนี้ ผู้เป็นโจทก์

มาตรา ๙๐/๗๘ คำสั่งของศาลที่ให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดตามความใน มาตรา ๙๐/๔๘ มาตรา ๙๐/๕๐ มาตรา ๙๐/๕๒ มาตรา ๙๐/๕๔ มาตรา ๙๐/๕๕ มาตรา ๙๐/๖๘ และมาตรา ๙๐/๗๐ ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำโดยสุจริตและเป็นไปตามแผนแล้วก่อนศาลมีคำสั่ง เช่นว่านั้น และมีผลให้หนี้ที่เจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระในการฟื้นฟูกิจการกลับคืนสู่สถานะดังที่เป็นอยู่เดิม เว้นแต่สภาพหนี้ในขณะนั้นจะไม่เปิดช่องให้กระทำได้

ส่วนที่ ๑๒ การอุทธรณ์^{๔๔}

มาตรา ๙๐/๗๙^{๔๕} (ยกเลิก)

ส่วนที่ ๑๓
บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

^{๔๔} ส่วนที่ ๑๒ การอุทธรณ์ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๔๕} มาตรา ๙๐/๗๙ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๙๐/๘๐ ผู้ยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๓ หรือแบบแสดงความประสงค์ จะเข้าประชุมเพื่อเลือกผู้ทำแผนตามมาตรา ๙๐/๒๒ หรือคำขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการตาม มาตรา ๙๐/๒๖ หรือหนังสือขอให้ผู้ทำแผนออกหนังสือรับรองสิทธิของตนตามมาตรา ๙๐/๒๗ วรรคสาม อันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๑ ผู้ใดให้ถ้อยคำหรือส่งสมุดบัญชี เอกสารหรือวัตถุพยานอันเป็นเท็จ ในสาระสำคัญเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้หรือการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ต่อเจ้าพนักงาน พินิจทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือผู้บริหารแผนชั่วคราว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสน บาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๒ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๙๐/๑๒ (๙) ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานพินิจทรัพย์ที่ออกตามความใน มาตรา ๙๐/๒๐ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๙๐/๑๙ มาตรา ๙๐/๒๑ วรรคสาม มาตรา ๙๐/๒๔ วรรคสอง มาตรา ๙๐/๓๔ มาตรา ๙๐/๓๖ มาตรา ๙๐/๕๓ วรรคสอง มาตรา ๙๐/ ๕๙ วรรคสอง มาตรา ๙๐/๖๘ วรรคสี่ มาตรา ๙๐/๗๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๐/๗๓ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับ ทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๔ ผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ชี้แจงข้อความอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับกิจการหรือทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อศาล เจ้าพนักงานพินิจทรัพย์ ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน หรือที่ประชุมเจ้าหนี้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้มี เจตนาฉ้อฉล

(๒) มิได้แจ้งให้เจ้าพนักงานพินิจทรัพย์ทราบภายในกำหนดเวลาสิบห้าวัน เมื่อได้ ทราบว่ามีผู้นำหนี้สินอันเป็นเท็จมากล่าวอ้างเพื่อเลือกผู้ทำแผนหรือขอรับชำระหนี้ตามแผน

(๓) มิได้แจ้งให้เจ้าพนักงานพินิจทรัพย์ทราบภายในกำหนดเวลาสิบห้าวัน เมื่อได้ ทราบว่ามีผู้นำหนี้สินอันเป็นเท็จมาขอให้ชำระหนี้ตามมาตรา ๙๐/๒๗ วรรคสาม หรือมาตรา ๙๐/๒๒

(๔) ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อและที่อยู่ของ เจ้าหนี้ทั้งหลายของลูกหนี้ตามมาตรา ๙๐/๖ วรรคสี่ หรือมาตรา ๙๐/๙ วรรคสอง หรือยื่นคำชี้แจง เกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามมาตรา ๙๐/๓๕ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญซึ่งอาจทำให้ เจ้าหนี้เสียหาย

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๕ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ เจ้าหนี้หรือผู้อื่น โดยมุ่งหมายที่จะได้รับการสนับสนุนหรือการยอมรับของเจ้าหนี้ในการเลือกผู้ทำแผน

หรือผู้บริหารแผน หรือการยอมรับแผนหรือการแก้ไขแผน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๖ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อที่จะให้ตนเองหรือเจ้าหน้าที่อื่นสนับสนุนหรือไม่คัดค้านในการเลือกผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผน หรือการยอมรับแผนหรือการแก้ไขแผน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๗ ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวด ๓/๑ นี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๘ ผู้ใดเป็นผู้บริหารชั่วคราว ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราว ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวด ๓/๑ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๘๙ ในกรณีและผู้กระทำความผิดตามความในหมวด ๓/๑ เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๐/๙๐ ให้ลูกหนี้และเจ้าหน้าที่เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวด ๓/๑ ด้วย

หมวด ๔

วิธีจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้

ส่วนที่ ๑

การขอรับชำระหนี้

มาตรา ๙๑ เจ้าหนี้ซึ่งจะขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายจะเป็นเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์หรือไม่ก็ตาม ต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันโฆษณา

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)

มาตรา ๒๕๓ ถ้าหนี้มีอยู่เป็นคุณแก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังจะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ คือ

(๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน

(๒) ค่าปลงศพ

(๓) ค่าภาษีอากร และเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้
ซึ่งเป็นนายจ้าง

(๔) ค่าเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นประจำวัน

มาตรา ๑๐๕๕ ห้างหุ้นส่วนสามัญย่อมเลิกกันด้วยเหตุดังกล่าวต่อไปนี้

(๑) ถ้าในสัญญาทำไว้มีกำหนดกรณีอันใดเป็นเหตุที่จะเลิกกัน เมื่อมีกรณีนั้น

(๒) ถ้าสัญญาทำไว้เฉพาะกำหนดกาลใด เมื่อสิ้นกำหนดกาลนั้น

(๓) ถ้าสัญญาทำไว้เฉพาะเพื่อทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดแต่อย่างเดียว
เมื่อเสร็จการนั้น

(๔) เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งให้คำบอกกล่าวแก่ผู้เป็นหุ้นส่วนคนอื่น ๆ
ตามกำหนดดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๕๖

(๕) เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งตาย หรือล้มละลาย หรือตกเป็น
ผู้ไร้ความสามารถ

มาตรา ๑๐๕๖ ถ้าห้างหุ้นส่วนได้ตั้งขึ้นไม่มีกำหนดกาลอย่างหนึ่งอย่างใด
เป็นยุติ ท่านว่าจะเลิกได้ต่อเมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งบอกเลิกเมื่อสิ้นรอบปีในทางบัญชีเงิน
ของห้างหุ้นส่วนนั้น และผู้เป็นหุ้นส่วนนั้นต้องบอกกล่าวความจำนงจะเลิกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า
หกเดือน

มาตรา ๑๐๕๗ ถ้าผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดร้องขอเมื่อมีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังจะกล่าวต่อไปนี้ ศาลอาจสั่งให้ห้างหุ้นส่วนสามัญเลิกกันเสียก็ได้ คือ

(๑) เมื่อผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งนอกจากผู้ร้องฟ้องนั้น ล่วงละเมิดบทบังคับใด ๆ อันเป็นข้อสาระสำคัญซึ่งสัญญาหุ้นส่วนกำหนดไว้แก่ตน โดยจงใจหรือเลินเล่ออย่างร้ายแรง

(๒) เมื่อกิจการของห้างหุ้นส่วนนั้นจะทำได้ก็มิแต่ขาดทุนอย่างเดียว และไม่มีหวังจะกลับฟื้นตัวได้อีก

(๓) เมื่อมีเหตุอื่นใด ๆ ทำให้ห้างหุ้นส่วนนั้นเหลือวิสัยที่จะดำรงคงอยู่ต่อไปได้

มาตรา ๑๑๑๗ อันมูลค่าของหุ้น ๆ หนึ่งนั้น มิให้ต่ำกว่าห้าบาท

มาตรา ๑๑๑๙ หุ้นทุก ๆ หุ้นจำเป็นต้องให้ใช้เป็นเงินจนเต็มค่า เว้นแต่หุ้นซึ่งออกตามบทบัญญัติมาตรา ๑๑๐๘ อนุมาตรา (๕) หรือมาตรา ๑๒๒๑

ในการใช้เงินเป็นค่าหุ้นนั้น ผู้ถือหุ้นจะหักหนี้กับบริษัทหาได้ไม่

มาตรา ๑๑๔๕ จำเดิมแต่ได้จดทะเบียนบริษัทแล้ว ท่านห้ามมิให้ตั้งข้อบังคับขึ้นใหม่ หรือเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงข้อบังคับหรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิแต่อย่างหนึ่งอย่างใด เว้นแต่จะได้มีการลงมติพิเศษ

มาตรา ๑๒๒๐ บริษัทจำกัดอาจเพิ่มทุนของบริษัทขึ้นได้ด้วยออกหุ้นใหม่โดยมติพิเศษของประชุมผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๒๒๑ บริษัทจำกัดจะออกหุ้นใหม่ให้เหมือนหนึ่งว่าได้ใช้เต็มค่าแล้ว หรือได้ใช้แต่บางส่วนแล้วด้วยอย่างอื่นนอกจากให้ใช้เป็นตัวเงินนั้นไม่ได้ เว้นแต่จะทำตามมติพิเศษของประชุมผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๒๒๒ บรรดาหุ้นที่ออกใหม่นั้น ต้องเสนอให้แก่ผู้ถือหุ้นทั้งหลายตามส่วนจำนวนหุ้นซึ่งเขาถืออยู่

คำเสนอเช่นนี้ ต้องทำเป็นหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ถือหุ้นทุก ๆ คน ระบุจำนวนหุ้นให้ทราบว่าผู้นั้นชอบที่จะซื้อได้ที่หุ้น และให้กำหนดวันว่าถ้าพ้นวันนั้นไปมิได้มีคำสนองมาแล้วจะถือว่าเป็นอันไม่รับซื้อ

เมื่อวันที่กำหนดล่วงไปแล้วก็ดี หรือผู้ถือหุ้นได้บอกมาว่าไม่รับซื้อหุ้นนั้นก็ดี กรรมการจะเอาหุ้นเช่นนั้นขายให้แก่ผู้ถือหุ้นคนอื่นหรือจะรับซื้อไว้เองก็ได้

มาตรา ๑๒๒๓ หนังสือบอกกล่าวที่เสนอให้ผู้ถือหุ้นซื้อหุ้นใหม่นั้น ต้องลงวัน เดือนปีและลายมือชื่อของกรรมการ

มาตรา ๑๒๒๔ บริษัทจำกัดจะลดทุนของบริษัทลงด้วยลดมูลค่าแต่ละหุ้น ๆ ให้ต่ำลง หรือลดจำนวนหุ้นให้น้อยลงโดยมติพิเศษของประชุมผู้ถือหุ้นก็ได้

มาตรา ๑๒๒๕ อັນทุนของบริษัทนั้นจะลดลงไปให้ถึงต่ำกว่าจำนวนหนึ่งในสี่ของทุนทั้งหมดหาได้ไม่

มาตรา ๑๒๒๖ เมื่อบริษัทประสงค์จะลดทุน ต้องโฆษณาความประสงค์นั้นในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งคราว และต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังบรรดาผู้ซึ่งบริษัทรู้ว่าเป็นเจ้าหนี้ของบริษัท บอกให้ทราบรายการซึ่งประสงค์จะลดทุนลงและขอให้เจ้าหนี้ผู้มีข้อคัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใดในการลดทุนนั้น ส่งคำคัดค้านไปภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่บอกกล่าวนั้น

ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้านภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน ก็ให้พึงถือว่าไม่มีการคัดค้าน

ถ้าหากมีเจ้าหนี้คัดค้าน บริษัทจะจัดการลดทุนลงไม่ได้ จนกว่าจะได้ใช้หนี้หรือให้ประกันเพื่อหนี้รายนั้นแล้ว

มาตรา ๑๒๒๗ ถ้ามีเจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดละเลยเสียมิได้คัดค้านในการที่บริษัทจะลดทุนลง เพราะเหตุว่าตนไม่ทราบความ และเหตุที่ไม่ทราบนั้นมีได้เป็นเพราะความผิดของเจ้าหนี้คนนั้นแต่อย่างใดไซ้ ท่านว่าผู้ถือหุ้นทั้งหลายบรรดาที่ได้รับเงินคืนไปตามส่วนที่ลดทุนลงนั้น ยังคงจะต้องรับผิดชอบต่อเจ้าหนี้เช่นนั้นเพียงจำนวนที่ได้รับทุนคืนไปชั่วเวลาสองปี นับแต่วันที่ได้จดทะเบียนการลดทุนนั้น

มาตรา ๑๒๒๘ มติพิเศษซึ่งอนุญาตให้เพิ่มทุนหรือลดทุนนั้น บริษัทต้องจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้ลงมตินั้น

มาตรา ๑๒๒๘ อันบริษัทจำกัดนั้นจะควบเข้ากันมิได้ เว้นแต่จะเป็นไปโดยมติพิเศษ

มาตรา ๑๒๓๙ มติพิเศษซึ่งวินิจฉัยให้ควบบริษัทจำกัดเข้ากันนั้น บริษัทต้องนำไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับตั้งแต่วันลงมติ

มาตรา ๑๒๔๐ บริษัทต้องโฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งคราว และส่งคำบอกกล่าวไปยังบรรดาผู้ซึ่งบริษัทรู้ว่าเป็นเจ้าหนี้ของบริษัท บอกให้ทราบรายการที่ประสงค์จะควบบริษัทเข้ากัน และขอให้เจ้าหนี้ผู้มีข้อคัดค้านอย่างหนึ่งอย่างใดในการควบบริษัทเข้ากันนั้นส่งคำคัดค้านไปภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บอกกล่าว

ถ้าไม่มีใครคัดค้านภายในกำหนดเวลาเช่นนั้น ก็ให้พึงถือว่าไม่มีคัดค้าน

ถ้าหากมีเจ้าหนี้คัดค้าน บริษัทจะจัดการควบเข้ากันมิได้ จนกว่าจะได้ใช้หนี้หรือได้ให้ประกันเพื่อหนี้รายนั้น

มาตรา ๑๒๔๑ บริษัทได้ควบเข้ากันแล้วเมื่อใด ต่างบริษัทต้องนำความไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ควบเข้ากัน และบริษัทจำกัดอันได้ตั้งขึ้นใหม่ด้วยควบเข้ากันนั้น ก็ต้องจดทะเบียนเป็นบริษัทใหม่

(๓๗)

มาตรา ๑๒๔๒ จำนวนทุนเรือนหุ้นของบริษัทใหม่นั้น ต้องเท่ากับยอดรวม
จำนวนทุนเรือนหุ้นของบริษัทเดิมอันมาควบเข้ากัน

มาตรา ๑๒๔๓ บริษัทใหม่นี้ย่อมได้ไปทั้งสิทธิและความรับผิดชอบที่มีอยู่
แก่บริษัทเดิมอันได้มาควบเข้ากันนั้นทั้งสิ้น

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(การฟื้นฟูกิจการ)

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๗/๑๐๖๙๗

(๓๙)

๑๖ มกราคม ๒๕๕๙

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ ๒๖๔
วันที่ 12 ม.ค. ๒๕๕๙
เวลา 16.02 น.

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . (การฟื้นฟูกิจการ)

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . (การฟื้นฟูกิจการ) ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๒๐ ๕๙ วันที่ ๑๒ ม.ค. ๒๕๕๙
เวลา ๑๖.๐๓ น. ส. พ.ร.บ.
บันทึกการรับเรื่อง

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๑ / ๒๕๕๙
วันที่ ๑๒ / ม.ค. / ๕๙
เวลา ๑๖.๑๖ น.

อัยยักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕ (พัชรีรา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพื่อกำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกำหนดโทษอาญาที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘)

เหตุผล

โดยที่กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ยังไม่ครอบคลุมลูกหนี้ซึ่งประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีทั้งบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน และประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว ดังนั้น เพื่อให้ลูกหนี้ซึ่งไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้มีโอกาสได้รับการฟื้นฟูกิจการ และไม่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลายหากมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๔๑)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟู
กิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๕๐/๕๑ ถึงมาตรา ๕๐/๑๒๘
แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

“หมวด ๓/๒
กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ส่วนที่ ๑
บทนิยาม

มาตรา ๕๐/๕๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น
“เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ ไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

“คำร้องขอ” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

“ผู้ร้องขอ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

“แผน” หมายความว่า แผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึง ผู้มีส่วนได้เสียในคณะบุคคลผู้เป็นลูกหนี้ด้วย

“ผู้บริหารแผน” หมายความว่า ผู้จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ

“ผู้บริหารของลูกหนี้” หมายความว่า หุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจดำเนินกิจการของลูกหนี้อยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

ส่วนที่ ๒

การขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

มาตรา ๙๐/๙๒ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการ ซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอน ไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นี้จะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนได้

ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เกิดขึ้น ให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

- (๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน
- (๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลาสามสิบวัน
- (๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอ บังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้ว ไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้
- (๔) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่น ๆ
- (๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้

มาตรา ๕๐/๕๓ บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกัน และมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท

(๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๕๐/๕๒ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๐/๕๔ บุคคลตามมาตรา ๕๐/๕๓ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามความในหมวดนี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ

มาตรา ๕๐/๕๕ คำร้องขอของบุคคลตามมาตรา ๕๐/๕๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ

ผู้ร้องขอจะต้องแนบแผน พร้อมหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบในแผนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมด

มาตรา ๕๐/๕๖ ในแผนให้มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

(๑) เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ

(๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที่ยื่นคำร้องขอ

(๓) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ

(ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ

(ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลดจำนวนหนี้ลง และการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ โดยสิทธิของเจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

(ค) การลดทุนและเพิ่มทุน

(ง) การก่อหนี้และระดมเงินทุน รวมตลอดถึงแหล่งของเงินทุนและเงื่อนไขแห่งหนี้สินและเงินทุนดังกล่าว

- (จ) การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้
- (ฉ) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด
- (ค) การไถ่ถอนหลักประกัน ในกรณีที่มีเจ้าหนี้มีประกัน และความรับผิดชอบ

ผู้ค้ำประกัน

- (๕) แนวทางแก้ปัญหาในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างการปฏิบัติตามแผน
 - (๖) วิธีปฏิบัติในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้
 - (๗) ชื่อ คุณสมบัติ หนังสือยินยอมของผู้บริหารแผน และค่าตอบแทน
 - (๘) การแต่งตั้งและการพ้นตำแหน่งของผู้บริหารแผน
 - (๙) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินสามปี
 - (๑๐) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา ในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้
- มาตรา ๕๐/๔๗ ในการร้องขอฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาลหนึ่งพันบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาลเป็นจำนวนหนึ่งหมื่นบาทในขณะที่ยื่นคำร้องขอหรือตามจำนวนที่ศาลจะเห็นสมควรก็ได้
- ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

มาตรา ๕๐/๔๘ ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอ หรือขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอ ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ เพื่อให้เจ้าหนี้ทั้งหลายและลูกหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ส่วนที่ ๓

การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

มาตรา ๕๐/๔๙ เมื่อศาลรับคำร้องขอแล้ว ให้ดำเนินการไต่สวนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับล่วงหน้าก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอและแจ้งวันเวลานัดไต่สวนแก่ลูกหนี้ เจ้าหนี้ทั้งหลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และแจ้งให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย ทั้งนี้ ให้ส่งก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๕๐/๑๐๐ ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐/๔๒ และมาตรา ๕๐/๔๕ และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาลสามารถให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๕๐/๑๐๑ ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ และแผนเข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนและมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนก็ได้

มาตรา ๔๐/๑๐๑ การให้ความเห็นชอบด้วยแผนของศาล ต้องมีหลักเกณฑ์

ดังต่อไปนี้

(๑) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๔๐/๔๖

(๒) แผนได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหนี้จำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้

ทั้งหมด

(๓) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้เสียเปรียบจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือกับข้อเสนอชำระหนี้ในลำดับซึ่งแตกต่างออกไป

(๔) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย และ

(๕) เจ้าหนี้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

ในกรณีที่แผนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๔๐/๔๖ ให้ศาลสอบถามผู้ร้องขอ ถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้นไม่ใช่สาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ให้ถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๔๐/๔๖

มาตรา ๔๐/๑๐๒ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ ให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย

มาตรา ๔๐/๑๐๓ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๐/๑๑ มาใช้บังคับกับการไต่สวนคำร้องขอของศาลโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๑๐๔ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ตามความในหมวดนี้

(๑) ห้ามมิให้ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ถ้ามีการฟ้องหรือร้องขอคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้

(๒) ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกันโดยประการอื่น

(๓) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาทที่ลูกหนี้อาจต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งหนี้ันั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลายในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๔) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้ามูลแห่งหนี้ตามคำพิพากษานั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ในกรณีที่ได้ดำเนินการบังคับคดีไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือการบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้วก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะทราบว่าได้มีการยื่นคำร้องขอ หรือการบังคับคดีตามคำพิพากษาให้ลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเสร็จก่อนวันดังกล่าวนั้น

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายได้โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร แล้วให้กักเงินไว้ ถ้าศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบเงินนั้นแก่ผู้บริหารแผนนำไปใช้จ่ายได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

(๕) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ซึ่งบังคับชำระหนี้ได้เองตามกฎหมายยึดทรัพย์สินหรือขายทรัพย์สินของลูกหนี้

(๗) ห้ามมิให้เจ้าของทรัพย์สินที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขายหรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ติดตกลงกันได้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ลูกหนี้หรือผู้บริหารแผน แล้วแต่กรณี ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ ราคา ค่าตอบแทนการใช้ทรัพย์สิน หรือค่าเช่าตามสัญญา สองคราวติดต่อกัน หรือกระทำความผิดสัญญาในข้อที่เป็นสาระสำคัญ

(๘) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๙) คำสั่งตามวิธีการชั่วคราวของศาลที่ยึด อายัด ห้ามจำหน่าย จ่าย โอน ทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือให้พิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณานั้น ให้ศาลที่รับคำร้องขอมีอำนาจสั่งให้ระงับผลบังคับไว้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ถ้าต่อมาศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้มีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวหรือคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวดังกล่าวตามที่เห็นสมควรต่อไป

(๑๐) ห้ามมิให้ผู้ประกอบการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ลูกหนี้หรือผู้บริหารแผน แล้วแต่กรณี ไม่ชำระค่าบริการ

ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนสองคราวติดต่อกัน แต่ไม่ห้ามผู้ประกอบการสาธารณูปโภคที่จะมีคำร้องให้ศาลที่รับคำร้องขอมีคำสั่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้องตามที่ศาลเห็นสมควร

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลหรือคำสั่งชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่งไม่มีผลผูกพันลูกหนี้

การออกคำสั่งของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้ การทำนิติกรรมหรือการชำระหนี้ใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง การนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๔๐/๑๐๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๐/๑๓ มาตรา ๔๐/๑๔ และมาตรา ๔๐/๑๕ มาใช้บังคับกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกัน อายุความและระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการบังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

มาตรา ๔๐/๑๐๖ เมื่อศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลประกาศคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียนด้วย กับให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนำคำสั่งดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๐/๑๐๗ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผู้กมัดเจ้าหนี้ที่ได้เข้าร่วมประชุมในการลงมติเห็นชอบด้วยแผนหรือได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมในการลงมติดังกล่าว

มีให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๘ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้

คำสั่งของศาลที่ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของบุคคลซึ่งเป็นหุ้นส่วนกับลูกหนี้หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหน้าที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่มีผลให้บุคคลเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบในหน้าที่ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย

มาตรา ๔๐/๑๐๘ ในระหว่างการดำเนินการตามแผน หากมีเจ้าหนี้นยื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนว่า ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตน หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย ผู้บริหารแผน และลูกหนี้

หากศาลได้สวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหน้าที่ร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถามผู้บริหารแผนและลูกหนี้ถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนหรือลูกหนี้แก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไปหรือแก้ไขข้อผิดพลาดเช่นว่านั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหน้าที่ทั้งหลายต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

มาตรา ๔๐/๑๐๙ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสีทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้บริหารแผน

มาตรา ๔๐/๑๑๐ ผู้บริหารแผนอาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำข้อบังคับของลูกหนี้ขึ้นใหม่ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับหรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิของลูกหนี้ตามแนวทางที่กำหนดในแผน

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๐/๑๐๖ มาใช้บังคับ

โดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๑๑๑ ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ตาย
- (๒) นิติบุคคลซึ่งเป็นผู้บริหารแผนเลิกกัน
- (๓) ศาลอนุญาตให้ลาออก
- (๔) ถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ หรือให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน

ไร้ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- (๖) พ้นจากตำแหน่งตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผน
- (๗) เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง หรือเมื่อได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จ

ตามแผน

(๘) ศาลมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๐/๑๑๓

มาตรา ๔๐/๑๑๒ ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด

มาตรา ๔๐/๑๑๓ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล หรือเจ้าหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้หรือลูกหนี้มีคำร้องต่อศาล ศาลจะมีคำสั่งให้ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๔๐/๑๑๔ เมื่อผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและยังมีกิจการตามแผนที่จะต้องดำเนินต่อไป หากเจ้าหนี้หรือลูกหนี้เสนอชื่อผู้บริหารแผนคนใหม่ต่อศาล และไม่มีผู้คัดค้าน ก็ให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้นั้นเป็นผู้บริหารแผน

กรณีที่มีการคัดค้านชื่อผู้บริหารแผน ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เรียกประชุมเจ้าหนี้โดยเร็วที่สุดเพื่อลงมติเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ โดยมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ ต้องไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเอง หรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เสนอชื่อผู้นั้นต่อศาล เพื่อให้ศาลมีคำสั่งตั้งผู้นั้นเป็นผู้บริหารแผน

เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้ตามวรรคสองแล้ว แต่ที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่อาจลงมติ เลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานต่อศาล ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลนัด พิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นการด่วน และต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ มีเวลาส่งแจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เมื่อศาลได้ พิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ และลูกหนี้แล้ว ศาลจะมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้บริหารแผน หรือมีคำสั่งให้ยกเลิก คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน หรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๑๕ ในกรณีที่มีเหตุทำให้ผู้บริหารแผนทำหน้าที่ไม่ได้เป็นการชั่วคราว หรือในระหว่างที่ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งและศาลยังมีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ ให้ศาลมีคำสั่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้บริหารแผนชั่วคราวจนกว่าเหตุเช่นว่านั้น สิ้นสุดลง หรือจนกว่าศาลจะได้มีคำสั่งตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารแผนชั่วคราวมีอำนาจ หน้าที่เช่นเดียวกับผู้บริหารแผน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๕

การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๑๖ ถ้าลูกหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงาน พิตักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี เห็นว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณา หากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิก การฟื้นฟูกิจการโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไป ภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการ ตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไปตามวรรคสอง

เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จ ตามแผน ให้ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี รายงานให้ศาลทราบภายใน สิบสี่วันนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุด ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

นับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงจนกระทั่งศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ผู้บริหารแผนคงมีอำนาจหน้าที่จัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไปเท่าที่จำเป็น

มาตรา ๔๐/๑๑๗ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารแผน ลูกหนี้และผู้บริหารของลูกหนี้ โดยไม่ชักช้า

เมื่อได้ทราบคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้บริหารแผนต้องส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๐/๑๐๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๑๑๘ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

มาตรา ๔๐/๑๑๙ คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ตามแผน และให้มีผลดังนี้

(๑) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป

(๒) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

(๓) คำตอบแทนของผู้บริหารแผน และหนี้ซึ่งผู้บริหารแผนก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๔๐/๑๒๐ เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ยังไม่ได้เข้าไปจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ ให้ผู้บริหารแผนมีอำนาจจัดการเพื่อรักษาประโยชน์ของลูกหนี้ตามสมควรแก่พฤติการณ์ จนกว่าลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้จะเข้าจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้

ถ้าตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เรียกประชุมผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ หรือดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้มีการแต่งตั้งผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด

ในกรณีที่ต้องมีการประชุมเพื่อดำเนินการตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นประธานในการประชุมดังกล่าว และให้ถือว่าเป็นการประชุมของลูกหนี้

มาตรา ๔๐/๑๒๑ คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนและยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใดที่ผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นว่านั้น

ส่วนที่ ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๐/๑๒๒ ผู้ยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๙๒ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา ๙๐/๑๐๔ (๘) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๒๔ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใดโดยทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จ ในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๒๕ ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟู กิจการเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือ ข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผย ด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๒๖ ผู้ใดเป็นผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราวปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๒๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการ หรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๐/๑๒๘ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความใน หมวดนี้ด้วย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การฟื้นฟูกิจการ)

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การฟื้นฟูกิจการ) ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ยังไม่ครอบคลุม ลูกหนี้ซึ่งประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีทั้งบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน และประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงิน ชั่วคราว ดังนั้น เพื่อให้ลูกหนี้ซึ่งไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้มีโอกาสได้รับการฟื้นฟูกิจการ และไม่ต้องตกเป็นบุคคลล้มละลายหากมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ส่วนที่ ๑ บทนิยาม กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าหนี้” “ลูกหนี้” “คำร้องขอ” “ผู้ร้องขอ” “แผน” “ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” “ผู้บริหารแผน” และ “ผู้บริหารของลูกหนี้” เพื่ออธิบายความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ (ร่างมาตรา ๔๐/๔๑)

๒.๒ ส่วนที่ ๒ การขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนว่า ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท แต่ไม่ถึงสิบล้านบาท เว้นแต่ลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาท แต่ไม่ถึงสิบล้านบาท หากมีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการหรือลูกหนี้มีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนได้ โดยผู้ร้องขอต้องแนบแผนพร้อมหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบในแผนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนหนี้ทั้งหมด ในการนี้ ให้ผู้ร้องขอชำระค่าขึ้นศาลและเงินประกันค่าใช้จ่าย และจะถอนคำร้องขอไม่ได้ (ร่างมาตรา ๔๐/๔๒ ถึงร่างมาตรา ๔๐/๔๘)

๒.๓ ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน กำหนดกระบวนการพิจารณาคำร้องขอของศาล กล่าวคือ เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้พิจารณาแล้ว ศาลจะดำเนินการไต่สวนคำร้องขอเป็นการด่วน และประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลาดำเนินการไต่สวน และส่งสำเนาคำร้องขอและแจ้งวันเวลาดำเนินการไต่สวนแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการไต่สวนศาลต้องดำเนินการไต่สวนติดต่อกันไป หากศาลไต่สวนแล้วได้ความจริงว่า ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท แต่ถ้าเป็นลูกหนี้ที่เป็นบริษัทจำกัดต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสามล้านบาทแต่ไม่ถึงสิบล้านบาท และมีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้ และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่ศาล สามารถให้ความเห็นชอบได้ รวมทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผน แต่หากศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ ให้ศาลประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์ รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับและแจ้งไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอแล้ว เกิดสภาวะพักการชำระหนี้ กล่าวคือ ห้ามมิให้ ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่ง ให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกันโดยประการอื่น ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะ ในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถ ดำเนินต่อไปได้ เป็นต้น (ร่างมาตรา ๔๐/๔๔ ถึงร่างมาตรา ๔๐/๑๐๕)

๒.๔ ส่วนที่ ๔ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ให้ศาลประกาศคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และเห็นชอบด้วยแผนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ พร้อมทั้งแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยัง นายทะเบียนเพื่อจดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน และแจ้งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อนำคำสั่ง ดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา สำหรับแผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้วนั้น ผู้กมดเจ้าหนี้ ที่ได้เข้าร่วมประชุมในการลงมติเห็นชอบด้วยแผนหรือได้รับแจ้งให้เข้าร่วมประชุมในการลงมติดังกล่าว ในระหว่างที่มีการดำเนินการตามแผนนี้ หากมีเจ้าหนี้อื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่เกิดขึ้นก่อน วันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนว่า ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตน หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย ผู้บริหารแผน และลูกหนี้ กรณีนี้หากศาลได้สวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหนี้ร้องขอ ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือแสดงนั้น เป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ให้ศาลสั่งให้ผู้บริหารแผนหรือลูกหนี้แก้ไข แต่ถ้าศาลเห็นว่า เป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ให้ศาลยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ให้อำนาจหน้าที่ ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสีทธิตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ เว้นแต่สิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้บริหารแผน และกำหนดให้ผู้บริหารแผนต้องจัดทำรายงาน การปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือน ในการนี้ผู้บริหารแผน อาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำข้อบังคับของลูกหนี้ขึ้นใหม่หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ หรือข้อความในหนังสือบริคณห์สนธิของลูกหนี้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนได้ ในกรณีที่ผู้บริหารแผน ไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหาย ศาลจะมีคำสั่งให้ ผู้บริหารแผนพ้นจากตำแหน่งหรือมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ กรณีนี้ให้ศาลตั้งผู้บริหารแผนชั่วคราว และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้บริหารแผน (ร่างมาตรา ๔๐/๑๐๖ ถึงร่างมาตรา ๔๐/๑๑๕)

๒.๕ ส่วนที่ ๕ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน และการยกเลิก กิจการฟื้นฟูกิจการ เมื่อลูกหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ ผู้บริหารแผน หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณี เห็นว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว ให้รายงานต่อศาล เพื่อให้ศาล มีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ถ้าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จและยังเหลือระยะเวลา

ดำเนินการตามแผน ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน แต่ถ้าในระหว่างนั้นระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผนต่อไปอีกก็ได้ เมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จ ให้ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้วแต่กรณี รายงานต่อศาล ถ้าศาลเห็นสมควรก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนหรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารแผน ลูกหนี้ และผู้บริหารของลูกหนี้ โดยไม่ชักช้า เมื่อผู้บริหารแผนทราบคำสั่งดังกล่าวแล้วต้องส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวกับทรัพย์สินและกิจการของลูกหนี้แก่ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้โดยเร็วที่สุด ในกรณีนี้ให้อำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับมาเป็นของลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมา มีสิทธิตามกฎหมายต่อไป แต่ถ้าศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการจะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ตามแผน และมีผลให้ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมา มีอำนาจในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้เหมือนเดิม ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมา มีสิทธิตามกฎหมายต่อไป แต่ทั้งนี้ คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนและคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใดที่ผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นว่านั้น (ร่างมาตรา ๙๐/๑๑๖ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๒๑)

๒.๖ ส่วนที่ ๖ บทกำหนดโทษ กำหนดโทษเกี่ยวกับการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ ได้แก่ การยื่นคำร้องขออันเป็นเท็จในสาระสำคัญ การทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้สินในสาระสำคัญหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ การเปิดเผยความลับของกิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ของผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารแผนชั่วคราว การกระทำความผิดของนิติบุคคลซึ่งเกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการหรือกระทำการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น และกำหนดให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้ (ร่างมาตรา ๙๐/๑๒๒ ถึงร่างมาตรา ๙๐/๑๒๘)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการ ตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)